



Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Rady (EU) 2015/612 ze dne 20. dubna 2015, kterým se mění nařízení (ES) č. 314/2004 o některých omezujících opatřeních vůči Zimbabwe 1
- ★ Nařízení Rady (EU) 2015/613 ze dne 20. dubna 2015, kterým se mění nařízení (ES) č. 1183/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti osobám, které porušují zbrojní embargo vůči Konžské demokratické republice, a kterým se zrušuje nařízení (ES) č. 889/2005 3
- ★ Prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/614 ze dne 20. dubna 2015, kterým se provádí čl. 9 odst. 4 nařízení (ES) č. 1183/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti osobám, které porušují zbrojní embargo vůči Konžské demokratické republice 10
- ★ Prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/615 ze dne 20. dubna 2015, kterým se provádí nařízení (ES) č. 560/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny 29
- ★ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/616 ze dne 13. února 2015, kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 480/2014, pokud jde o odkazy na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 508/2014 33
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/617 ze dne 20. dubna 2015, kterým se po dvou sté třicáté mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným se sítí Al-Kajdá 35
- Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/618 ze dne 20. dubna 2015 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 37

Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/619 ze dne 20. dubna 2015, kterým se stanoví koeficient přidělení použitelný na množství, na něž se vztahují žádosti o dovozní licence a žádosti o dovozní práva podané od 1. do 7. dubna 2015, a které určuje množství, jež je třeba přičíst k množství stanovenému pro obdobím od 1. října do 31. prosince 2015 v rámci celních kvót pro odvětví drůbežního masa otevřených nařízením (ES) č. 616/2007	39
--	----

ROZHODNUTÍ

★ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/620 ze dne 20. dubna 2015, kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo	43
★ Prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/621 ze dne 20. dubna 2015, kterým se provádí rozhodnutí 2010/656/SZBP, kterým se obnovují omezující opatření vůči Pobřeží slonoviny	63

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

★ Předpis Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK OSN) č. 118 – Jednotná technická ustanovení týkající se vlastností materiálů používaných v konstrukci určitých kategorií motorových vozidel při hoření a/nebo jejich schopnosti odpuzovat palivo nebo mazivo [2015/622]	67
--	----

Opravy

★ Oprava rozhodnutí Rady 2013/743/EU ze dne 3. prosince 2013 o zavedení zvláštního programu, kterým se provádí Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020), a o zrušení rozhodnutí 2006/971/ES, 2006/972/ES, 2006/973/ES, 2006/974/ES a 2006/975/ES (Úř. věst. L 347, 20.12.2013)	96
★ Oprava konečného přijetí (EU, Euratom) 2015/339 souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2015 (Úř. věst. L 69, 13.3.2015)	96

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2015/612

ze dne 20. dubna 2015,

kterým se mění nařízení (ES) č. 314/2004 o některých omezujících opatřeních vůči Zimbabwe

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 215 této smlouvy,

s ohledem na společný návrh vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (ES) č. 314/2004 ⁽¹⁾ uvádí opatření Unie, jimiž se provádí rozhodnutí Rady 2011/101/SZBP ⁽²⁾, včetně zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů některých fyzických nebo právnických osob, subjektů a orgánů.
- (2) Příloha IV nařízení (ES) č. 314/2004 obsahuje seznam osob a subjektů, u nichž se zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů podle uvedeného nařízení pozastavuje.
- (3) Dne 19. února 2015 přijala Rada rozhodnutí (SZBP) 2015/277 ⁽³⁾, kterým odstranila jména pěti zesnulých osob z příloh I a II rozhodnutí 2011/101/SZBP.
- (4) Uvedené opatření spadá do oblasti působnosti Smlouvy o fungování Evropské unie, a k jeho provádění je tedy nezbytné regulační opatření na úrovni Unie, zejména proto, aby bylo možné zajistit jeho jednotné uplatňování hospodářskými subjekty ve všech členských státech.
- (5) Dne 19. února 2015 byla prováděcím nařízením Komise (EU) 2015/275 ⁽⁴⁾ odstraněna jména pěti zesnulých osob z přílohy III nařízení (ES) č. 314/2004.
- (6) Příloha IV nařízení (ES) č. 314/2004 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha IV nařízení (ES) č. 314/2004 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 314/2004 ze dne 19. února 2004 o některých omezujících opatřeních vůči Zimbabwe (Úř. věst. L 55, 24.2.2004, s. 1).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2011/101/SZBP ze dne 15. února 2011 o omezujících opatřeních vůči Zimbabwe (Úř. věst. L 42, 16.2.2011, s. 6).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/277 ze dne 19. února 2015, kterým se mění rozhodnutí 2011/101/SZBP o omezujících opatřeních vůči Zimbabwe (Úř. věst. L 47, 20.2.2015, s. 20).

⁽⁴⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/275 ze dne 19. února 2015, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 314/2004 o některých omezujících opatřeních vůči Zimbabwe (Úř. věst. L 47, 20.2.2015, s. 15).

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Lucemburku dne 20. dubna 2015.

Za Radu
předsedkyně
F. MOGHERINI

PŘÍLOHA

V příloze IV nařízení (ES) č. 314/2004 se jména těchto fyzických osob odstraňují z oddílu „I. Osoby“:

I. Osoby

	Jméno (a případná další jména)
	Chindori-Chininga, Edward Takaruza
	Karakadzai, Mike Tichafa
	Sakupwanya, Stanley Urayayi
	Sekeremayi, Lovemore
	Shamuyarira, Nathan Marwirakuwa

NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2015/613**ze dne 20. dubna 2015,****kterým se mění nařízení (ES) č. 1183/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti osobám, které porušují zbrojní embargo vůči Konžské demokratické republice, a kterým se zrušuje nařízení (ES) č. 889/2005**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 215 této smlouvy,

s ohledem na rozhodnutí Rady 2010/788/SZBP ze dne 20. prosince 2010 o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo a o zrušení společného postoje 2008/369/SZBP ⁽¹⁾,

s ohledem na společný návrh vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (ES) č. 1183/2005 ⁽²⁾ provádí rozhodnutí 2010/788/SZBP a stanoví některá opatření namířená proti osobám, které porušují zbrojní embargo vůči Demokratické republice Kongo (dále též „DRK“), včetně zmrazení jejich majetku.
- (2) Nařízením Rady (ES) č. 889/2005 ⁽³⁾ zavádí některá omezující opatření, která se týkají zákazu poskytování technické a finanční pomoci související s vojenskou činností v DRK, v souladu s rozhodnutím 2010/788/SZBP.
- (3) Rezoluce Rady bezpečnosti Organizace spojených národů (RB OSN) č. 2198 (2015) změnila kritéria pro určování osob a subjektů, na něž se vztahují omezující opatření uvedená v bodech 9 a 11 rezoluce RB OSN č. 1807 (2008). Rada rozhodnutím (SZBP) 2015/620 ⁽⁴⁾ odpovídajícím způsobem rozšířila působnost uvedených kritérií.
- (4) Toto opatření spadá do oblasti působnosti Smlouvy a k jeho provedení je nezbytné regulační opatření na úrovni Unie, zejména aby bylo možné zajistit jeho jednotné uplatňování hospodářskými subjekty ve všech členských státech. V důsledku toho by mělo být nařízení (ES) č. 1183/2005 odpovídajícím způsobem změněno.
- (5) Ustanovení nařízení (ES) č. 889/2005 by měla být zahrnuta do nařízení (ES) č. 1183/2005 a nařízení (ES) č. 889/2005 by mělo být zrušeno.
- (6) Některá ustanovení nařízení (ES) č. 1183/2005 by měla být aktualizována, aby odpovídala standardním formulacím o odpovědnosti, uspokojení nároků a obcházení zákazů v nedávných právních aktech týkajících se omezujících opatření.
- (7) Nařízení (ES) č. 1183/2005 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1183/2005 se mění takto:

- 1) Článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

⁽¹⁾ Úř. věst. L 336, 21.12.2010, s. 30.⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1183/2005 ze dne 18. července 2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti osobám, které porušují zbrojní embargo vůči Konžské demokratické republice (Úř. věst. L 193, 23.7.2005, s. 1).⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 889/2005 ze dne 13. června 2005 o zavedení některých omezujících opatření vůči Konžské demokratické republice a o zrušení nařízení (ES) č. 1727/2003 (Úř. věst. L 152, 15.6.2005, s. 1).⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/620 ze dne 20. dubna 2015, kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo (viz strana 43 v tomto čísle Úředního věstníku).

- a) „nárokem“ jakýkoli nárok, uplatňovaný právní cestou či nikoli, jenž vznikl přede dnem vstupu tohoto nařízení v platnost nebo po tomto dni, na základě smlouvy nebo operace nebo v souvislosti s nimi, a zejména:
 - i) nárok na plnění závazku vyplývajícího ze smlouvy nebo operace nebo s nimi spojeného;
 - ii) nárok na prodloužení doby platnosti nebo na vyplacení dluhopisů, finančních záruk nebo příslibu odškodnění v jakékoli formě;
 - iii) nárok na náhradu škody související se smlouvou nebo operací;
 - iv) protinárok;
 - v) nárok na uznání nebo výkon rozsudku či rozhodčího nálezů nebo jiného rovnocenného rozhodnutí bez ohledu na místo jeho vydání či vynesení, včetně využití doložky vykonatelnosti;
- b) „smlouvou nebo operací“ jakákoli operace bez ohledu na její formu a rozhodné právo bez ohledu na to, zda zahrnuje jednu nebo více smluv nebo podobných závazků uzavřených mezi týmiž nebo různými stranami; v tomto smyslu se „smlouvou“ rozumí též dluhopis, záruka nebo příslib odškodnění, zejména finanční záruka nebo příslib finančního odškodnění, a úvěr, ať už jsou právně nezávislé či nikoli, a jakékoli související ujednání vyplývající z dané operace nebo s ní související;
- c) „příslušnými orgány“ příslušné orgány členských států uvedené na internetových stránkách, jejichž seznam je v příloze II;
- d) „hospodářskými zdroji“ aktiva všeho druhu, hmotná či nehmotná, movitá či nemovitá, která nejsou finančními prostředky, ale lze je použít k získání finančních prostředků, zboží nebo služeb;
- e) „zmrazením hospodářských zdrojů“ zabránění jejich použití k získání finančních prostředků, zboží nebo služeb jakýmkoli způsobem, zejména prodejem, pronájmem nebo zastavením;
- f) „zmrazením finančních prostředků“ zabránění jakémukoli pohybu, převodu, změně nebo použití finančních prostředků, přístupu k nim nebo nakládání s nimi jakýmkoli způsobem, které by vedly k jakékoli změně jejich objemu, množství, umístění, vlastnictví, držby, povahy, určení nebo k jiné změně, která by umožnila využití těchto prostředků, včetně správy portfolia;
- g) „finančními prostředky“ finanční aktiva a hospodářské výhody všeho druhu, mimo jiné:
 - i) peníze v hotovosti, šeky, finanční pohledávky, směnky, platební příkazy a jiné platební nástroje;
 - ii) vklady u finančních institucí nebo jiných subjektů, zůstatky na účtech, pohledávky a závazky z pohledávek;
 - iii) veřejně i soukromě obchodované cenné papíry a dluhové nástroje, včetně akcií a kapitálových podílů, certifikátů zastupujících cenné papíry, dluhopisů, smenek, opčních listů, dlužních úpisů a smluv o derivátových nástrojích;
 - iv) úroky, dividendy nebo jiné výnosy či hodnoty pocházející z aktiv nebo jimi vytvářené;
 - v) úvěry, práva na započtení, záruky, závazky plnění nebo jiné finanční závazky;
 - vi) akreditivy, nákladní listy, dodací listy; a
 - vii) dokumenty prokazující podíl na finančních prostředcích nebo na finančních zdrojích;
- h) „technickou pomocí“ jakákoli technická pomoc, která se týká oprav, vývoje, výroby, montáže, zkoušení, údržby nebo jiné technické služby a která může mít formu pokynů, poradenství, školení, předávání pracovních znalostí či dovedností nebo konzultací; technická pomoc zahrnuje též ústní formy pomoci;
- i) „zprostředkovatelskými službami“:
 - i) sjednávání nebo organizování obchodních operací týkajících se nákupu, prodeje nebo dodávek zboží a technologií nebo finančních a technických služeb ze třetí země do jakékoli jiné třetí země, nebo
 - ii) prodej nebo nákup zboží a technologií nebo finančních a technických služeb, které jsou umístěny ve třetích zemích, za účelem jejich převodu do jiné třetí země;
- j) „územím Unie“ území členských států, na něž se vztahuje Smlouva za podmínek v ní stanovených, včetně jejich vzdušného prostoru.“

2) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 1a

1. Zakazuje se přímo či nepřímo poskytovat:

- a) technickou pomoc nebo zprostředkovatelské služby související se zbožím a technologiemi uvedenými na Společném vojenském seznamu Evropské unie (*) a s poskytováním, výrobou, údržbou nebo používáním zboží uvedeného na tomto seznamu, jakémukoli nevládnímu subjektu či osobě působícím na území Demokratické republiky Kongo (DRK);
- b) financování nebo finanční pomoc v souvislosti s prodejem, dodávkou, převodem nebo vývozem zboží a technologií uvedených na společném vojenském seznamu, což zahrnuje zejména dotace, půjčky a pojištění vývozního úvěru, jakož i pojištění a zajištění pro jakýkoli jejich prodej, dodávku, převod nebo vývoz nebo pro poskytování související technické pomoci nebo zprostředkovatelských služeb jakémukoli nevládnímu subjektu či osobě působícím na území DRK.

2. Poskytnutí technické pomoci, financování, finanční pomoci nebo zprostředkovatelských služeb jakékoli nevládní či jiné osobě, subjektu nebo orgánu v DRK nebo pro použití v DRK pro jiné účely než k pomoci stabilizační misi Organizace spojených národů v DRK (MONUSCO) nebo na podporu regionálních jednotek Africké unie v souladu s čl. 1b odst. 1 musí být předem oznámeno výboru Rady bezpečnosti Organizace spojených národů zřízenému podle bodu 8 rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1533 (2004) (dále jen „Výbor pro sankce“). V tomto oznámení musí být uvedeny veškeré důležité informace, případně včetně koncového uživatele, navrhovaného data dodání a trasy přepravy.

Článek 1b

1. Odchylně od článku 1a mohou příslušné orgány povolit poskytnutí:

- a) technické pomoci, financování, finanční pomoci nebo zprostředkovatelských služeb v souvislosti se zbraněmi a souvisejícího materiálu určeného výlučně k podpoře MONUSCO nebo pro použití touto misí;
- b) technické pomoci, financování, finanční pomoci nebo zprostředkovatelských služeb v souvislosti s nesmrtícím vojenským vybavením určeným výhradně pro humanitární nebo ochranné účely, pokud bylo poskytnutí takové pomoci nebo služeb v souladu s čl. 1a odst. 2 předem oznámeno Výboru pro sankce;
- c) technické pomoci, financování, finanční pomoci nebo zprostředkovatelských služeb v souvislosti se zbraněmi a souvisejícím materiálem určeným výlučně k podpoře regionálních jednotek Africké unie nebo pro použití těmito jednotkami.

2. Pro činnosti, které již byly uskutečněny, nelze povolení udělit.

(*) Úř. věst. C 69, 18.3.2010, s. 19.“

3) V článku 2 se zrušuje odstavec 3.

4) V článku 2a se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Příloha I obsahuje seznam fyzických a právnických osob, subjektů a orgánů určených Výborem pro sankce jako zapojené do činností narušujících mír, stabilitu nebo bezpečnost v DRK nebo takové činnosti podporující. Zmíněné činnosti zahrnují:

- a) porušování zbrojního embarga a souvisejících opatření uvedených v článku 1 rozhodnutí 2010/788/SZBP a článku 1a tohoto nařízení;
- b) působení jako vedoucí politický nebo vojenský představitel cizích ozbrojených skupin působících v DRK, který brání odzbrojení a dobrovolnému navrácení nebo přesídlení bojovníků, již jsou členy těchto skupin;
- c) působení jako vedoucí politický nebo vojenský představitel konžských milic, včetně těch, kteří získávají podporu mimo DRK, brání v účasti svých bojovníků na procesech odzbrojení, demobilizace a znovuzачlenění;
- d) provádění náborů dětí nebo jejich využívání v ozbrojeném konfliktu v rozporu s platným mezinárodním právem;
- e) zapojení do plánování či řízení akcí dotýkajících se dětí nebo žen v rámci ozbrojeného konfliktu, včetně zabití a těžkého ublížení na zdraví, znásilnění a jiného sexuálního násilí, únosu, nuceného vysídlení a útoků na školy a nemocnice, nebo účast na takových akcích;

- f) bránění přístupu k humanitární pomoci či její distribuci v DRK;
- g) podpora osob nebo subjektů, včetně ozbrojených skupin, zapojených do destabilizačních činností v DRK prostřednictvím nedovoleného obchodu s přírodními zdroji včetně zlata nebo volně žijících zvířat a planě rostoucích rostlin a produktů z nich vyrobených;
- h) jednání jménem nebo na příkaz určené osoby nebo subjektu nebo jménem nebo na příkaz subjektu vlastněného či ovládaného určenou osobou nebo subjektem;
- i) plánování, řízení či podpora útoků proti příslušníkům MONUSCO či pracovníkům OSN nebo zapojení se do takových útoků;
- j) poskytování finanční, materiální nebo technologické podpory nebo zboží či služeb určeným osobám nebo subjektům.“

5) Článek 7 se nahrazuje tímto:

„Článek 7

1. Zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů nebo odmítnutí je zpřístupnit učiněné v dobré víře, že je takové jednání v souladu s tímto nařízením, nezakládá odpovědnost fyzické nebo právnické osoby nebo subjektu, které je provádějí, ani jejich vedoucích pracovníků či zaměstnanců, ledaže se prokáže, že tyto finanční prostředky nebo hospodářské zdroje byly zmrazeny v důsledku nedbalosti.
2. Jednání fyzických nebo právnických osob, subjektů či orgánů pro ně nezakládá žádnou odpovědnost, pokud nevěděly a neměly žádný důvod se domnívat, že svým jednáním porušují zákazy stanovené v tomto nařízení.“

6) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 7a

1. Nebude uspokojen žádný nárok vyplývající ze smlouvy nebo operace, jejichž plnění nebo uskutečnění bylo přímo nebo nepřímo, zcela nebo částečně dotčeno opatřeními uloženými tímto nařízením, a to včetně náhrady škody nebo jiných nároků tohoto druhu, jako je nárok na náhradu nebo nárok vyplývající ze záruky, zejména nárok na prodloužení doby platnosti nebo vyplacení dluhopisů, záruk nebo příslibu odškodnění v jakékoli formě, zejména finančních záruk nebo příslibů finančního odškodnění, je-li vznesen:

- a) určenými fyzickými nebo právnickými osobami, subjekty či orgány uvedenými v příloze I;
 - b) jakýmkoli fyzickými nebo právnickými osobami, subjekty či orgány jednajícími prostřednictvím nebo jménem některé z osob, subjektů a orgánů uvedených v písmenu a).
2. Ve všech řízeních týkajících se uplatnění nároku nese důkazní břemeno ohledně toho, že uspokojení nároku není zakázáno podle odstavce 1, fyzická nebo právnická osoba, subjekt či orgán uplatňující tento nárok.
 3. Tímto článkem není dotčeno právo fyzických nebo právnických osob, subjektů a orgánů uvedených v odstavci 1 na soudní přezkum legálnosti neplnění smluvních závazků v souladu s tímto nařízením.

Článek 7b

Zakazuje se vědomá a úmyslná účast na činnostech, jejichž cílem nebo výsledkem je obcházení opatření stanovených v článcích 1a a 2.“

7) Příloha II se nahrazuje přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Lucemburku dne 20. dubna 2015.

Za Radu
předsedkyně
F. MOGHERINI

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA II

Internetové stránky s informacemi o příslušných orgánech a adresa Evropské komise pro účely oznamování

BELGIE

<http://www.diplomatie.be/eusanctions>

BULHARSKO

<http://www.mfa.bg/en/pages/135/index.html>

ČESKÁ REPUBLIKA

<http://www.mfcr.cz/mezinarodnisankce>

DÁNSKO

<http://um.dk/da/politik-og-diplomati/retsorden/sanktioner/>

NĚMECKO

<http://www.bmwi.de/DE/Themen/Aussenwirtschaft/aussenwirtschaftsrecht,did=404888.html>

ESTONSKO

http://www.vm.ee/est/kat_622/

IRSKO

<http://www.dfa.ie/home/index.aspx?id=28519>

ŘECKO

<http://www.mfa.gr/en/foreign-policy/global-issues/international-sanctions.html>

ŠPANĚLSKO

<http://www.exteriores.gob.es/Portal/es/PoliticaExteriorCooperacion/GlobalizacionOportunidadesRiesgos/Documents/ORGANISMOS%20COMPETENTES%20SANCIONES%20INTERNACIONALES.pdf>

FRANCIE

<http://www.diplomatie.gouv.fr/autorites-sanctions/>

CHORVATSKO

<http://www.mvep.hr/sankcije>

ITÁLIE

http://www.esteri.it/MAE/IT/Politica_Europea/Deroghe.htm

KYPR

<http://www.mfa.gov.cy/sanctions>

LOTYŠSKO

<http://www.mfa.gov.lv/en/security/4539>

LITVA

<http://www.urm.lt/sanctions>

LUCEMBURSKO

<http://www.mae.lu/sanctions>

MAĎARSKO

<http://2010-2014.kormany.hu/download/b/3b/70000/ENSZBT-ET-szankcios-tajekoztato.pdf>

MALTA

<https://www.gov.mt/en/Government/Government%20of%20Malta/Ministries%20and%20Entities/Officially%20Appointed%20Bodies/Pages/Boards/Sanctions-Monitoring-Board-.aspx>

NIZOZEMSKO

<http://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/internationale-sancties>

RAKOUSKO

http://www.bmeia.gv.at/view.php3?f_id=12750&LNG=en&version=

POLSKO

<http://www.msz.gov.pl>

PORTUGALSKO

<http://www.portugal.gov.pt/pt/os-ministerios/ministerio-dos-negocios-estrangeiros/quero-saber-mais/sobre-o-ministerio/medidas-restritivas/medidas-restritivas.aspx>

RUMUNSKO

<http://www.mae.ro/node/1548>

SLOVINSKO

http://www.mzz.gov.si/si/omejevalni_ukrepi

SLOVENSKO

http://www.mzv.sk/sk/europske_zalezitosti/europske_politiky-sankcie_eu

FINSKO

<http://formin.finland.fi/kvyhteisty/pakotteet>

ŠVÉDSKO

<http://www.ud.se/sanktioner>

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

<https://www.gov.uk/sanctions-embargoes-and-restrictions>

Adresa Evropské komise pro účely oznamování:

European Commission
Service for Foreign Policy Instruments (FPI)
EEAS 02/309
1049 Brussels
Belgium
E-mail: relex-sanctions@ec.europa.eu

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2015/614**ze dne 20. dubna 2015,****kterým se provádí čl. 9 odst. 4 nařízení (ES) č. 1183/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti osobám, které porušují zbrojní embargo vůči Konžské demokratické republice**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1183/2005 ze dne 18. července 2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti osobám, které porušují zbrojní embargo vůči Konžské demokratické republice ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 18. července 2005 přijala Rada nařízení (ES) č. 1183/2005.
- (2) Dne 5. února 2015 vydal Výbor Rady bezpečnosti zřízený podle rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1533 (2004) týkající se Demokratické republiky Kongo aktualizovaný seznam osob a subjektů, na něž se vztahují omezující opatření.
- (3) Příloha I nařízení (ES) č. 1183/2005 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha I nařízení (ES) č. 1183/2005 se nahrazuje zněním obsaženým v příloze tohoto nařízení.

*Článek 2*Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Lucemburku dne 20. dubna 2015.

Za Radu
předsedkyně
F. MOGHERINI

⁽¹⁾ Úř. věst. L 193, 23.7.2005, s. 1.

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA I

a) Seznam osob podle článků 2 a 2a

1. Eric BADEGE

Datum narození: 1971.

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 31. prosince 2012.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Podle závěrečné zprávy skupiny odborníků pro Demokratickou republiku Kongo (DRK) ze dne 15. listopadu 2012 se „pplk. Eric Badege stal styčnou osobou Hnutí 23. března (M23) v Masisi a velel společným operacím ...“ spolu s dalším vojenským vůdcem. Ve zprávě se dále uvádí, že „série koordinovaných útoků provedených v srpnu [2012] pplk. Badegem ... umožnila skupině M23 destabilizovat značnou část oblasti Masisi“. Podle bývalých bojovníků jednal pplk. Badege ... při přípravě útoků na rozkaz plk. Makengy.“ Jakožto vojenský velitel skupiny M23 je Badege odpovědný za závažná porušování práv, která byla mimo jiné zacílena na děti a ženy v rámci ozbrojeného konfliktu. Podle zprávy skupiny odborníků z listopadu 2012 došlo k několika závažným případům bezohledného zabíjení civilistů včetně žen a dětí. Od května 2012 zabila skupina Raia Mutomboki pod velením skupiny M23 v sérii koordinovaných útoků stovky civilistů. V srpnu Badege provedl společné útoky spojené s bezohledným zabíjením civilistů. V listopadové zprávě skupiny odborníků se uvádí, že tyto útoky společně organizovali Badege a plukovník Makoma Semivumbi Jacques.

Podle zprávy skupiny odborníků uvedli místní vedoucí představitelé z Masisi, že těmto útokům skupiny Raia Mutomboki velel přímo na místě právě Badege. Podle zprávy, kterou přinesla rozhlasová stanice Radio Okapi dne 28. července 2012, informoval správce oblasti Masisi tuto sobotu dne 28. července o zběhnutí velitele 2. praporu 410. pluku ze základny Ozbrojených sil DRK (FARDC) v Nabiondu, asi třicet kilometrů severozápadně od Gomy v Severním Kivu. Podle jeho výpovědi mřil pplk. Eric Badege a více než stovka vojáků v pátek do Rubaye, 80 kilometrů severně od Nabionda. Tuto informaci potvrdilo několik zdrojů. Podle článku BBC ze dne 23. listopadu 2012 byla skupina M23 vytvořena poté, co bývalí členové Národního kongresu na obranu lidu (CNDP), kteří byli začleněni do FARDC, začali protestovat proti špatným podmínkám a platům a proti skutečnosti, že nebyla plně provedena mírová dohoda ze dne 23. března 2009 mezi CNDP a DRK, jíž byl CNDP začleněn do FARDC. Podle zprávy organizace IPIS z listopadu 2012 byla skupina M23 zapojena do aktivních vojenských operací, jejichž cílem je převzít kontrolu nad územím východní části DRK. Skupina M23 a FARDC bojovaly ve dnech 24. a 25. července 2012 o kontrolu nad několika městy a vesnicemi ve východní části DRK; skupina M23 zaútočila na FARDC dne 26. července 2012 v Rumangabu; dne 17. listopadu 2012 vyhnala FARDC z Kibumby a dne 20. listopadu 2012 převzala kontrolu nad Gomou. Podle zprávy skupiny odborníků z listopadu 2012 několik bývalých bojovníků ze skupiny M23 tvrdí, že vůdci skupiny M23 svévolně popravili desítky dětí, které se pokusily uprchnout poté, co byly odvedeny jako dětské vojáky skupiny M23. Podle zprávy organizace Human Rights Watch (HRW) ze dne 11. září 2012 jeden 18letý Rwandán, který uprchl poté, co byl násilím odveden ve Rwandě, této organizaci sdělil, že byl svědkem popravy 16letého chlapce ze své jednotky ve skupině M23, který se pokusil v červnu uprchnout. Chlapec byl dopaden a umlácen k smrti bojovníky skupiny M23 před zraky dalších odvedenců.

Jeden z velitelů skupiny M23, který ho nařídil zabít, poté jako vysvětlení ostatním odvedencům, proč byl chlapec zabit, údajně řekl: „Chtěl nás opustit.“ Ve zprávě se rovněž uvádí, že podle tvrzení svědků bylo za pokus o útěk svévolně popraveno nejméně 33 nových odvedenců a dalších bojovníků skupiny M23. Někteří byli svázáni a zastřeleni před zraky jiných odvedenců, aby viděli, jaký trest by je stihl. Jeden mladý odvedenec sdělil HRW: „Když jsme byli u skupiny M23, řekli nám, [že máme na vybranou] a že u nich buď můžeme zůstat, nebo zemřít. Hodně lidí se pokusilo uprchnout. Někteří z nich byli dopadeni a to znamenalo jejich okamžitou smrt.“

2. Frank Kakolele BWAMBALE

(také znám jako: a) Frank Kakorere, b) Frank Kakorere Bwambale, c) Aigle Blanc)

Funkce: Generál FARDC.

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace: V lednu 2008 opustil CNDP. Od června 2011 pobývá v Kinshase. Od roku 2010 byl Kakolele zapojen do činností navenek jménem programu vlády DRK Programme de Stabilisation et Reconstruction des Zones Sortant des Conflits Armés (STAREC), včetně účasti na misi STAREC v Gomě a Beni v březnu 2011. V prosinci 2013 ho zatkly orgány DRK v Beni (provincie Severní Kivu) za údajné blokování procesu odzbrojení, demobilizace a znovuzачlenění.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Bývalý vůdce Shromáždění za konžskou demokracii – Osvobozené hnutí (RCD-ML), má vliv na jeho politiku, velí jeho silám a řídí je. RCD-ML je jednou z ozbrojených skupin a milicí uvedených v bodě 20 rezoluce č. 1493 (2003), které jsou odpovědné za obchodování se zbraněmi, čímž porušují zbrojní embargo. Generál Ozbrojených sil DRK (FARDC), od června 2011 není přidělen k žádné jednotce. V lednu 2008 opustil Národní kongres pro obranu lidu (CNDP). Od června 2011 pobývá v Kinshase. Od roku 2010 byl Kakolele zapojen do činností navenek jménem programu vlády DRK Programme de Stabilisation et Reconstruction des Zones Sortant des Conflits Armés (STAREC), včetně účasti na misi STAREC v Gomě a Beni v březnu 2011.

3. Gaston IYAMUREMYE

(také znám jako: a) Byiringiro Victor Rumuli, b) Victor Rumuri, c) Michel Byiringiro, d) Rumuli)

Funkce: a) předseda FDLR, b) druhý místopředseda FDLR-FOCA.

Adresa: od prosince 2014 působí v provincii Severní Kivu.

Datum narození: 1948.

Místo narození: a) okres Musanze, Severní provincie, Rwanda, b) Ruhengeri, Rwanda.

Státní příslušnost: rwandská.

Datum určení OSN: 1. prosince 2010.

Další informace: brigádní generál.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Podle několika zdrojů, mj. skupiny odborníků Výboru pro sankce Rady bezpečnosti OSN pro DRK, je Gaston Iyamuremye druhým místopředsedou Demokratických sil pro osvobození Rwandy (FDLR) a je považován za kmenového člena jejich vojenského a politického vedení. Do prosince 2009 byl Gaston Iyamuremye také vedoucím úřadu Ignace Murwanashyaky (předsedy FLDR) v Kibui v DRK. Předseda FDLR a druhý místopředseda FDLR-FOCA. Od června 2011 působí v Kalonge, provincie Severní Kivu.

4. Innocent KAINA

(také znám jako: a) plukovník Innocent Kaina, b) „India Queen“)

Místo narození: Bunagana, oblast Rutshuru, DRK.

Datum určení OSN: 30. listopadu 2012.

Další informace: Od konce roku 2014 ve Rwandě.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Innocent Kaina je v současné době velitelem sektoru v rámci Hnutí 23. března (M23). Je odpovědný za závažná porušení mezinárodního práva a lidských práv a sám se takových porušení dopustil. V červenci roku 2007 shledal posádkový vojenský soud v Kinshase plukovníka Kainu odpovědného za zločiny proti lidskosti spáchané v okrese Ituri v období od května roku 2003 do prosince roku 2005. Byl propuštěn v roce 2009 na základě mírové dohody mezi konžskou vládou a Národním kongresem pro obranu lidu (CNDP). V roce 2009 se v rámci Ozbrojených sil DRK (FARDC) dopustil poprav, únosů a těžkých ublížení na zdraví v oblasti Masisi. Jako velitel podřízený generálu Ntagandovi byl v dubnu roku 2012 iniciátorem vzpoury bývalého CNDP v oblasti Rutshuru. Zajišťoval bezpečnost vzbouřenců mimo oblast Masisi. Od května do srpna roku 2012 dohlížel na nábor a výcvik více než 150 dětí pro povstání vedené M23 a střílel chlapce, kteří se pokusili uprchnout. V červenci roku 2012 cestoval do Burundi a Degha za účelem mobilizace a naboru pro M23.

5. Jérôme KAKWAVU BUKANDE

(také znám jako: a) Jérôme Kakwavu, b) „Commandant Jérôme“).

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace: V prosinci 2004 mu byla udělena hodnost generála Ozbrojených sil DRK (FARDC). Od června 2011 vězněn ve věznici Makala v Kinshase. Dne 25. března 2011 zahájil Vysoký vojenský soud v Kinshase řízení proti Kakwawuovi pro válečné zločiny. V listopadu 2014 byl vojenským soudem DRK odsouzen k deseti letům odnětí svobody za znásilnění, vraždy a mučení.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Bývalý předseda Svazu konžských vlastenců/Ozbrojených sil konžského lidu (UCD/FAPC). FAPC ovládá ilegální hraniční přechody mezi Ugandou a DRK – klíčovou tranzitní trasu pro tok zbraní. Jako předseda organizace FAPC měl vliv na její politiku, velel jí a řídil ji. FAPC se zabývala nedovoleným obchodováním se zbraněmi, čímž porušovala zbrojní embargo. Podle Úřadu zvláštního představitele generálního tajemníka OSN pro děti v ozbrojených konfliktech byl odpovědný za nábor a využívání dětí v Ituri v roce 2002. Jako jeden z pěti vysokých důstojníků Ozbrojených sil DRK (FARDC) byl obviněn ze závažné trestné činnosti týkající se sexuálního násilí a během návštěvy v roce 2009 Rada bezpečnosti na jeho případ upozornila vládu. V prosinci 2004 mu byla udělena hodnost generála FARDC. Od června 2011 vězněn ve věznici Makala v Kinshase. Dne 25. března 2011 zahájil Vysoký vojenský soud v Kinshase řízení proti Kakwawuovi pro válečné zločiny.

6. Germain KATANGA

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace: V prosinci 2004 byl jmenován generálem FARDC. Vláda DRK jej 18. října 2007 předala Mezinárodnímu trestnímu soudu. V květnu 2014 byl Mezinárodním trestním soudem odsouzen k 12 letům odnětí svobody za válečné zločiny a zločiny proti lidskosti. V současné době je ve vězení v Nizozemsku.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Vůdce Fronty vlasteneckého odporu v Ituri (FRPI). Zapojen do převodů zbraní v rozporu se zbrojním embargem. Podle Úřadu zvláštního představitele generálního tajemníka OSN pro děti v ozbrojených konfliktech byl odpovědný za nábor a využívání dětí v Ituri v letech 2002–2003. V prosinci 2004 byl jmenován generálem Ozbrojených sil DRK (FARDC). Vláda DRK jej 18. října 2007 předala Mezinárodnímu trestnímu soudu. Řízení proti němu bylo zahájeno v listopadu 2009.

7. Thomas LUBANGA

Místo narození: Ituri, DRK.

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace: Zadržen v Kinshase v březnu 2005 za účast UPC/L na porušování lidských práv. Dne 17. března 2006 předán Mezinárodnímu trestnímu soudu. V březnu 2012 jej Mezinárodní trestní soud odsoudil ke 14 letům odnětí svobody. Dne 1. prosince 2014 potvrdili Lubangovo odsouzení a trest odvolací soudci Mezinárodního trestního soudu. V současné době je ve vězení v Nizozemsku.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Předseda Svazu konžských vlastenců/Lubanga (UPC/L), jedné z ozbrojených skupin a milicí uvedených v bodě 20 rezoluce č. 1493 (2003), která se v rozporu se zbrojním embargem zabývala nedovoleným obchodováním se zbraněmi. Podle Úřadu zvláštního představitele generálního tajemníka OSN pro děti v ozbrojených konfliktech byl odpovědný za nábor a využívání dětí v Ituri v letech 2002–2003. Zadržen v Kinshase v březnu 2005 za účast UPC/L na porušování lidských práv. Dne 17. března 2006 předán orgány DRK Mezinárodnímu trestnímu soudu. Řízení proti němu bylo zahájeno v lednu 2009 a mělo skončit v roce 2011. V březnu 2012 jej Mezinárodní trestní soud odsoudil ke 14 letům odnětí svobody. Proti rozhodnutí soudu se odvolal.

8. Sultani MAKENGA

(také znám jako: a) „Makenga, Colonel Sultani“, b) Makenga, Emmanuel Sultani)

Datum narození: 25. prosince 1973.

Místo narození: Rutshuru, DRK.

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 13. listopadu 2012.

Další informace: Vojenský vůdce skupiny Hnutí 23. března (M23) působící v Demokratické republice Kongo. Od konce roku 2014 v Ugandě.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Sultani Makenga je vojenský vůdce skupiny Hnutí 23. března (M23), také známé jako Konžská revoluční armáda, působící v Demokratické republice Kongo (DRK). Jako vůdce skupiny M23 se Sultani Makenga dopustil závažných porušení mezinárodního práva, která se týkají dětí a žen v rámci ozbrojených konfliktů, včetně zabití a těžkých ublížení na zdraví, sexuálního násilí, únosu a nuceného vysídlení, a je za taková porušení práva odpovědný. Je také odpovědný za porušování mezinárodního práva v souvislosti s činností skupiny M23 týkající se náboru dětí nebo jejich využívání v ozbrojeném konfliktu v DRK. Pod velením Sultaniho Makengy spáchala skupina M23 rozsáhlé brutální činy vůči civilnímu obyvatelstvu DRK. Podle svědectví a zpráv bojovníci operující pod velením Sultaniho Makengy znásilňovali na celém území Rutshuru ženy a děti, z nichž některým bylo jen 8 let, přičemž tyto činy byly součástí strategie upevnění kontroly nad územím Rutshuru. Pod Makengovým velením vedla skupina M23 rozsáhlé akce násilného náboru dětí v DRK a v regionu a dopustila se zabíjení, zmrzačení a zranění velkého počtu dětí. Mnohé z násilně odvedených dětí jsou mladší 15 let. Makenga také údajně získává zbraně a související materiál, čímž porušuje opatření, jež přijala DRK za účelem provádění zbrojního embarga, včetně vnitrostátních předpisů o dovozu a držení zbraní a souvisejícího materiálu. Makengovo působení jako vůdce skupiny M23 zahrnuje závažná porušení mezinárodního práva a brutální činy vůči civilnímu obyvatelstvu DRK a zhoršilo stav nejistoty, vysídlování a konfliktu v regionu. Vojenský vůdce skupiny Hnutí 23. března (M23) působící v Demokratické republice Kongo.

9. Khawa Panga MANDRO

(také znám jako: a) Kawa Panga, b) Kawa Panga Mandro, c) Kawa Mandro, d) Yves Andoul Karim, e) Yves Khawa Panga Mandro, f) Mandro Panga Kahwa, g) ‚Chief Kahwa‘, h) ‚Kawa‘)

Datum narození: 20. srpna 1973.

Místo narození: Bunia, DRK.

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace: Od dubna 2005 vězněn v Bunii za sabotování iturijského mírového procesu. V říjnu roku 2005 zatčen konžskými orgány, osvobozen odvolacím soudem v Kisangani, poté předán soudním orgánům v Kinshase na základě nových obvinění z válečných zločinů a zločinů proti lidskosti, vraždy, úmyslného ublížení na zdraví a těžkého ublížení na zdraví. V srpnu roku 2014 jej vojenský soud DRK v Kisangani odsoudil za válečné zločiny a zločiny proti lidskosti k devíti letům odnětí svobody a nařídil mu, aby svým obětem vyplatil přibližně 85 000 USD.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Bývalý předseda strany PUSIC, jedné z ozbrojených skupin a milicí uvedených v bodě 20 rezoluce č. 1493 (2003), která se v rozporu se zbrojním embargem zabývala nedovoleným obchodováním se zbraněmi. Podle Úřadu zvláštního představitele generálního tajemníka OSN pro děti v ozbrojených konfliktech byl odpovědný za nábor a využívání dětí v Ituri v letech 2001–2002. Od dubna 2005 vězněn v Bunii za sabotování iturijského mírového procesu. V říjnu roku 2005 zatčen konžskými orgány, osvobozen odvolacím soudem v Kisangani, poté předán soudním orgánům v Kinshase na základě nových obvinění z válečných zločinů a zločinů proti lidskosti, vraždy, úmyslného ublížení na zdraví a těžkého ublížení na zdraví. Od června 2011 uvězněn v centrální věznici Makala v Kinshase.

10. Callixte MBARUSHIMANA

Datum narození: 24. července 1963.

Místo narození: Ndusu/Ruhengeri, Severní provincie, Rwanda.

Státní příslušnost: rwandská.

Datum určení OSN: 3. března 2009.

Další informace: Zatčen v Paříži dne 3. října 2010 na základě zatykače Mezinárodního trestního soudu za válečné zločiny a zločiny proti lidskosti spáchané jednotkami FDLR v provinciích Kivu v roce 2009 a předán do Haagu dne 25. ledna 2011, avšak koncem roku 2011 Mezinárodním trestním soudem propuštěn.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Až do svého zatčení výkonný tajemník Demokratických sil pro osvobození Rwandy (FDLR) a místopředseda vysokého vojenského velení FDLR. Vedoucí politický a vojenský představitel zahraniční ozbrojené skupiny působící v DRK, která brání odzbrojení a dobrovolnému navrácení a přesídlení bojovníků, čímž porušuje rezoluci Rady bezpečnosti 1857 (2008) OP 4 b). Zatčen v Paříži dne 3. října 2010 na základě zatykače Mezinárodního trestního soudu za válečné zločiny a zločiny proti lidskosti spáchané jednotkami FDLR v Severním a Jižním Kivu v roce 2009 a předán do Haagu dne 25. ledna 2011.

11. Iruta Douglas MPAMO

(také znám jako: a) Doulas Iruta Mpamo, b) Mpano).

Adresa: Gisenyi, Rwanda (od června 2011).

Datum narození: a) 28. prosince 1965, b) 29. prosince 1965.

Místo narození: Bashali, Masisi, DRK, b) Goma, DRK, c) Uvira, DRK.

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace: Od chvíle, kdy se zřítila dvě z letadel Great Lakes Business Company (GLBC), není známo, čím se zabývá.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Majitel/ředitel letecké společnosti Compagnie Aérienne des Grands Lacs a obchodní společnosti Great Lakes Business Company, jejichž letadla pomáhala ozbrojeným skupinám a milicím uvedeným v bodě 20 rezoluce 1493 (2003). Je rovněž odpovědný za zatajování informací o letech a zásilkách, zjevně za účelem umožnění porušování zbrojního embarga. Od chvíle, kdy se zřítila dvě z letadel Great Lakes Business Company (GLBC), není známo, čím se zabývá.

12. Sylvestre MUDACUMURA

(také znám jako: a) Mupenzi Bernard, b) ‚General Major Mupenzi‘, c) ‚General Mudacumura‘, d) ‚Radja‘)

Adresa: Les Kikoma, blízko Bogoyi, Walikale, Severní Kivu, DRK (od června 2011).

Státní příslušnost: rwandská.

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace: Vojenský velitel FDLR-FOCA, rovněž politický 1. místopředseda a vrchní velitel FOCA, čímž kombinuje veškeré vojenské a politické funkce od zatčení vůdců FDLR v Evropě. Od roku 2014 působí při velitelství FDLR v Nganga, Severní Kivu.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Velitel Demokratických sil pro osvobození Rwandy (FDLR), který měl vliv na politiku a velel silám FDLR a řídil jejich činnost; FDLR jsou jednou z ozbrojených skupin a milicí uvedených v bodě 20 rezoluce č. 1493 (2003), která se v rozporu se zbrojním embargem zabývala nedovoleným obchodováním se zbraněmi. Mudacumura (či jeho podřízení) byl v telefonním kontaktu s vůdcem FDLR Murwanashyakaem v Německu i v době masakru v Busurungi v květnu 2009 a s vojenským velitelem majorem Guillaumem během operací Umoja Wetu a Kimia II v roce 2009. Podle Úřadu zvláštní představitelky generálního tajemníka OSN pro děti v ozbrojených konfliktech byl odpovědný za 27 případů náboru a využívání dětí jednotkami pod jeho velením v provincii Severní Kivu v letech 2002–2007. Vojenský velitel FDLR-FOCA, rovněž politický 1. místopředseda a vrchní velitel Bojových sil Abucunguzi (FOCA), čímž kombinuje veškeré vojenské a politické funkce od zatčení vůdců FDLR v Evropě.

13. Leodomir MUGARAGU

Také znám jako: a) Manzi Leon, b) Leo Manzi)

Adresa: Velitelství FDLR v lese Kikoma, blízko Bogoyi, Walikale, Severní Kivu, DRK (od června 2011).

Datum narození: a) 1954 b) 1953.

Místo narození: Kigali, Rwanda b) Rushashi, Severní provincie, Rwanda.

Státní příslušnost: rwandská.

Datum určení OSN: 1. prosince 2010.

Další informace: náčelník štábu FDLR-FOCA, pověřen správou.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Podle volně dostupných zdrojů a oficiálních zpráv je Leodomir Mugaragu náčelníkem štábu Bojových sil Abucunguzi za osvobození Rwandy (FOCA), ozbrojeného křídla Demokratických sil pro osvobození Rwandy (FDLR). Podle oficiálních zpráv je Mugaragu hlavním plánovačem vojenských operací FDLR ve východní části DRK. Náčelník štábu FDLR-FOCA, pověřen správou.

14. Leopold MUJYAMBERE

(také znám jako: a) Musenyeri, b) Achille, c) Frere Petrus Ibrahim)

Adresa: Nyakaleke (jihovýchod Mwengy), Jižní Kivu, DRK.

Datum narození: a) 17. března 1962, b) přibližně v roce 1966.

Místo narození: Kigali, Rwanda.

Státní příslušnost: rwandská.

Datum určení OSN: 3. března 2009.

Další informace: Od konce roku 2014 je úřadujícím zástupcem velitele FDLR/FOCA, působí v Nganga, Severní Kivu.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Velitel druhé divize Bojových sil Abucunguzi (FOCA)/záložních brigád (ozbrojená složka Demokratických sil pro osvobození Rwandy – FDLR). Vedoucí vojenský představitel zahraniční ozbrojené skupiny působící v DRK, která v rozporu s bodem 4 písm. b) rezoluce Rady bezpečnosti č. 1857 (2008) brání odzbrojení a dobrovolnému návratu a přesídlení bojovníků. Vedoucí vojenský představitel zahraniční ozbrojené skupiny působící v DRK, která v rozporu s bodem 4 písm. b) rezoluce Rady bezpečnosti č. 1857 (2008) brání odzbrojení a dobrovolnému návratu a přesídlení bojovníků. Síly FDLR-FOCA, které v minulosti najímaly chlapce přibližně ve věku od 15 do 19 let, získávají od poloviny roku 2007 násilnou cestou mládež od 10 let. Nejmladší děti jsou poté využívány jako doprovod a starší děti jsou nasazovány jako vojáci v prvním sledu, čímž je porušován bod 4 písm. d) a e) rezoluce Rady bezpečnosti č. 1857 (2008). Od června 2011 velitel operačního sektoru FDLR/FOCA Jižní Kivu, nyní zvaného „Amazon“.

15. Jamil MUKULU

(také znám jako: a) Steven Alirabaki, b) David Kyagulanyi, c) Musezi Talengelanimiro, d) Mzee Tutu, e) Abdullah Junjuaka, f) Alilabaki Kyagulanyi, g) Hussein Muhammad, h) Nicolas Luumu, i) „Professor Musharaf“, j) Talengelanimiro)

Funkce: a) vedoucí představitel Spojeneckých demokratických sil (ADF), b) velitel, Spojenecké demokratické síly.

Datum narození: a) 1965, b) 1. ledna 1964.

Místo narození: vesnice Ntoke, hrabství Ntenjeru, okres Kayunga, Uganda.

Státní příslušnost: ugandská.

Datum určení OSN: 12. října 2011.

Další informace: Místo pobytu je od konce roku 2014 neznámé; předpokládá se však, že se zdržuje v Severním Kivu, DRK.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Podle volně dostupných zdrojů a oficiálních zpráv, mimo jiné zpráv skupiny odborníků Výboru pro sankce Rady bezpečnosti OSN pro DRK, je Jamil Mukulu vojenským velitelem Spojeneckých demokratických sil (ADF), což je zahraniční ozbrojená skupina, která působí v DRK a brání odzbrojení a dobrovolné repatriaci a přesídlení bojovníků ADF, jak je uvedeno v odst. 4 písm. b) rezoluce č. 1857 (2008). Skupina odborníků Výboru pro sankce Rady bezpečnosti OSN pro DRK informovala, že Mukulu velí a poskytuje materiální podporu ADF (ozbrojená skupina operující na území DRK). Podle řady zdrojů, mimo jiné zpráv skupiny odborníků Výboru pro sankce Rady bezpečnosti OSN pro DRK, Jamil Mukulu rovněž nadále uplatňuje vliv v politice, financuje a kontroluje činnost sil ADF v terénu a zajišťuje přímé velení a v této souvislosti mimo jiné kontroluje vazby na mezinárodní teroristické sítě.

16. Ignace MURWANASHYAKA

(také znám jako: „Dr. Ignace“)

Titul: Dr.

Datum narození: 14. května 1963.

Místo narození: a) Butera, Rwanda, b) Ngoma, Butare, Rwanda.

Státní příslušnost: rwandská.

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace: Zatčen německými orgány dne 17. listopadu 2009. Ve funkci předsedy FDLR-FOCA nahrazen Gastonem Iamuremyem, také známým jako „Rumuli“. Řízení proti Murwanashyakovi pro válečné zločiny a zločiny proti lidskosti spáchané jednotkami FDLR v DRK v letech 2008 a 2009 bylo zahájeno dne 4. května 2011 u německého soudu.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Předseda Demokratických sil pro osvobození Rwandy (FDLR) a vrchní velitel ozbrojených sil FDLR, má vliv na jejich politiku, velí jim a řídí je. FDLR je jednou z ozbrojených skupin a milicí uvedených v bodě 20 rezoluce č. 1493 (2003), která se v rozporu se zbrojním embargem zabývala nedovoleným obchodováním se zbraněmi. Byl v telefonickém kontaktu s polními veliteli FDLR (a to i během masakru v Busurungi v květnu 2009); dával vojenské příkazy vysokému velení; účastnil se koordinace převozu zbraní a munice jednotkám FDLR a vydával konkrétní pokyny k jejich použití; spravoval vysoké částky peněz získané nezákonným prodejem přírodního bohatství z oblastí pod kontrolou FDLR. Podle Úřadu zvláštního představitele generálního tajemníka OSN pro děti v ozbrojených konfliktech byl jako předseda a vojenský velitel FDLR odpovědný za vydávání příkazů k náboru a využívání dětí silami FDLR ve východním Kongu. Zatčen německými orgány dne 17. listopadu 2009. Ve funkci předsedy FDLR-FOCA nahrazen Gastonem Iamuremyem, také známým jako „Rumuli“. Řízení proti Murwanashyakovi pro válečné zločiny a zločiny proti lidskosti spáchané jednotkami FDLR v DRK v letech 2008 a 2009 bylo zahájeno dne 4. května 2011 u německého soudu.

17. Straton MUSONI

(také znám jako: IO Musoni)

Datum narození: a) 6. dubna 1961, b) 4. června 1961.

Místo narození: Mugambazi, Kigali, Rwanda.

Státní příslušnost: rwandská.

Datum určení OSN: 29. března 2007.

Další informace: Zatčen německými orgány dne 17. listopadu 2009. Řízení proti Musonimu pro válečné zločiny a zločiny proti lidskosti spáchané jednotkami FDLR v DRK v letech 2008 a 2009 bylo zahájeno dne 4. května 2011 u německého soudu. Ve funkci 1. místopředsedy FDLR nahrazen Sylvestrem Mudacumurou.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Jako vůdce Demokratických sil pro osvobození Rwandy (FDLR), zahraniční ozbrojené skupiny působící v DRK, bránil Musoni v rozporu s rezolucí 1649 (2005) odzbrojení a dobrovolnému návratu nebo přesídlení bojovníků, kteří byli členy těchto skupin. Zatčen německými orgány dne 17. listopadu 2009. Řízení proti Musonimu pro válečné zločiny a zločiny proti lidskosti spáchané jednotkami FDLR v DRK v letech 2008 a 2009 bylo zahájeno dne 4. května 2011 u německého soudu. Ve funkci 1. místopředsedy FDLR nahrazen Sylvestrem Mudacumurou.

18. Jules MUTEBUTSI

(také znám jako: a) Jules Mutebusi, b) Jules Mutebuzi, c) Colonel Mutebutsi)

Datum narození: 1964.

Místo narození: Minembwe, Jižní Kivu, DRK.

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace: Bývalý zástupce regionálního vojenského velitele 10. vojenského pluku FARDC, v dubnu 2004 propuštěn pro porušení kázně. Zatčen rwandskými orgány v prosinci 2007 při pokusu překročit hranici do DRK. Od té doby žije v Kigali a má omezenou svobodu pohybu (nemá povoleno opustit zemi).

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Spojil se s dalšími odpadlíky z bývalého Rally for Congolese Democracy-Goma (Shromáždění pro konžskou demokracii – Goma, RCD-G) a v květnu 2004 násilím obsadili město Bukavu. Podílel se na získávání zbraní mimo struktury Ozbrojených sil DRK (FARDC) a na obstarávání zásob pro ozbrojené skupiny a milice uvedené v bodě 20 rezoluce 1493 (2003), čímž porušoval zbrojní embargo. Bývalý zástupce regionálního vojenského velitele 10. vojenského pluku FARDC, v dubnu 2004 propuštěn pro porušení kázně. Zatčen rwandskými orgány v prosinci 2007 při pokusu překročit hranici do DRK. Od té doby žije v Kigali a má omezenou svobodu pohybu (nemá povoleno opustit zemi).

19. Baudoin NGARUYE WA MYAMURO

(také znám jako: Colonel Baudoin Ngaruye)

Titul: vojenský velitel Hnutí 23. března (M23).

Funkce: brigádní generál.

Adresa: Rubavu/Mudende, Rwanda.

Datum narození: a) 1. dubna 1978, b) v roce 1978.

Místo narození: a) Bibwe, DRK b) Lusamambo, Lubero territory, DRK.

Státní příslušnost: konžská.

Národní identifikační číslo: FARDC ID 1-78-09-44621-80.

Datum určení OSN: 30. listopadu 2012.

Další informace: Dne 16. března 2013 vstoupil na území Republiky Rwanda. Od konce roku 2014 žije v táboře Ngoma, Rwanda.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

V dubnu roku 2012 velel Ngaruye jakožto podřízený generála Ntagandy vzpouře skupiny bývalých příslušníků Národního kongresu na obranu lidu (CNDP), známé jako Hnutí 23. března (M23). V současné době je třetím nejvyšším vojenským velitelem M23. Skupina odborníků zabývající se DRK doporučila jeho určení již v letech 2008 a 2009. Je odpovědný za závažná porušení lidských práv a mezinárodního práva a sám se takových porušení dopustil. V letech 2008 a 2009 a poté koncem roku 2010 pro skupinu M23 najal a vycvičil stovky dětí. Dopustil se zabíjení, těžkých ublížení na zdraví a únosů, jejichž oběťmi byly často ženy. Je odpovědný za popravy a mučení bojovníků, kteří zběhli ze skupiny M23. V roce 2009 nařídil v rámci Ozbrojených sil DRK (FARDC) zabít všechny muže ve vesnici Shalio (oblast Walikale). Na přímý rozkaz generála Ntagandy také poskytoval zbraně, munici a platy v oblastech Masisi a Walikale. V roce 2010 organizoval násilné vysídlení a vyvlastnění obyvatel v oblasti Lukopfu. Spolu s plukovníkem Innocentem Zimurindou byl také intenzivně zapojen do zločineckých sítí v rámci FARDC, které těžily z obchodu s nerosty, což v roce 2011 vedlo k napětí a násilnostem. Dne 16. března 2013 vstoupil přes Gasizi/Rubavu na území Republiky Rwanda.

20. Mathieu, Chui NGUDJOLO

(také znám jako: Cui Ngudjolo).

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace: V říjnu 2003 zatčen v Bunii příslušníky MONUC (mise OSN v DRK). Dne 7. února 2008 vydán vládou DRK Mezinárodnímu trestnímu soudu. V prosinci 2012 jej Mezinárodní trestní soud zprostil obvinění ve všech bodech obžaloby. Po propuštění z vazby byl zadržen nizozemskými orgány; v Nizozemsku podal žádost o azyl. Žalující strana se proti rozhodnutí Mezinárodního trestního soudu odvolala; slyšení se uskutečnilo v říjnu 2014 a rozhodnutí se očekává od prosince 2014.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Náčelník štábu a bývalý náčelník štábu FRPI, který měl vliv na politiku a který velel silám FRPI a řídil jejich činnost; FRPI byla jednou z ozbrojených skupin a milicí uvedených v bodě 20 rezoluce 1493 (2003), které byly odpovědné za nedovolené obchodování se zbraněmi, čímž porušovaly zbrojní embargo. Podle Úřadu zvláštního představitele generálního tajemníka OSN pro děti v ozbrojených konfliktech byl odpovědný za nábor a využívání dětí mladších 15 let v Ituri v roce 2006. V říjnu 2003 zatčen v Bunii příslušníky MONUC (mise OSN v DRK). Dne 7. února 2008 vydán vládou DRK Mezinárodnímu trestnímu soudu. V prosinci 2012 jej Mezinárodní trestní soud zprostil obvinění ve všech bodech obžaloby. Po propuštění z vazby byl zadržen nizozemskými orgány; v Nizozemsku podal žádost o azyl.

21. Floribert Ngabu NJABU

(také znám jako: a) Floribert Njabu Ngabu, b) Floribert Ndjabu, c) Floribert Ngabu Ndjabu).

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace: Od března 2005 v domácím vězení v Kinshase za účast FNI na porušování lidských práv. Dne 27. března 2011 předán do Haagu, aby svědčil v řízeních proti Germainu Katangovi a Mathieuovi Ngudjolovi u Mezinárodního trestního soudu. V květnu 2011 požádal v Nizozemsku o azyl. V říjnu roku 2012 nizozemský soud jeho žádost o azyl zamítl. V červenci 2014 byl vyhoštěn z Nizozemska do DRK, kde byl zatčen.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Předseda Národní a integrační fronty (FNI), jedné z ozbrojených skupin a milicí uvedených v bodě 20 rezoluce 1493 (2003), která se v rozporu se zbrojním embargem zabývala nedovoleným obchodováním se zbraněmi. Od března 2005 v domácím vězení v Kinshase za účast FNI na porušování lidských práv. Dne 27. března 2011 předán do Haagu, aby svědčil v řízeních proti Germainu Katangovi a Mathieuovi Ngudjolovi u Mezinárodního trestního soudu. V květnu 2011 požádal v Nizozemsku o azyl. V říjnu 2012 nizozemský soud jeho žádost o azyl zamítl; věc je v současné době předmětem odvolání.

22. Laurent NKUNDA

(také znám jako: a) Nkunda Mihigo Laurent, b) Laurent Nkunda Bwatware, c) Laurent Nkundabatware, d) Laurent Nkunda Mahoro Batware, e) Laurent Nkunda Batware, f) Chairman, g) General Nkunda, h) Papa Six).

Datum narození: a) 6. února 1967, b) 2. února 1967.

Místo narození: Rutshuru, Severní Kivu, DRK.

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace: Bývalý generál RCD-G. V roce 2006 založil Národní kongres pro obranu lidu (CNDP); v letech 1998–2006 vyšší důstojník v rámci hnutí RCD-G; v letech 1992–1998 důstojníkem Rwandské vlastenecké fronty (RPF). Laurent Nkunda byl zatčen rwandskými orgány ve Rwandě v lednu 2009 a nahrazen ve funkci velitele CNDP. Od té doby je v domácím vězení v Kigali ve Rwandě. Žádost vlády DRK o vydání Nkundy pro zločiny spáchané ve východní DRK byla Rwandou zamítnuta. V roce 2010 bylo rwandským soudem v Gisenyi zamítnuto Nkundovo odvolání proti nezákonnému věznění, přičemž soud uvedl, že věc by měla být posouzena vojenským soudem. Nkundovi právníci podali odvolání u rwandského vojenského soudu.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Spojil se s dalšími odpadlíky z bývalého RCD-G a v květnu 2004 násilím obsadili město Bukavu. Získával zbraně mimo struktury Ozbrojených sil DRK (FARDC), čímž porušoval zbrojní embargo. Podle Úřadu zvláštního představitele generálního tajemníka OSN pro děti v ozbrojených konfliktech byl odpovědný za 264 případů nábor a využívání dětí jednotkami pod jeho velením v provincii Severní Kivu v letech 2002–2009. Bývalý generál Rally for Congolese Democracy-Goma (Shromáždění pro konžskou demokracii – Goma, RCD-G). V roce 2006 založil Národní kongres pro obranu lidu (CNDP); v letech 1998–2006 vyšší důstojník v rámci hnutí RCD-G; v letech 1992–1998 důstojníkem Rwandské vlastenecké fronty (RPF). Laurent Nkunda byl zatčen rwandskými orgány ve Rwandě v lednu 2009 a nahrazen ve funkci velitele CNDP. Od té doby je v domácím vězení v Kigali ve Rwandě. Žádost vlády DRK o vydání Nkundy pro zločiny spáchané ve východní DRK byla Rwandou zamítnuta. V roce 2010 bylo rwandským soudem v Gisenyi zamítnuto Nkundovo odvolání proti nezákonnému věznění, přičemž soud uvedl, že věc by měla být posouzena vojenským soudem. Nkundovi právníci dali podnět k zahájení řízení u rwandského vojenského soudu. Má stále určitý vliv na některé složky CNDP.

23. Felicien NSANZUBUKIRE

(také znám jako: Fred Irakeza).

Funkce: Velitel 1. pluku FDLR/FOCA, působí v oblasti Uvira-Sange v Jižním Kivu

Adresa: Magunda, území Mwenga, Jižní Kivu, DRK (od června 2011).

Datum narození: 1967.

Místo narození: a) Murama, Kigali, Rwanda, b) Rubungu, Kigali, Rwanda, c) Kinyinya, Kigali, Rwanda.

Státní příslušnost: rwandská

Datum určení OSN: 1. prosince 2010.

Další informace: Člen FDLR alespoň od roku 1994, ve východní části DRK působí od října 1998.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Nsanzubukire kontroloval a koordinoval pašování munice a zbraní z Tanzanie po jezeře Tanganika pro jednotky Demokratických sil pro osvobození Rwandy (FDLR) v oblastech Uvira a Fizi v Jižním Kivu přinejmenším v době mezi listopadem 2008 a dubnem 2009. Velitel 1. pluku FDLR-FOCA, působí v oblasti Uvira-Sange v Jižním Kivu. Člen FDLR alespoň od roku 1994, ve východní části DRK působí od října 1998.

24. Pacifique NTAWUNGUKA

(také znám jako: a) Pacifique Ntawungula, b) Colonel Omega, c) Nzeri, d) Israel)

Funkce: velitel, operační sektor Severní Kivu „SONOKI“ z FDLR-FOCA.

Adresa: Matembe, Severní Kivu, DRK (od června 2011).

Datum narození: a) 1. ledna 1964, b) přibližně v roce 1964.

Místo narození: Gaseke, provincie Gisenyi, Rwanda.

Státní příslušnost: rwandská.

Datum určení OSN: 3. března 2009.

Další informace: Prošel vojenským výcvikem v Egyptě. Od konce roku 2014 působí v oblasti Tongo, Severní Kivu.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Velitel první divize Bojových sil Abucunguzi (FOCA, ozbrojená složka Demokratických sil pro osvobození Rwandy – FDLR). Vojenský velitel zahraniční ozbrojené skupiny působící v DRK, která v rozporu s bodem 4 písm. b) rezoluce Rady bezpečnosti 1857 (2008) brání odzbrojení a dobrovolnému návratu a přesídlení bojovníků. Podle svědectví ověřeného skupinou odborníků Výboru pro sankce Rady bezpečnosti OSN pro DRK, podrobně popsáno ve zprávě ze dne 13. února 2008, byly dívky navrátilší se z FDLR/FOCA předtím uneseny a sexuálně zneužívány. Síly FDLR-FOCA, které v minulosti najímaly chlapce přibližně ve věku od 15 do 19 let, získávají od poloviny roku 2007 násilnou cestou mládež od 10 let. Nejmladší děti jsou poté využívány jako doprovod a starší děti jsou nasazovány jako vojáci v prvním sledu, čímž je porušován bod 4 písm. d) a e) rezoluce Rady bezpečnosti č. 1857 (2008). Prošel vojenským výcvikem v Egyptě.

25. James NYAKUNI

Státní příslušnost: ugandská

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Obchodní partner Jérôma Kakwavua, zabývá se zejména pašováním přes hranici mezi DRK a Ugandou, podezřelý je i z pašování zbraní a vojenského materiálu v neregistrovaných nákladních vozidlech. Porušování zbrojního embarga a poskytování pomoci ozbrojeným skupinám a milicím uvedeným v bodě 20 rezoluce 1493 (2003), včetně finanční podpory, která jim umožňovala vojenské působení.

26. Stanislas NZEYIMANA

(také znám jako: a) Deogratias Bigaruka Izabayo, b) Izabayo Deo, c) Jules Mateso Mlamba, d) Bigaruka, e) Bigurura)

Funkce: zástupce velitele FDLR-FOCA.

Adresa: Mukobervwa, Severní Kivu, DRK (od června 2011).

Datum narození: a) 1. ledna 1966 b) 28. srpna 1966 c) přibližně v roce 1967.

Místo narození: Mugusa, Butaré, Rwanda.

Státní příslušnost: rwandská.

Datum určení OSN: 3. března 2009.

Další informace: Zmizel během pobytu v Tanzánii počátkem roku 2013. Od konce roku 2014 pobyt neznámý.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Zástupce velitele Bojových sil Abucunguzi (FOCA, ozbrojená složka Demokratických sil pro osvobození Rwandy – FDLR). Vojenský velitel zahraniční ozbrojené skupiny působící v DRK, která v rozporu s bodem 4 písm. b) rezoluce Rady bezpečnosti 1857 (2008) brání odzbrojení a dobrovolnému návratu a přesídlení bojovníků. Podle svědectví ověřeného skupinou odborníků Výboru pro sankce Rady bezpečnosti OSN pro DRK, podrobně popsáno ve zprávě ze dne 13. února 2008, byly dívky navrátilší se z FDLR/FOCA předtím uneseny a sexuálně zneužívány. Síly FDLR-FOCA, které v minulosti najímaly chlapce přibližně ve věku od 15 do 19 let, získávají od poloviny roku 2007 násilnou cestou mládež od 10 let. Nejmladší děti jsou poté využívány jako doprovod a starší děti jsou nasazovány jako vojáci v prvním sledu, čímž je porušován bod 4 písm. d) a e) rezoluce Rady bezpečnosti č. 1857 (2008).

27. Dieudonné OZIA MAZIO

(také znám jako: a) Ozia Mazio, b) Omari, c) ‚Mr Omari‘)

Datum narození: 6. června 1949.

Místo narození: Ariwara, DRK.

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace: Předseda Fédération des entreprises congolaises (FEC) v oblasti Aru; má se za to, že Dieudonné Ozia Mazio zemřel v Ariwara dne 23. září 2008.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Finanční machinace s Jérômeem Kakwavuem a Ozbrojenými silami konžského lidu (FAPC), pašování přes hranici mezi DRK a Ugandou, zajišťování zásob a hotovosti pro Kakwava a jeho jednotky. Porušování zbrojního embarga, mimo jiné prostřednictvím pomoci ozbrojeným skupinám a milicím uvedeným v bodě 20 rezoluce 1493 (2003). Předseda Fédération des entreprises congolaises (FEC) v oblasti Aru; má se za to, že Dieudonné Ozia Mazio zemřel v Ariwara dne 23. září 2008.

28. Jean-Marie Lugerero RUNIGA

(také znám jako: Jean-Marie Rugerero)

Funkce: předseda skupiny M23.

Adresa: Rubavu/Mudende, Rwanda.

Datum narození: a) přibližně v roce 1960, b) 9. září 1966.

Místo narození: Bukavu, DRK.

Datum určení OSN: 31. prosince 2012.

Další informace: Dne 16. března 2013 vstoupil na území Republiky Rwanda. Od konce roku 2014 pobývá ve Rwandě.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Dokumentem ze dne 9. července 2012, který podepsal vůdce Hnutí 23. března (M23) Sultani Makenga, byl Runiga jmenován koordinátorem politického křídla skupiny M23. Podle tohoto dokumentu byla podnětem k Runigovu jmenování potřeba zajistit zviditelnění cílů skupiny M23. Na internetových stránkách skupiny M23 je Runiga označován jako její ‚předseda‘. Jeho vůdčí úlohu potvrdila zpráva skupiny odborníků z listopadu 2012, která o Runigovi hovoří jako o ‚vůdci skupiny M23‘. Podle článku agentury Associated Press ze dne 13. prosince 2012 Runiga této agentuře ukázal seznam požadavků, o němž prohlásil, že bude předložen konžské vládě. Mezi požadavky je i odstoupení prezidenta Kabily a rozpuštění národního shromáždění. Runiga uvedl, že naskytne-li se příležitost, skupina M23 by se mohla znovu zmocnit Gomy. ‚A tentokrát neustoupíme,‘ řekl Runiga agentuře Associated Press. Rovněž uvedl, že podmínkou pro obnovení jednání je opětovné převzetí kontroly nad Gomou politickým křídlem skupiny M23. ‚Myslím, že naši členové, kteří jsou v Kampale, nás reprezentují. V patřičnou dobu tam budu i já. Čekám, až budou záležitosti uspořádány, a až tam bude Kabila, já půjdu také,‘ prohlásil Runiga. Podle článku Le Figaro ze dne 26. listopadu 2012 se Runiga dne 24. listopadu 2012 sešel s prezidentem DRK Kabilou, aby zahájili jednání. V samostatném rozhovoru pro Le Figaro Runiga uvedl: ‚Skupina M23 je složena zejména z bývalých vojenských členů FARDC, kteří zběhli, aby protestovali proti nedodržení dohod ze dne 23. března 2009.‘

Dodal: ‚Vojáci skupiny M23 jsou zběhové z armády, kteří odešli se zbraněmi v ruce. Nedávno jsme získali rozsáhlé vybavení z vojenské základny v Bunaganě. Momentálně nám to umožňuje získávat každým dnem další a další území a odrážet všechny útoky FARDC. Naše revoluce je revoluce konžská, vedená Konžany, pro konžský lid.‘ Podle článku agentury Reuters ze dne 22. listopadu 2012 Runiga uvedl, že skupina M23 má kapacitu k tomu, aby udržela Gomu, protože síly skupiny M23 posílili vzbouření konžští vojáci z FARDC: ‚Především máme disciplinovanou armádu a máme rovněž vojáky z FARDC, kteří se k nám přidali. Jsou to naši bratři, budou nově vycvičeni a »recyklováni«, pak s nimi budeme pracovat.‘ Podle článku publikovaného dne 27. listopadu 2012 v The Guardian Runiga uvedl, že skupina M23 by odmítla poslechnout výzvu regionálních vedoucích představitelů mezinárodní konference o oblasti Velkých jezer k opuštění Gomy s cílem připravit půdu pro mírové rozhovory. Runiga uvedl, že stažení skupiny M23 z Gomy bude naopak výsledkem jednání, a nikoli jeho předpokladem. Podle závěrečné zprávy skupiny odborníků ze dne 15. listopadu 2012 vedl Runiga delegaci, která dne 29. července 2012 cestovala do Kampaly (Uganda) a před očekávanými jednáními mezinárodní konference o oblasti Velkých jezer finalizovala program hnutí M23 obsahující 21 bodů. Podle článku BBC

ze dne 23. listopadu 2012 byla skupina M23 vytvořena poté, co bývalí členové Národního kongresu na obranu lidu (CNDP), kteří byli začleněni do FARDC, začali protestovat proti špatným podmínkám a platům a proti skutečnosti, že nebyla plně provedena mírová dohoda ze dne 23. března 2009 mezi CNDP a DRK, již byl CNDP začleněn do FARDC.

Podle zprávy organizace IPIS z listopadu 2012 byla skupina M23 zapojena do aktivních vojenských operací, jejichž cílem je převzít kontrolu nad územím východní části DRK. Skupina M23 a FARDC bojovaly ve dnech 24. a 25. července 2012 o kontrolu nad několika městy a vesnicemi ve východní části DRK; skupina M23 zaútočila na FARDC dne 26. července 2012 v Rumangabu; dne 17. listopadu 2012 vyhnala FARDC z Kibumby a dne 20. listopadu 2012 převzala kontrolu nad Gomou. Podle zprávy skupiny odborníků z listopadu 2012 několik bývalých bojovníků ze skupiny M23 tvrdí, že vůdci skupiny M23 svěvolně popravili desítky dětí, které se pokusily uprchnout poté, co byly odvedeny jako dětské vojáky skupiny M23. Podle zprávy organizace Human Rights Watch (HRW) ze dne 11. září 2012 jeden 18letý Rwandán, který uprchl poté, co byl násilím odveden ve Rwandě, této organizaci sdělil, že byl svědkem popravy 16letého chlapce ze své jednotky ve skupině M23, který se pokusil v červnu uprchnout. Chlapec byl dopaden a umlácen k smrti bojovníky skupiny M23 před zraky dalších odvedenců. Jeden z velitelů skupiny M23, který ho nařídil zabít, poté jako vysvětlení ostatním odvedencům, proč byl chlapec zabit, údajně řekl: 'Chtěl nás opustit.' Ve zprávě se rovněž uvádí, že podle tvrzení svědků bylo za pokus o útěk svěvolně popraveno nejméně 33 nových odvedenců a dalších bojovníků skupiny M23. Někteří byli svázáni a zastřeleni před zraky jiných odvedenců, aby viděli, jaký trest by je stihl. Jeden mladý odvedenec sdělil HRW: 'Když jsme byli u skupiny M23, řekli nám, [že máme na vybranou] a že u nich buď můžeme zůstat, nebo zemřít. Hodně lidí se pokusilo uprchnout. Někteří z nich byli dopadeni a to znamenalo jejich okamžitou smrt.' Dne 16. března 2013 vstoupil přes Gasizi/Rubavu na území Republiky Rwanda.

29. Ntabo Ntaberi SHEKA

Funkce: vrchní velitel, ozbrojené síly na obranu Konga (Nduma Defence of Congo), skupina Mayi Mayi Sheka.

Datum narození: 4. dubna 1976.

Místo narození: oblast Walikale, DRK.

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 28. listopadu 2011.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Ntabo Ntaberi Sheka, vrchní velitel politické složky skupiny Mayi Mayi Sheka, je politickým vůdcem konžské ozbrojené skupiny, která brání odzbrojení, demobilizaci a začlenění bojovníků zpět do společnosti. Mayi Mayi Sheka jsou milice operující v Kongu, ze základu v oblasti Walikale na východě DRK. Skupina Mayi Mayi Sheka provedla útoky na doly ve východní části DRK, mimo jiné převzala kontrolu nad doly v Bisiye a vynucuje si materiální podporu od místních obyvatel. Ntabo Ntaberi Sheka se rovněž dopustil závažných porušení mezinárodního práva, včetně porušení práv dětí. Ntabo Ntaberi Sheka naplánoval a nařídil sérii útoků v oblasti Walikale; cílem útoků provedených od 30. července do 2. srpna 2010 bylo potrestat místní obyvatele obviněné ze spolupráce s konžskými vládními silami. V průběhu těchto útoků byly znásilněny a uneseny děti, které byly následně využity k nucené práci a staly se předmětem krutého, nelidského a ponižujícího zacházení. Milice Mayi Mayi Sheka rovněž provádějí násilný nábor chlapců a dětí z těchto násilných náborových akcí zadržují ve svých řadách.

30. Bosco TAGANDA

(také znám jako: a) Bosco Ntaganda, b) Bosco Ntagenda, c) General Taganda, d) 'Lydia', e) 'Terminator', f) 'Tango Romeo' (volací znak), g) 'Romeo' (volací znak), h) 'Major')

Adresa: Goma, DRK (od června 2011).

Datum narození: mezi lety 1973 a 1974.

Místo narození: Bigogwe, Rwanda.

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace: Narozen ve Rwandě, přestěhoval se v dětství do Nyamitaby, oblast Masisi, Severní Kivu. Prezidentským výnosem byl dne 11. prosince 2004 v návaznosti na iturijské mírové dohody jmenován brigádním generálem FARDC. Dříve náčelník štábu v CNDP a po zatčení Laurenta Nkundy v lednu 2009 se stal vojenským velitelem CNDP. Od ledna 2009 de facto zástupce velitele při těchto operacích proti FDLR: Umoja Wetu, Kimia II a Amani Leo v Severním a Jižním Kivu. V březnu roku 2013 vstoupil na území Rwandy a 22. března se v Kigali dobrovolně vydal pracovníkům Mezinárodního trestního soudu. Byl převezen k Mezinárodnímu trestnímu soudu v Haagu, Nizozemsko. Dne 9. června 2014 potvrdil Mezinárodní trestní soud 13 obvinění z válečných zločinů a 5 obvinění ze zločinů proti lidskosti; soudní řízení má začít dne 2. června 2015.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Vojenský velitel Svazu konžských vlastenců/Lubanga (UPC/L), který měl vliv na politiku a řídil a kontroloval činnost UPC/L, jedné z ozbrojených skupin a milicí uvedených v bodě 20 rezoluce 1493 (2003), která se v rozporu se zbrojním embargem zabývala nedovoleným obchodováním se zbraněmi. V prosinci 2004 byl jmenován generálem Ozbrojených sil DRK (FARDC), ale odmítl povýšení přijmout, a zůstal tak mimo FARDC. Podle Úřadu zvláštního představitele generálního tajemníka OSN pro děti v ozbrojených konfliktech byl odpovědný za nábor a využívání dětí v Ituri v letech 2002 a 2003 a za 155 případů přímé či velitelské odpovědnosti za nábor a využívání dětí v Severním Kivu v letech 2002 až 2009. Jako náčelník štábu Národního kongresu na obranu lidu (CNDP) nesl přímou a velitelskou odpovědnost za masakr v Kiwanja (listopad 2008). Narozen ve Rwandě, přestěhoval se v dětství do Nyamitaby, oblast Masisi, Severní Kivu. Od června 2011, pobývá v Gomě a vlastní rozsáhlé farmy v oblasti Ngungu, oblast Masisi, Severní Kivu. Prezidentským výnosem byl dne 11. prosince 2004 v návaznosti na iturijské mírové dohody jmenován brigádním generálem FARDC. Dříve náčelník štábu v CNDP a po zatčení Laurenta Nkundy v lednu 2009 se stal vojenským velitelem CNDP. Od ledna 2009 de facto zástupce velitele při těchto operacích proti FDLR: Umoja Wetu, Kimia II a Amani Leo v Severním Kivu. V březnu roku 2013 vstoupil na území Rwandy a 22. března se v Kigali dobrovolně vydal pracovníkům Mezinárodního trestního soudu. Byl převezen do sídla soudu v Haagu, kde byl při prvním slyšení dne 26. března seznámen s obviněním.

31. Innocent ZIMURINDA

(také znám jako: Zimulinda)

Funkce: a) skupina M23, brigádní velitel,

hodnost: plukovník, b) plukovník FARDC.

Adresa: Rubavu, Mudende.

Datum narození: a) 1. září 1972, b) přibližně v roce 1975, c) 16. března 1972.

Místo narození: a) Ngungu, oblast Masisi, provincie Severní Kivu, DRK, b) Masisi, DRK.

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 1. prosince 2010.

Další informace: Začleněn do FARDC v roce 2009 jako podplukovník, brigádní velitel při operaci FARDC Kimia II, působí v oblasti Ngungu. V červenci 2009 byl Zimurinda povýšen na plukovníka a stal se velitelem sektoru FARDC ve Ngungu a poté v Kitchanze při operacích FARDC Kimia II a Amani Leo. Ačkoliv Zimurinda nebyl uveden ve výnosu prezidenta DRK ze dne 31. prosince 2010, kterým byli jmenováni vysocí důstojníci FARDC, zachoval si de facto své postavení velitele 22. sektoru FARDC v Kitchanze a nosí novou hodnost a uniformu FARDC. Podle informací volně dostupných zdrojů z prosince 2010 prováděly jednotky pod velením Zimurindy nábor. Dne 16. března 2013 vstoupil na území Republiky Rwanda. Od konce roku 2014 pobývá v táboře Ngoma, Rwanda.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Podle několika zdrojů podplukovník Innocent Zimurinda jako jeden z velitelů 231. brigády Ozbrojených sil DRK (FARDC) dával příkazy, které vedly k masakru více než 100 rwandských uprchlíků, převážně žen a dětí, během vojenské operace v oblasti Shalio v dubnu 2009. Podle skupiny odborníků Výboru pro sankce Rady bezpečnosti OSN očití svědci tvrdí, že Zimurinda dne 29. srpna 2009 odmítl propustit tři děti ze svého oddílu v Kalehe. Podle řady zdrojů se Zimurinda ještě před začleněním Národního kongresu na obranu lidu (CNDP) do FARDC účastnil v listopadu 2008 operace CNDP, při níž bylo v oblasti Kiwanja zmasakrováno 89 civilistů včetně žen a dětí.

V březnu 2010 uvedly organizace hájící lidská práva a působící na východě DRK, že Zimurinda se v době od února do srpna 2007 opakovaně dopouštěl porušování lidských práv, mimo jiné vražd mnoha civilistů včetně žen a dětí. Stížnost dále podplukovníka Innocenta Zimurindu viní z odpovědnosti za znásilnění velkého počtu žen a dívek. Podle prohlášení zvláštní představitelky generálního tajemníka OSN pro děti v ozbrojených konfliktech ze dne 21. května 2010 se Zimurinda účastnil svěvolných poprav dětských vojáků, a to i během operace Kimia II. V prohlášení se dále uvádí, že nedovolil jednotkám mise OSN v DRK (MONUC) ověřit, zda mezi jeho bojovníky nejsou děti. Podle skupiny odborníků Výboru pro sankce Rady bezpečnosti OSN nese přímou a velitelskou odpovědnost za nábor dětí a jejich působení v jednotkách pod jeho velením. Začleněn do FARDC v roce 2009 jako podplukovník, brigádní velitel při operaci FARDC Kimia II, působí v oblasti Ngungu. V červenci 2009 byl Zimurinda povýšen na plukovníka a stal se velitelem sektoru FARDC ve Ngungu a poté v Kitchanze při operacích FARDC Kimia II a Amani Leo. Ačkoliv Zimurinda nebyl uveden ve výnosu prezidenta DRK ze dne 31. prosince 2010, kterým byli jmenováni vysocí důstojníci FARDC, zachoval si de facto

své postavení velitele 22. sektoru FARDC v Kitchanze a nosí novou hodnost a uniformu FARDC. Je nadále loajální Boscu Ntagandovi. Podle informací volně dostupných zdrojů z prosince 2010 prováděly jednotky pod velením Zimurindy nábor. Dne 16. března 2013 vstoupil na území Republiky Rwanda. Od konce roku 2014 pobývá v táboře Ngoma, Rwanda.

b) Seznam subjektů podle článků 2 a 2a

1. ADF

(také známa jako: a) Spojenecké demokratické síly (Allied Democratic Forces) b) Forces Démocratiques Alliées-Armée Nationale de Libération de l'Ouganda c) ADF/NALU d) NALU).

Adresa: Provincie Severní Kivu, Demokratická republika Kongo.

Datum určení OSN: 30. června 2014.

Další informace: V prosinci 2014 se ADF rozdělila na několik malých skupin. Jednu skupinu vede Jamil Mukulu a působí v ní několik vyšších představitelů ADF; její sídlo je neznámé, pravděpodobně v provincii Severní Kivu. Druhou hlavní skupinu vede Seka Baluku; tato skupina operuje v lese severovýchodně od města Beni v provincii Severní Kivu. ADF má také rozsáhlou podpůrnou síť v DRK, Ugandě, Rwandě a možná v dalších zemích.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Organizace Spojenecké demokratické síly (ADF) vznikla v roce 1995 a působí v horské oblasti u hranic DRK s Ugandou. S odvoláním na ugandské představitele a zdroje OSN uvádí závěrečná zpráva skupiny odborníků OSN pro Demokratickou republiku Kongo za rok 2013, že organizace ADF měla v roce 2013 k dispozici 1 200 až 1 500 ozbrojených bojovníků rozmístěných v severovýchodní oblasti Beni provincie Severní Kivu, nedaleko hranic s Ugandou. Podle odhadu stejných zdrojů se celkový počet členů ADF, včetně žen a dětí, pohybuje mezi 1 600 a 2 500. Vzhledem k ofenzivním vojenským operacím Ozbrojených sil Demokratické republiky Kongo (FARDC) a Stabilizační mise OSN v Demokratické republice Kongo (MONUSCO), které se uskutečnily v letech 2013 a 2014, organizace ADF své bojovníky rozptýlila do početných menších základů a ženy a děti přesunula do oblastí na západ od Beni a podél hranic mezi Ituri a Severním Kivu. Vojenským velitelem ADF je Hood Lukwago a jejím nejvyšším představitelem sankcionovaný Jamil Mukulu.

Organizace ADF závažným způsobem porušovala mezinárodní právo a rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 2078 (2012); některé případy tohoto porušování jsou podrobněji popsány níže.

ADF v rozporu s příslušným mezinárodním právem (rezolucí Rady bezpečnosti OSN, bod 4 písm. d)) najímala a používala dětské vojáky.

V závěrečné zprávě skupiny odborníků OSN pro Demokratickou republiku Kongo za rok 2013 se uvádí, že tato skupina vyslechla tři bývalé bojovníky ADF, kteří uprchli během roku 2013 a kteří popsali, jak příslušníci ADF provádějící nábor v Ugandě lákají lidi do DRK falešnými sliby zaměstnání (v případě dospělých) a bezplatného vzdělání (v případě dětí) a poté je nutí, aby se stali členy ADF. Podle této zprávy také bývalí bojovníci ADF skupinu odborníků informovali, že výcvikové skupiny obvykle tvoří dospělí muži a chlapci; dva chlapci, kteří v roce 2013 od ADF uprchli, skupině sdělili, že absolvovali vojenský výcvik ADF. Ve zprávě je rovněž pasáž, v níž „bývalý dětský voják ADF“ popisuje výcvik prováděný ADF.

Podle závěrečné zprávy skupiny odborníků OSN pro Demokratickou republiku Kongo za rok 2012 jsou mezi osobami najatými ADF i děti, což dokládá případ jednoho příslušníka ADF, kterého v červenci 2012 zadržely ugandské orgány v Kasese na cestě do DRK a kterého doprovázelo šest mladých chlapců.

Konkrétní příklad najímání a používání dětí ze strany ADF je uveden v dopise ze dne 6. ledna 2009, který zaslala bývala ředitelka organizace Human Rights Watch pro region Afrika Georgette Gagnonová bývalému ugandskému ministru spravedlnosti Kiddhuovi Makubuyuovi a v němž uvádí, že ADF v roce 2000 unesla devítiletého chlapce jménem Bushobozi Iumba. Jeho úkolem bylo zajišťovat bojovníkům ADF dopravu a jiné služby.

Tzv. „africká zpráva“ kromě toho obsahuje tvrzení, že ADF údajně najímá jako dětské vojáky teprve desetileté děti, a cituje mluvčího Obranných sil ugandského lidu (UPDF), který uvedl, že UPDF zachránilo 30 dětí z výcvikového tábora na ostrově Buvuma ležícím na Viktoriině jezeře.

ADF se rovněž spáchala řadu trestných činů vůči ženám a dětem, jako je například zabití, těžké ublížení na zdraví a sexuální násilí, které představují porušení mezinárodních právních předpisů v oblasti lidských práv a mezinárodního humanitárního práva (rezoluce Rady bezpečnosti OSN, bod 4 písm. e)).

Podle závěrečné zprávy skupiny odborníků OSN pro Demokratickou republiku Kongo za rok 2013 přepadla ADF během roku 2013 řadu vesnic, což přimělo více než 66 000 osob k tomu, aby uprchly do Ugandy. V důsledku těchto útoků se vyklidilo rozsáhlé území, nad nímž má ADF od té doby kontrolu, kterou si zajišťuje prostřednictvím únosů nebo zabíjení těch, kdo se vracejí do svých vesnic. V období mezi červencem a zářím 2013 ADF stála nejméně pět osob v oblasti Kamango, několik dalších zastřelila a desítky osob unesla. Tyto činy terorizovaly místní obyvatele a odrazovaly uprchlíky od návratu domů.

Prostřednictvím mechanismu pro monitorování a oznamování závažného porušování práv dětí během ozbrojených konfliktů, takzvaného Global Horizontal Note, byla pracovní skupina Rady bezpečnosti pro otázky dětí a ozbrojených konfliktů informována o tom, že během sledovaného období od října do prosince 2013 měla ADF na svědomí 14 z 18 zdokumentovaných případů dětských obětí, včetně incidentu, k němuž došlo dne 11. prosince 2013 v oblasti Beni v Severním Kivu, kdy ADF zaútočila na vesnici Musuku a zabila 23 lidí, včetně 11 dětí (tří dívek a osmi chlapců) ve věku od dvou měsíců do 17 let. Všechny oběti byly hrůzně zmrzačeny mačetami, včetně dvou dětí, které útok přežily.

Zpráva generálního tajemníka o sexuálním násilí souvisejícím s konflikty z března roku 2014 zařadila organizaci ‚Spojenecké demokratické síly – Národní armáda pro osvobození Ugandy‘ na seznam stran důvodně podezřelých z toho, že se během ozbrojených konfliktů dopustily znásilnění či jiných forem sexuálního násilí nebo jsou za tyto činy odpovědné.

ADF se rovněž účastnila útoků na příslušníky mírové mise MONUSCO (rezoluce Rady bezpečnosti OSN, bod 4 písm. ii)).

Stabilizační mise OSN v Demokratické republice Kongo (MONUSCO) oznámila, že ADF na příslušníky mise zaútočila nejméně dvakrát. V prvním případě se jednalo o útok spáchaný dne 14. července 2013 na hlídku MONUSCO na silnici mezi městy Mbau a Kamango. O tomto útoku podrobně pojednává závěrečná zpráva skupiny odborníků OSN pro Demokratickou republiku Kongo za rok 2013. K druhému útoku došlo dne 3. března 2014. Ve vzdálenosti 10 kilometrů od letiště Mavivi v Beni byly na vozidlo mise MONUSCO vypáleny granáty, které zranily pět příslušníků mise.

2. BUTEMBO AIRLINES (BAL)

Adresa: Butembo, DRK.

Datum určení OSN: 29. března 2007.

Další informace: Soukromá letecká společnost se základnou v Butembo. Od prosince 2008 BAL není držitelem licence k provozování letadel v DRK.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Kisoni Kambale (zemřel 5. července 2007 a následně byl 24. dubna 2008 vyňat ze seznamu) svou leteckou společnost používal k přepravě zlata, potravin a zbraní pro Národní a integrační frontu (FNI) na trase Mongbwalu–Butembo. Tato činnost je ‚poskytováním pomoci‘ nelegálním ozbrojeným skupinám a je v rozporu se zbrojním embargem podle rezolucí č. 1493 (2003) a č. 1596 (2005). Soukromá letecká společnost se základnou v Butembo. Od prosince 2008 BAL není držitelem licence k provozování letadel v DRK.

3. COMPAGNIE AERIENNE DES GRANDS LACS (CAGL); GREAT LAKES BUSINESS COMPANY (GLBC) (také známá jako: CAGL).

Adresa: a) Avenue Président Mobutu, Goma, DRK, b) Gisenyi, Rwanda, c) PO BOX 315, Goma, DRK.

Datum určení OSN: 29. března 2007.

Další informace: K prosinci 2008 již neměla GLBC žádné provozuschopné letadlo, i když v roce 2008 ještě několik strojů létalo, navzdory sankcím OSN.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Společnosti CAGL a GLBC vlastní Douglas MPAMO, který již podléhá sankcím podle rezoluce 1596 (2005). Společnosti CAGL a GLBC byly používány k přepravě zbraní a střeliva v rozporu se zbrojním embargem podle rezolucí 1493 (2003) a 1596 (2005). K prosinci 2008 již neměla GLBC žádné provozuschopné letadlo, i když v roce 2008 ještě několik strojů létalo, navzdory sankcím OSN.

4. CONGOMET TRADING HOUSE

Adresa: Butembo, Severní Kivu.

Datum určení OSN: 29. března 2007.

Další informace: Jako společnost obchodující se zlatem se sídlem v Butembu, Severní Kivu, již neexistuje.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Společnost Congomet Trading House (dříve uvedená pod názvem Congocom) vlastnil Kisoni Kambale (zemřel 5. července 2007 a následně byl 24. dubna 2008 vyňat ze seznamu). Kambale získal kontrolu nad téměř veškerou produkcí zlata v okrese Mongbwalu, který ovládala Národní a integrační fronta (FNI). FNI měla značné příjmy z daní uplatňovaných na tuto produkci. Tato činnost je „poskytováním pomoci“ nelegálním ozbrojeným skupinám a je v rozporu se zbrojním embargem podle rezolucí č. 1493 (2003) a č. 1596 (2005). Jako společnost obchodující se zlatem se sídlem v Butembu, Severní Kivu, již neexistuje.

5. FORCES DEMOCRATIQUES DE LIBERATION DU RWANDA (FDLR)

(také známá jako: a) FDLR, b) Force Combattante Abacunguzi, c) Combatant Force for the Liberation of Rwanda, d) FOCA)

Adresa: a) Severní Kivu, DRK b) Jižní Kivu, DRK.

Datum určení OSN: 31. prosince 2012.

Další informace: E-mail: Fdlr@fmx.de; fldrrse@yahoo.fr; fdlr@gmx.net; fldrsrt@gmail.com; humura2020@gmail.com

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Demokratické síly pro osvobození Rwandy (FDLR) je jedna z největších zahraničních ozbrojených skupin operujících na území DRK. Skupina byla vytvořena v roce 2000 a od té doby se dopouštěla závažného porušování mezinárodního práva, k němuž docházelo v případech žen a dětí v rámci ozbrojeného konfliktu, včetně zabíjení a případů těžkého ublížení na zdraví, sexuálního násilí a nuceného vysídlování. Podle zprávy Amnesty International z roku 2010 byla FDLR odpovědná za zabít devadesát šest civilistů v Busurguni (oblast Walikale). Některé z obětí byly zaživa upáleny ve svých domovech. Podle stejného zdroje informovalo v červnu 2010 jedno zdravotní středisko provozované nevládní organizací o tom, že každý měsíc dochází přibližně k šedesáti případům znásilnění dívek a žen v jižní části oblasti Lubero (Severní Kivu) příslušníky ozbrojených skupin včetně FDLR. Podle zprávy organizace Human Rights Watch (HRW) ze dne 20. prosince 2010 existují doložitelné důkazy, že FDLR aktivně provádí náboje dětí. Organizace HRW identifikovala nejméně 83 konžských dětí mladších 18 let, z nichž některým bylo teprve 14 let, které byly násilně odvedeny FDLR. V lednu 2012 organizace HRW informovala, že příslušníci FDLR zaútočili na celou řadu vesnic v oblasti Masisi, přičemž zabili šest civilistů, znásilnili dvě ženy a unesli nejméně 48 lidí.

Podle zprávy organizace HRW z června 2012 zaútočili bojovníci FDLR v květnu 2012 na civilisty v Kamananze a Lumenji (provincie Jižní Kivu) a v Chambeše (oblast Walikale) a na vesnice v oblasti Ufumandu (oblast Masisi, provincie Severní Kivu). Při těchto útocích bojovníci FDLR mačetami a noži zmasakrovali desítky civilistů včetně mnoha dětí. Podle zprávy skupiny odborníků z června 2012 zaútočila FDLR mezi 31. prosincem 2011 a 4. lednem 2012 na několik vesnic v Jižním Kivu. Vyšetřování OSN potvrdilo, že během útoku bylo zabito nejméně 33 osob včetně 9 dětí a 6 žen, a to buď upálením zaživa, setnutím, nebo zastřelením. Dále došlo ke znásilnění jedné ženy a jedné dívky. Ve zprávě skupiny odborníků z června 2012 se také uvádí, že vyšetřování OSN potvrdilo, že v květnu 2012 FDLR v Jižním Kivu zmasakrovala nejméně 14 civilistů včetně 5 žen a 5 dětí. Podle zprávy skupiny odborníků z listopadu 2012 OSN zdokumentovala nejméně 106 případů sexuálního násilí spáchaného FDLR od prosince 2011 do září 2012. Ve zprávě skupiny odborníků z listopadu 2012 se uvádí, že podle vyšetřování OSN znásilnili příslušníci FDLR v noci 10. března 2012 v Kalinganyi (oblast Kabare) sedm žen včetně jedné nezletilé dívky. Síly FDLR zaútočily na vesnici znovu dne 10. dubna 2012 a tři z těchto žen byly znásilněny podruhé. Podle zprávy skupiny odborníků z listopadu 2012 dále FDLR dne 6. dubna 2012 zabila 11 osob v Bushibwambombu (Kalehe) a v květnu se podílela na zabít dalších 19 osob v oblasti Masisi, včetně pěti nezletilých a šesti žen. Mouvement Du 23 Mars (Hnutí 23. března – M23) je ozbrojená skupina operující v DRK, která je příjemcem zbraní a souvisejícího materiálu, včetně poradenství, výcviku a pomoci související s vojenskou činností.

Existuje několik očitých svědectví o tom, že vedle materiální podpory pro bojové operace dodávají skupině M23 vojenský materiál ve formě zbraní a munice Rwandské ozbrojené síly (RDF). Skupina M23 nese spoluvinu a odpovědnost za závažné porušování mezinárodního práva, k němuž dochází v případech žen a dětí v rámci ozbrojených konfliktů v DRK, včetně zabíjení a případů těžkého ublížení na zdraví, sexuálního násilí, únosů a nuceného vysídlování. Podle mnoha zpráv, šetření a svědectví očitých svědků je skupina M23 v různých oblastech DRK odpovědná za hromadné zabíjení civilistů a za znásilňování žen a dětí. V několika zprávách se uvádí, že bojovníci skupiny M23 znásilnili 46 žen a dívek, z nichž nejmladší bylo 8 let. Vedle hlášených případů sexuálního násilí provádí skupina M23 také rozsáhlé násilné odvody dětí do svých řad. Odhaduje se, že od července 2012 skupina M23 jen v oblasti Rutshuru ve východní části DRK násilně odvedla 146 mladých mužů a chlapců. Některým z obětí bylo teprve 15 let. Hrůzné činy skupiny M23 páchané na civilním obyvatelstvu v DRK a násilné odvody pro skupinu M23, jakož i skutečnost, že skupina je příjemcem zbraní a vojenské pomoci, výrazně přispěly k nestabilitě a konfliktu v regionu a v některých případech znamenaly porušení mezinárodního práva.

6. M23

(také známa jako: Mouvement du 23 mars – Hnutí 23. března).

Datum určení OSN: 31. prosince 2012.

Další informace: E-mail: mouvementdu23mars1@gmail.com

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Mouvement Du 23 Mars (Hnutí 23. března – M23) je ozbrojená skupina operující v DRK, která je příjemcem zbraní a souvisejícího materiálu, včetně poradenství, výcviku a pomoci související s vojenskou činností. Existuje několik očitých svědectví o tom, že vedle materiální podpory pro bojové operace dodávají skupině M23 vojenský materiál ve formě zbraní a munice Rwandské ozbrojené síly (RDF). Skupina M23 nese spoluvinu a odpovědnost za závažné porušování mezinárodního práva, k němuž dochází v případech žen a dětí v rámci ozbrojených konfliktů v DRK, včetně zabíjení a případů těžkého ublížení na zdraví, sexuálního násilí, únosů a nuceného vysídlování. Podle mnoha zpráv, šetření a svědectví očitých svědků je skupina M23 v různých oblastech DRK odpovědná za hromadné zabíjení civilistů a za znásilňování žen a dětí. V několika zprávách se uvádí, že bojovníci skupiny M23 znásilnili 46 žen a dívek, z nichž nejmladší bylo 8 let. Vedle hlášených případů sexuálního násilí provádí skupina M23 také rozsáhlé násilné odvody dětí do svých řad. Odhaduje se, že od července 2012 skupina M23 jen v oblasti Rutshuru ve východní části DRK násilně odvedla 146 mladých mužů a chlapců. Některým z obětí bylo teprve 15 let. Hrůzné činy skupiny M23 páchané na civilním obyvatelstvu v DRK a násilné odvody pro skupinu M23, jakož i skutečnost, že skupina je příjemcem zbraní a vojenské pomoci, výrazně přispěly k nestabilitě a konfliktu v regionu a v některých případech znamenaly porušení mezinárodního práva.

7. MACHANGA LTD

Adresa: Plot 55 A, Upper Kololo Terrace, Kampala, Uganda.

Datum určení OSN: 29. března 2007.

Další informace: Společnost zabývající se vývozem zlata (ředitelé: Rajendra Kumar Vaya a Hirendra M. Vaya). V roce 2010 byl majetek společnosti Machanga na účtu Emirates Gold zmrazen bankou Bank of Nova Scotia Mocatta (UK). Majitelé společnosti Machanga se i nadále věnovali nákupu zlata z východní části DRK.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Společnost Machanga nakupovala zlato prostřednictvím pravidelných obchodních styků s obchodníky z DRK, kteří měli úzké vazby na milice. Tato činnost je „poskytováním pomoci“ nelegálním ozbrojeným skupinám a je v rozporu se zbrojním embargem podle rezolucí č. 1493 (2003) a č. 1596 (2005). Společnost zabývající se vývozem zlata (ředitelé: Rajendra Kumar Vaya a Hirendra M. Vaya). V roce 2010 byl majetek společnosti Machanga na účtu Emirates Gold zmrazen bankou Bank of Nova Scotia Mocatta (UK). Předchozí majitel společnosti Machanga Rajendra Kumar a jeho bratr Vipul Kumar se i nadále věnovali nákupu zlata z východní části DRK.

8. TOUS POUR LA PAIX ET LE DEVELOPPEMENT

(nevládní organizace) (také známa jako: TPD).

Adresa: Goma, Severní Kivu, DRK.

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace: Goma, provinční výbory v Jižním Kivu, Západním Kasai, Východním Kasai a Maniémě. V roce 2008 oficiálně pozastavila veškerou činnost. Od června 2011 jsou kanceláře TPD de facto již otevřeny a zabývají se případy spojenými s návratem vnitřně vysídlených osob, komunitními iniciativami zaměřenými na usmíření, řešením sporů o půdu, atd. Předsedou TPD je Eugene Serufuli a místopředsedou Saverina Karomba. Významnými členy jsou zástupci provincie Severní Kivu Robert Seninga a Bertin Kirivita.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

TPD porušila zbrojní embargo poskytováním pomoci Rally for Congolese Democracy-Goma (Shromáždění pro konžskou demokracii – Goma, RCD-G), zejména dodávkami nákladních vozidel pro přepravu zbraní a vojáků, a dále přepravou zbraní, které měly být počátkem roku 2005 rozděleny části obyvatelstva v oblastech Masisi a Rutshuru v Severním Kivu. Goma, provinční výbory v Jižním Kivu, Západním Kasai, Východním Kasai a Maniémě. V roce 2008 oficiálně pozastavila veškerou činnost. Od června 2011 jsou kanceláře TPD de facto již otevřeny a zabývají se případy spojenými s návratem vnitřně vysídlených osob, komunitními iniciativami zaměřenými na usmíření, řešením sporů o půdu, atd. Předsedou TPD je Eugene Serufuli a místopředsedou Saverina Karomba. Významnými členy jsou zástupci provincie Severní Kivu Robert Seninga a Bertin Kirivita.

9. UGANDA COMMERCIAL IMPEX (UCI) LTD

Adresa: a) Plot 22, Kanjokya Street, Kamwokya, Kampala, Uganda (Tel.: +256 41 533 578/9), b) PO BOX 22709, Kampala, Uganda.

Datum určení OSN: 29. března 2007.

Další informace: Společnost zabývající se vývozem zlata. (ředitelé Jamnadas V. LODHIA – znám jako ‚Chuni‘ – a jeho synové Kunal J. LODHIA a Jitendra J. LODHIA) V lednu 2011 oznámily ugandské orgány výboru, že v návaznosti na výjimku pro nakládání se svým finančním majetkem Emirates Gold splatila dluh, který měla UCI u Crane Bank v Kampale, což vedlo ke konečnému uzavření účtů UCI. Ředitelé UCI se i nadále věnovali nákupu zlata z východní části DRK.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Společnost UCI nakupovala zlato prostřednictvím pravidelných obchodních styků s obchodníky z DRK, kteří měli úzké vazby na milice. Tato činnost je ‚poskytováním pomoci‘ nelegálním ozbrojeným skupinám a je v rozporu se zbrojním embargem podle rezolucí č. 1493 (2003) a č. 1596 (2005). Společnost zabývající se vývozem zlata. (Bývalí ředitelé J. V. LODHIA – znám jako ‚Chuni‘ – a jeho syn Kunal LODHIA). V lednu 2011 oznámily ugandské orgány výboru, že v návaznosti na výjimku pro nakládání se svým finančním majetkem Emirates Gold splatila dluh, který měla UCI u Crane Bank v Kampale, což vedlo ke konečnému uzavření účtů UCI. Předchozí majitel UCI J.V. Lodhia a jeho syn Kunal Lodhia se i nadále věnovali nákupu zlata z východní části DRK.“

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2015/615**ze dne 20. dubna 2015,****kterým se provádí nařízení (ES) č. 560/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 560/2005 ze dne 12. dubna 2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny ⁽¹⁾, a zejména na čl. 11a odst. 5 a 6 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 12. dubna 2005 přijala Rada nařízení (ES) č. 560/2005.
- (2) V souladu s čl. 11a odst. 6 nařízení (ES) č. 560/2005 provedla Rada přezkum seznamu uvedeného v příloze IA uvedeného nařízení.
- (3) Rada rozhodla, že omezující opatření uložená nařízením (ES) č. 560/2005 osobám uvedeným na seznamu v příloze IA by se měla i nadále uplatňovat na pět osob uvedených na seznamu.
- (4) Tribunál Evropské unie rozsudkem ze dne 14. ledna 2015 ve věci T-406/13 ⁽²⁾ zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) č. 479/2014 ⁽³⁾ provádějící nařízení (ES) č. 560/2005, pokud šlo o Marcela Gossia. V důsledku tohoto zrušení by měly být údaje týkající se Marcela Gossia vypuštěny i z přílohy IA nařízení (ES) č. 560/2005.
- (5) Dne 26. února 2015 vyjmul Výbor pro sankce zřízený podle rezoluce Rady bezpečnosti Organizace spojených národů (RB OSN) č. 1572 (2004) o Pobřeží slonoviny jednu osobu ze seznamu osob, na něž se vztahují opatření stanovená v bodech 9 a 12 uvedené rezoluce. Údaje týkající se této osoby je třeba vypustit z přílohy I nařízení (ES) č. 560/2005.
- (6) Výbor pro sankce navíc aktualizoval další údaje týkající se osob, na něž se vztahují opatření stanovená v bodech 9 a 12 rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1572 (2004).
- (7) Seznam osob, na něž se vztahují omezující opatření, obsažený v přílohách I a IA nařízení (ES) č. 560/2005 by měl být proto odpovídajícím způsobem změněn,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha I nařízení (ES) č. 560/2005 se nahrazuje zněním obsaženým v příloze I tohoto nařízení.

Článek 2

Příloha IA nařízení (ES) č. 560/2005 se mění v souladu s přílohou II tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 95, 14.4.2005, s. 1.

⁽²⁾ Rozsudek ze dne 14. ledna 2015 ve věci T-406/13, *Gossio v. Rada*.

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 479/2014 ze dne 12. května 2014, kterým se provádí nařízení (ES) č. 560/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny (Úř. věst. L 138, 13.5.2014, s. 3).

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Lucemburku dne 20. dubna 2015.

Za Radu
předsedkyně
F. MOGHERINI

PŘÍLOHA I

„PŘÍLOHA I

Seznam fyzických nebo právnických osob nebo subjektů podle článků 2, 4 a 7

1. Jméno: CHARLES BLÉ GOUDÉ

Hodnost: není k dispozici, Určení: není k dispozici, Datum narození: 1.1.1972, Místo narození: a) Guibéroua, Gagnoa, Pobřeží slonoviny; b) Niagbrahio/Guiberoua, Pobřeží slonoviny; c) Guiberoua, Pobřeží slonoviny, Dostatečně spolehlivá přezdívka: a) Génie de Kpo, b) Gbapé Zadi, Nedostatečně spolehlivá přezdívka: Général, Státní příslušnost: občan Pobřeží slonoviny, Číslo pasu: a) 04LE66241, vydaný dne 10.11.2005 v Pobřeží slonoviny (platný do: 9.11.2008), b) AE/088 DH 12, vydaný dne 20.12.2002 v Pobřeží slonoviny (platný do: 11.12.2005), c) 98LC39292, vydaný v Pobřeží slonoviny (platný do: 23.11.2003), Národní identifikační číslo: není k dispozici, Adresa: a) Yopougon Selmer, Bloc P 170, Abidžan, Pobřeží slonoviny, b) c/o Hotel Ivoire, Abidžan, Pobřeží slonoviny, c) Cocody (předměstí), Abidžan, Pobřeží slonoviny (adresa uvedená v cestovním dokladu č. C2310421, vydaném dne 15.11.2005 Švýcarskem a platném do 31.12.2005), Datum zařazení na seznam: 7.2.2006.

Další informace:

Popisná část odůvodnění zařazení na seznam: Vedoucí představitel organizace COJEP („Mladí vlastenci“), opakovaná veřejná prohlášení obhajující násilnosti namířené proti zařízením OSN a jejich zaměstnancům a proti cizincům; řízení a účast na násilných činech páchaných pouličními ozbrojenými skupinami, včetně bití, znásilňování a vykonávání trestu smrti bez rozsudku; zastrašování OSN, Mezinárodní pracovní skupiny, politické opozice a nezávislého tisku; sabotování mezinárodních rozhlasových stanic; ztěžování působení Mezinárodní pracovní skupiny, operace OSN v Pobřeží slonoviny (UNOCI) a francouzských ozbrojených sil a vytváření překážek mírovému procesu podle rezoluce č. 1643 (2005).

3. Jméno: EUGÈNE N'GORAN KOUADIO DJUÉ

Hodnost: není k dispozici, Určení: není k dispozici, Datum narození: a) 1.1.1966, b) 20.12.1969, Místo narození: Pobřeží slonoviny, Dostatečně spolehlivá přezdívka: není k dispozici, Nedostatečně spolehlivá přezdívka: není k dispozici, Státní příslušnost: občan Pobřeží slonoviny, Číslo pasu: 04 LE 017521, vydaný dne 10.2.2005 (platný do: 10.2.2008), Národní identifikační číslo: není k dispozici, Adresa: není k dispozici, Datum zařazení na seznam: 7.2.2006.

Další informace:

Popisná část odůvodnění zařazení na seznam: Vedoucí představitel Svazu vlastenců pro úplné osvobození Pobřeží slonoviny (Union des Patriotes pour la Libération Totale de la Côte d'Ivoire, UPLTCL). Opakovaná veřejná prohlášení obhajující násilnosti namířené proti zařízením OSN a jejich zaměstnancům a proti cizincům; řízení a účast na násilných činech páchaných pouličními ozbrojenými skupinami, včetně bití, znásilňování a vykonávání trestu smrti bez rozsudku; ztěžování působení Mezinárodní pracovní skupiny, UNOCI a francouzských ozbrojených sil a vytváření překážek mírovému procesu podle rezoluce č. 1643 (2005).

4. Jméno: MARTIN KOUAKOU FOFIÉ

Hodnost: není k dispozici, Určení: není k dispozici, Datum narození: 1.1.1968, Místo narození: Bohi, Pobřeží slonoviny, Dostatečně spolehlivá přezdívka: není k dispozici, Nedostatečně spolehlivá přezdívka: není k dispozici, Státní příslušnost: občan Pobřeží slonoviny, Číslo pasu: není k dispozici, Národní identifikační číslo: a) 2096927, vydané dne 17.3.2005 v Burkině Faso, b) CNB N.076, vydané dne 17.2.2003 v Burkině Faso (osvědčení o státní příslušnosti Burkiny Faso), c) 970860100249, vydané dne 5.8.1997 v Pobřeží slonoviny (platné do: 5.8.2007), Adresa: není k dispozici, Datum zařazení na seznam: 7.2.2006.

Další informace:

Jméno otce: Yao Koffi FOFIE. Jméno matky: Ama Krouama KOSSONOU.

Popisná část odůvodnění zařazení na seznam: Vrchní velitel sboru Nových sil, sektor Korhogo; Ozbrojené síly se pod jeho velením podílely na verbování dětských vojáků, únosech, ukládání nucených prací, pohlavním zneužívání žen, svévolném zatýkání a výkonech trestu smrti bez rozsudku, což je v rozporu s úmluvami v oblasti lidských práv a mezinárodním humanitárním právem; ztěžování působení Mezinárodní pracovní skupiny, UNOCI a francouzských ozbrojených sil a vytváření překážek mírovému procesu podle rezoluce č. 1643 (2005).

5. Jméno: LAURENT GBAGBO

Hodnost: není k dispozici, Určení: není k dispozici, Datum narození: 31.5.1945, Místo narození: Gagnoa, Pobřeží slonoviny, Dostatečně spolehlivá přezdívka: není k dispozici, Nedostatečně spolehlivá přezdívka: není k dispozici, Státní příslušnost: občan Pobřeží slonoviny, Číslo pasu: není k dispozici, Národní identifikační číslo: není k dispozici, Adresa: není k dispozici, Datum zařazení na seznam: 30.3.2011.

Další informace:

Popisná část odůvodnění zařazení na seznam: Bývalý prezident Pobřeží slonoviny: brání míru a procesu usmíření, odmítá výsledky prezidentských voleb.

6. Jméno: SIMONE GBAGBO

Hodnost: není k dispozici, Určení: není k dispozici, Datum narození: 20.6.1949, Místo narození: Moossou, Grand-Bassam, Pobřeží slonoviny, Dostatečně spolehlivá přezdívka: není k dispozici, Nedostatečně spolehlivá přezdívka: není k dispozici, Státní příslušnost: občanka Pobřeží slonoviny, Číslo pasu: není k dispozici, Národní identifikační číslo: není k dispozici, Adresa: není k dispozici, Datum zařazení na seznam: 30.3.2011.

Další informace:

Popisná část odůvodnění zařazení na seznam: Předsedkyně parlamentní skupiny Lidové fronty Pobřeží slonoviny (FPI): brání míru a procesu usmíření, veřejně podněcuje k nenávisti a násilí.

8. Jméno: DÉSIÉ TAGRO

Hodnost: není k dispozici, Určení: není k dispozici, Datum narození: 27.1.1959, Místo narození: Issia, Pobřeží slonoviny, Dostatečně spolehlivá přezdívka: není k dispozici, Nedostatečně spolehlivá přezdívka: není k dispozici, Státní příslušnost: občan Pobřeží slonoviny, Číslo pasu: AE 065FH08, Národní identifikační číslo: není k dispozici, Adresa: není k dispozici, Datum zařazení na seznam: 30.3.2011.

Další informace:

Zemřel dne 12. dubna 2011 v Abidžanu.

Popisná část odůvodnění zařazení na seznam: Generální tajemník ‚prezidentského úřadu‘ Laurenta Gbagba: členství v nelegitimní vládě Laurenta Gbagba, bránil míru a procesu usmíření, odmítal výsledky prezidentských voleb, podílel se na násilných represích lidových hnutí.“

PŘÍLOHA II

Ze seznamu uvedeného v příloze IA nařízení (ES) č. 560/2005 se vypouštějí údaje týkající se této osoby:

Marcel GOSSIO.

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2015/616**ze dne 13. února 2015,****kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 480/2014, pokud jde o odkazy na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 508/2014**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 38 odst. 4 třetí pododstavec, čl. 68 odst. 1 druhý pododstavec a čl. 125 odst. 8 první pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) No 480/2014 ⁽²⁾ bylo přijato před přijetím nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 508/2014 ⁽³⁾.
- (2) Po přijetí nařízení (EU) č. 508/2014 by měly být tři prozatímní odkazy v nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 480/2014 na budoucí právní akt Unie o Evropském námořním a rybářském fondu (dále jen „ENRF“) nahrazeny odkazy na konkrétní ustanovení nařízení (EU) č. 508/2014. První odkaz v článku 6 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 480/2014 se týká zvláštních pravidel pro úlohy, závazků a odpovědnosti subjektů provádějících finanční nástroje. Druhý odkaz v článku 20 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 480/2014 se týká druhů operací nebo projektů, jež jsou součástí operací, které mohou využít výpočtu nepřímých nákladů uplatněním paušální sazby stanovené podle čl. 29 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1290/2013 ⁽⁴⁾. Třetí odkaz v článku 21 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 480/2014 se týká druhů operací nebo projektů, jež jsou součástí operací, které mohou využít výpočtu nepřímých nákladů uplatněním paušální sazby stanovené podle čl. 124 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ⁽⁵⁾.
- (3) Vzhledem k tomu, že pravidla pro partnerství veřejného a soukromého sektoru stanovená v nařízení (EU) č. 1303/2013 jsou použitelná rovněž pro ENRF, je nutné změnit přílohu III nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 480/2014, aby byly příslušné informace, zda je operace realizována v rámci struktury partnerství veřejného a soukromého sektoru, také uchovány v elektronické podobě v systému monitorování týkajícího se ENRF.
- (4) Nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 480/2014 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 320.

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 480/2014 ze dne 3. března 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu a o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu (Úř. věst. L 138, 13.5.2014, s. 5).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 508/2014 ze dne 15. května 2014 o Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2328/2003, (ES) č. 861/2006, (ES) č. 1198/2006 a (ES) č. 791/2007 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1255/2011 (Úř. věst. L 149, 20.5.2014, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1290/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro účast a šíření výsledků programu „Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020)“ a zrušuje nařízení (ES) č. 1906/2006 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 81).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 480/2014 se mění takto:

1) V čl. 6 odst. 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) koneční příjemci byli informováni o tom, že financování je poskytováno z programů spolufinancovaných ESI fondy, a to v souladu s požadavky stanovenými

i) v článku 115 nařízení (EU) č. 1303/2013 pro EFRR, ESF a Fond soudržnosti,

ii) v čl. 66 odst. 1 písm. c) bodu i) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 (*) pro EZFRV,

iii) v čl. 97 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 508/2014 (**) pro ENRF.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 ze dne 17. prosince 2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 487).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 508/2014 ze dne 15. května 2014 o Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2328/2003, (ES) č. 861/2006, (ES) č. 1198/2006 a (ES) č. 791/2007 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1255/2011 (Úř. věst. L 149, 20.5.2014, s. 1).“

2) V článku 20 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) operace podporované z ENRF a programované v souladu s články 26, 28, 39 nebo 47 nařízení (EU) č. 508/2014.“

3) V článku 21 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) operace podporované z ENRF a programované v souladu s článkem 38, čl. 40 odst. 1, čl. 41 odst. 1, čl. 44 odst. 6, čl. 48 odst. 1 písm. e), i), j) nebo k) nebo čl. 80 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 508/2014.“

4) V příloze III, kolonce 17. „Informace, zda je operace realizována v rámci struktury partnerství veřejného a soukromého sektoru“ se v pravém sloupci „Fondy, u kterých není údaj požadován“ zrušuje tento text:

„Neplatí pro ENRF“.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 13. února 2015.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/617**ze dne 20. dubna 2015,****kterým se po dvou sté třicáté mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným se sítí Al-Kajdá**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 881/2002 ze dne 27. května 2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným se sítí Al-Kajdá⁽¹⁾, a zejména na čl. 7 odst. 1 písm. a) a čl. 7a odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Příloha I nařízení (ES) č. 881/2002 obsahuje seznam osob, skupin a subjektů, kterých se týká zmrazení prostředků a hospodářských zdrojů podle uvedeného nařízení.
- (2) Dne 10. dubna 2015 rozhodl Výbor pro sankce Rady bezpečnosti OSN o zařazení dvou osob na seznam výboru pro sankce proti síti Al-Kajdá uvádějící osoby, skupiny a subjekty, na které se vztahuje zmrazení prostředků a hospodářských zdrojů.
- (3) Příloha I nařízení (ES) č. 881/2002 by proto měla být odpovídajícím způsobem aktualizována.
- (4) Aby byla zajištěna účinnost opatření stanovených tímto nařízením, mělo by toto nařízení vstoupit v platnost neprodleně,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha I nařízení (ES) č. 881/2002 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. dubna 2015.

Za Komisi,
jménem předsedy,
vedoucí Služby nástrojů zahraniční politiky

⁽¹⁾ Úř. věst. L 139, 29.5.2002, s. 9.

PŘÍLOHA

V příloze I nařízení (ES) č. 881/2002 se v oddílu „Fyzické osoby“ doplňují tyto záznamy:

- (a) „Ali Ben Taher Ben Faleh **Ouni Harzi** (také znám jako: Abou Zoubair). Datum narození: 9.3.1986. Místo narození: Ariana, Tunisko. Státní příslušnost: tuniská. Číslo pasu: W342058 (tuniský cestovní pas, vydaný dne 14.3.2011, platný do 13.3.2016). Národní identifikační číslo: 08705184 (číslo tuniského vnitrostátního průkazu totožnosti, vydaného dne 24.2.2011). Adresa: (a) 18 Mediterranean Street, Ariana, Tunisko; (b) Syrská arabská republika (k březnu 2015); (c) Irák (případné alternativní místo pobytu k březnu 2015); (d) Libye (předchozí místo pobytu). Další informace: (a) Fyzický popis: barva očí: hnědá; výška: 171 cm; (b) k dispozici fotografie k zařazení do zvláštního sdělení Rady bezpečnosti OSN – INTERPOLU; (c) jméno otce je Taher Ouni Harzi, jméno matky je Borkana Bedairia. Datum zařazení na seznam podle čl. 2a odst. 4 písm. b): 10.4.2015.“
- (b) „Tarak Ben Taher Ben Faleh **Ouni Harzi** (také znám jako: Abou Omar Al Tounisi). Datum narození: 3.5.1982. Místo narození: Tunis, Tunisko. Státní příslušnost: tuniská. Číslo pasu: Z050399 (tuniský cestovní pas, vydaný dne 9.12.2003, platný do 8.12.2008). Národní identifikační číslo: 04711809 (číslo tuniského vnitrostátního průkazu totožnosti, vydaného dne 13.11.2003). Adresa: (a) 18 Mediterranean Street, Ariana, Tunisko; (b) Syrská arabská republika (k březnu 2015); (c) Irák (případné alternativní místo pobytu k březnu 2015); (d) Libye (předchozí místo pobytu). Další informace: (a) Fyzický popis: barva očí: hnědá; výška: 172 cm; (b) k dispozici fotografie k zařazení do zvláštního sdělení Rady bezpečnosti OSN – INTERPOLU; (c) jméno otce je Taher Ouni Harzi, jméno matky je Borkana Bedairia. Datum zařazení na seznam podle čl. 2a odst. 4 písm. b): 10.4.2015.“
-

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/618**ze dne 20. dubna 2015****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾,s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.
- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. dubna 2015.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	MA	93,9
	SN	185,4
	TN	464,3
	TR	120,5
	ZZ	216,0
0707 00 05	AL	92,7
	MA	176,1
	TR	134,7
0709 93 10	ZZ	134,5
	MA	95,3
	TR	145,6
0805 10 20	ZZ	120,5
	EG	47,6
	IL	73,1
0805 50 10	MA	50,1
	TN	55,5
	TR	70,3
	ZZ	59,3
	MA	57,3
0805 10 20	ZZ	57,3
0808 10 80	AR	188,7
	BR	101,1
	CL	111,8
	CN	107,2
	MK	30,8
	NZ	133,2
	US	247,4
	ZA	264,2
	ZZ	148,1
	AR	102,0
0808 30 90	CL	134,4
	CN	116,0
	ZA	116,0
	ZZ	117,1

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (EU) č. 1106/2012 ze dne 27. listopadu 2012, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 471/2009 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi, pokud jde o aktualizaci klasifikace zemí a území (Úř. věst. L 328, 28.11.2012, s. 7). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/619**ze dne 20. dubna 2015,**

kterým se stanoví koeficient přidělení použitelný na množství, na něž se vztahují žádosti o dovozní licence a žádosti o dovozní práva podané od 1. do 7. dubna 2015, a které určuje množství, jež je třeba přičíst k množství stanovenému pro obdobím od 1. října do 31. prosince 2015 v rámci celních kvót pro odvětví drůbežího masa otevřených nařízením (ES) č. 616/2007

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾, a zejména na článek 188 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením Komise (ES) č. 616/2007 ⁽²⁾ byly otevřeny roční celní kvóty pro dovoz produktů z odvětví drůbežího masa pocházejícího z Brazílie, Thajska a jiných třetích zemí.
- (2) Množství, na něž se vztahují žádosti o dovozní licence podané od 1. do 7. dubna 2015 pro obdobím od 1. července do 30. září 2015 a pro období od 1. července 2015 do 30. června 2016 převyšují u některých kvót dostupná množství. Je proto nutné určit, v jakém rozsahu mohou být dovozní licence vydávány, a stanovit koeficient přidělení, který se použije pro požadovaná množství a vypočítá se podle čl. 7 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 1301/2006 ⁽³⁾.
- (3) Množství, na něž se vztahují žádosti o dovozní práva podané od 1. do 7. dubna 2015 pro obdobím od 1. července do 30. září 2015 a pro období od 1. července 2015 do 30. června 2016 převyšují u některých kvót dostupná množství. Je proto nutné určit, v jakém rozsahu mohou být dovozní práva vydávána, a stanovit koeficient přidělení, který se použije pro požadovaná množství, vypočítaný v souladu s čl. 6 odst. 3 nařízení (ES) č. 1301/2006 ve spojení s čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 1301/2006.
- (4) Množství, na něž se vztahují žádosti o dovozní licence podané od 1. do 7. dubna 2015 pro obdobím od 1. července do 30. září 2015 nedosahují u některých kvót dostupných množství. Je proto třeba určit množství, pro něž nebyly podány žádosti, a tato množství přičíst k množství stanovenému pro následující kvótové obdobím.
- (5) Aby byla zaručena účinnost tohoto opatření, mělo by toto nařízení vstoupit v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Množství, na něž se vztahují žádosti o dovozní licence podané podle nařízení (ES) č. 616/2007 pro obdobím od 1. července do 30. září 2015 a pro období od 1. července 2015 do 30. června 2016, se vynásobí koeficientem přidělení stanoveným v části A přílohy tohoto nařízení.
2. Množství, pro něž nebyly podány žádosti o dovozní licence podle nařízení (ES) č. 616/2007 a která je třeba přičíst k obdobím od 1. října do 31. prosince 2015, jsou uvedena v části A přílohy tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 616/2007 ze dne 4. června 2007 o otevření a správě celních kvót Společenství v odvětví drůbežího masa pocházejícího z Brazílie, Thajska a jiných třetích zemí (Úř. věst. L 142, 5.6.2007, s. 3).

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1301/2006 ze dne 31. srpna 2006, kterým se stanoví společná pravidla ke správě dovozních celních kvót pro zemědělské produkty, které podléhají režimu dovozních licencí (Úř. věst. L 238, 1.9.2006, s. 13).

Článek 2

Množství, na něž se vztahují žádosti o dovozní práva podané podle nařízení (ES) č. 616/2007 pro obdobím od 1. července do 30. září 2015 a pro období od 1. července 2015 do 30. června 2016, se vynásobí koeficientem přidělení stanoveným v části B přílohy tohoto nařízení.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. dubna 2015.

*Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova*

PŘÍLOHA

ČÁST A

Skupina číslo	Pořadové číslo	Koeficient přidělení – žádosti podané pro obdobím od 1. července do 30. září 2015 (%)	Množství, pro něž nebyly podány žádosti a která je třeba přičíst k dostupným množstvím na obdobím od 1. října do 31. prosince 2015 (v kg)
1	09.4211	0,390777	—
2	09.4212	0,827595	—
4A	09.4214	0,489236	—
	09.4251	0,594809	—
	09.4252	—	4 251 500
6A	09.4216	0,401123	—
	09.4260	0,569476	
7	09.4217	—	9 086 000
8	09.4218	—	3 478 800

Skupina číslo	Pořadové číslo	Koeficient přidělení – žádosti podané pro období od 1. července 2015 do 30. června 2016 (%)
3	09.4213	3,703703
4B	09.4253	—
6B	09.4261	—
	09.4262	—
	09.4263	0,046334
	09.4264	—
	09.4265	—

ČÁST B

Skupina číslo	Pořadové číslo	Koeficient přidělení – žádosti podané pro obdobím od 1. července do 30. září 2015 (%)	Množství, pro něž nebyly podány žádosti a která je třeba přičíst k dostupným množstvím na obdobím od 1. října do 31. prosince 2015 (v kg)
5A	09.4215	0,607855	—
	09.4254	3,655034	—
	09.4255	3,558718	—
	09.4256	53,394858	—

Skupina číslo	Pořadové číslo	Koeficient přidělení – žádosti podané pro období od 1. července 2015 do 30. června 2016 (%)
5B	09.4257	10
	09.4258	—
	09.4259	—

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY (SZBP) 2015/620

ze dne 20. dubna 2015,

kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 29 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 20. prosince 2010 přijala Rada rozhodnutí 2010/788/SZBP ⁽¹⁾.
- (2) Dne 29. ledna 2015 přijala Rada bezpečnosti OSN rezoluci č. 2198 (2015) o Demokratické republice Kongo (DRK). Tato rezoluce stanoví některé změny kritérií určování, pokud jde o omezení cestování a zmrazení majetku, které byly stanoveny rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1807 (2008).
- (3) Dne 5. února 2015 vydal Výbor Rady bezpečnosti zřízený podle rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1533 (2004) týkající se Demokratické republiky Kongo aktualizovaný seznam osob a subjektů, na něž se vztahují omezující opatření.
- (4) K provedení těchto změn je nezbytná další činnost Unie,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Rozhodnutí 2010/788/SZBP se mění takto:

1) V čl. 2 odst. 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) dodávky, prodej nebo převod zbraní a jakéhokoliv souvisejícího materiálu nebo poskytování technické pomoci, finančních prostředků a zprostředkovatelských a jiných služeb spojených se zbraněmi a souvisejícím materiálem určené výhradně na podporu stabilizační mise Organizace spojených národů v Demokratické republice Kongo (MONUSCO) nebo pro použití v rámci této mise;“.

2) Článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

Omezující opatření stanovená v čl. 4 odst. 1 a čl. 5 odst. 1 a 2 se použijí vůči osobám a subjektům určeným Výborem pro sankce jako zapojené do činností narušujících mír, stabilitu nebo bezpečnost v DRK nebo takové činnosti podporující. Zmíněné činnosti zahrnují:

- a) porušování zbrojního embarga a souvisejících opatření uvedených v článku 1;
- b) působení jako vedoucí politický nebo vojenský představitel cizích ozbrojených skupin působících v DRK, který brání odzbrojení a dobrovolnému navrácení nebo přesídlení bojovníků, již jsou členy těchto skupin;

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2010/788/SZBP ze dne 20. prosince 2010 o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo a o zrušení společného postoje 2008/369/SZBP (Úř. věst. L 336, 21.12.2010, s. 30).

- c) působení jako vedoucí politický nebo vojenský představitel konžských milic, včetně těch, kteří získávají podporu mimo DRK, bránící v účasti svých bojovníků na procesech odzbrojení, demobilizace a znovuzačlenění;
- d) provádění náboru dětí nebo jejich využívání v ozbrojeném konfliktu v DRK v rozporu s platným mezinárodním právem;
- e) zapojení do plánování či řízení akcí dotýkajících se dětí nebo žen v rámci ozbrojeného konfliktu, včetně zabití a těžkého ublížení na zdraví, znásilnění a jiného sexuálního násilí, únosu, nuceného vysídlení a útoků na školy a nemocnice, nebo účast na takových akcích;
- f) bránění přístupu k humanitární pomoci či její distribuci v DRK;
- g) podpora osob nebo subjektů, včetně ozbrojených skupin, zapojených do destabilizačních činností v DRK prostřednictvím nedovoleného obchodu s přírodními zdroji včetně zlata nebo volně žijících zvířat a planě rostoucích rostlin a produktů z nich vyrobených;
- h) jednání jménem nebo na příkaz určené osoby nebo subjektu nebo jménem nebo na příkaz subjektu vlastněného či ovládaného určenou osobou nebo subjektem;
- i) plánování, řízení či podpora útoků proti příslušníkům MONUSCO či pracovníkům OSN nebo zapojení se do takových útoků;
- j) poskytování finanční, materiální nebo technologické podpory nebo zboží či služeb určené osobě nebo subjektu.

Dotčené osoby a subjekty jsou uvedeny v příloze.“

Článek 2

Příloha rozhodnutí 2010/788/SZBP se nahrazuje zněním obsaženým v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Lucemburku dne 20. dubna 2015.

Za Radu
předsedkyně
F. MOGHERINI

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA

a) Seznam osob podle článků 3, 4 a 5

1. Eric BADEGE

Datum narození: 1971.

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 31. prosince 2012.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Podle závěrečné zprávy skupiny odborníků pro Demokratickou republiku Kongo (DRK) ze dne 15. listopadu 2012 se „pplk. Eric Badege stal styčnou osobou Hnutí 23. března (M23) v Masisi a velel společným operacím ...“ spolu s dalším vojenským vůdcem. Ve zprávě se dále uvádí, že „série koordinovaných útoků provedených v srpnu [2012] pplk. Badegem ... umožnila skupině M23 destabilizovat značnou část oblasti Masisi“. Podle bývalých bojovníků jednal pplk. Badege ... při přípravě útoků na rozkaz plk. Makengy.“ Jakožto vojenský velitel skupiny M23 je Badege odpovědný za závažná porušování práv, která byla mimo jiné zacílena na děti a ženy v rámci ozbrojeného konfliktu. Podle zprávy skupiny odborníků z listopadu 2012 došlo k několika závažným případům bezohledného zabíjení civilistů včetně žen a dětí. Od května 2012 zabila skupina Raia Mutomboki pod velením skupiny M23 v sérii koordinovaných útoků stovky civilistů. V srpnu Badege provedl společné útoky spojené s bezohledným zabíjením civilistů.

V listopadové zprávě skupiny odborníků se uvádí, že tyto útoky společně organizovali Badege a plukovník Makoma Semivumbi Jacques. Podle zprávy skupiny odborníků uvedli místní vedoucí představitelé z Masisi, že těmto útokům skupiny Raia Mutomboki velel přímo na místě právě Badege. Podle zprávy, kterou přinesla rozhlasová stanice Radio Okapi dne 28. července 2012, „informoval správce oblasti Masisi tuto sobotu dne 28. července o zběhnutí velitele 2. praporu 410. pluku ze základny Ozbrojených sil DRK (FARDC) v Nabiondu, asi třicet kilometrů severozápadně od Gomy v Severním Kivu. Podle jeho výpovědi mřil plk. Eric Badege a více než stovka vojáků v pátek do Rubaye, 80 kilometrů severně od Nabionda. Tuto informaci potvrdilo několik zdrojů.“ Podle článku BBC ze dne 23. listopadu 2012 byla skupina M23 vytvořena poté, co bývalí členové Národního kongresu na obranu lidu (CNDP), kteří byli začleněni do FARDC, začali protestovat proti špatným podmínkám a platům a proti skutečnosti, že nebyla plně provedena mírová dohoda ze dne 23. března 2009 mezi CNDP a DRK, jíž byl CNDP začleněn do FARDC. Podle zprávy organizace IPIS z listopadu 2012 byla skupina M23 zapojena do aktivních vojenských operací, jejichž cílem je převzít kontrolu nad územím východní části DRK. Skupina M23 a FARDC bojovaly ve dnech 24. a 25. července 2012 o kontrolu nad několika městy a vesnicemi ve východní části DRK; skupina M23 zaútočila na FARDC dne 26. července 2012 v Rumangabu; dne 17. listopadu 2012 vyhnala FARDC z Kibumby a dne 20. listopadu 2012 převzala kontrolu nad Gomou. Podle zprávy skupiny odborníků z listopadu 2012 několik bývalých bojovníků ze skupiny M23 tvrdí, že vůdci skupiny M23 svévolně popravili desítky dětí, které se pokusily uprchnout poté, co byly odvedeny jako dětské vojáky skupiny M23. Podle zprávy organizace Human Rights Watch (HRW) ze dne 11. září 2012 jeden 18letý Rwandán, který uprchl poté, co byl násilím odveden ve Rwandě, této organizaci sdělil, že byl svědkem popravy 16letého chlapce ze své jednotky ve skupině M23, který se pokusil v červnu uprchnout. Chlapec byl dopaden a umlácen k smrti bojovníky skupiny M23 před zraky dalších odvedenců.

Jeden z velitelů skupiny M23, který ho nařídil zabít, poté jako vysvětlení ostatním odvedencům, proč byl chlapec zabit, údajně řekl: „Chtěl nás opustit.“ Ve zprávě se rovněž uvádí, že podle tvrzení svědků bylo za pokus o útěk svévolně popraveno nejméně 33 nových odvedenců a dalších bojovníků skupiny M23. Někteří byli svázáni a zastřeleni před zraky jiných odvedenců, aby viděli, jaký trest by je stihl. Jeden mladý odvedenec sdělil HRW: „Když jsme byli u skupiny M23, řekli nám, [že máme na vybranou] a že u nich buď můžeme zůstat, nebo zemřít. Hodně lidí se pokusilo uprchnout. Někteří z nich byli dopadeni a to znamenalo jejich okamžitou smrt.“

2. Frank Kakolele BWAMBALE

(také znám jako: a) Frank Kakorere, b) Frank Kakorere Bwambale, c) Aigle Blanc)

Funkce: Generál FARDC.

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace: V lednu 2008 opustil CNDP. Od června 2011 pobývá v Kinshase. Od roku 2010 byl Kakolele zapojen do činností navenek jménem programu vlády DRK Programme de Stabilisation et Reconstruction des Zones Sortant des Conflits Armés (STAREC), včetně účasti na misi STAREC v Gomě a Beni v březnu 2011. V prosinci 2013 ho zatkly orgány DRK v Beni (provincie Severní Kivu) za údajné blokování procesu odzbrojení, demobilizace a znovuzачlenění.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Bývalý vůdce Shromáždění za konžskou demokracii – Osvobozené hnutí (RCD-ML), má vliv na jeho politiku, velí jeho silám a řídí je. RCD-ML je jednou z ozbrojených skupin a milicí uvedených v bodě 20 rezoluce č. 1493 (2003), které jsou odpovědné za obchodování se zbraněmi, čímž porušují zbrojní embargo. Generál Ozbrojených sil DRK (FARDC), od června 2011 není přidělen k žádné jednotce. V lednu 2008 opustil Národní kongres pro obranu lidu (CNDP). Od června 2011 pobývá v Kinshase. Od roku 2010 byl Kakolele zapojen do činností navenek jménem programu vlády DRK Programme de Stabilisation et Reconstruction des Zones Sortant des Conflits Armés (STAREC), včetně účasti na misi STAREC v Gomě a Beni v březnu 2011.

3. Gaston IYAMUREMYE

(také znám jako: a) Byiringiro Victor Rumuli, b) Victor Rumuri, c) Michel Byiringiro, d) Rumuli)

Funkce: a) předseda FDLR, b) druhý místopředseda FDLR-FOCA.

Adresa: od prosince 2014 působí v provincii Severní Kivu.

Datum narození: 1948.

Místo narození: a) okres Musanze, Severní provincie, Rwanda, b) Ruhengeri, Rwanda.

Státní příslušnost: rwandská

Datum určení OSN: 1. prosince 2010.

Další informace: brigádní generál.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Podle několika zdrojů, mj. skupiny odborníků Výboru pro sankce Rady bezpečnosti OSN pro DRK, je Gaston Iyamuremye druhým místopředsedou Demokratických sil pro osvobození Rwandy (FDLR) a je považován za kmenového člena jejich vojenského a politického vedení. Do prosince 2009 byl Gaston Iyamuremye také vedoucím úřadu Ignace Murwanashyaky (předsedy FLDR) v Kibui v DRK. Předseda FDLR a druhý místopředseda FDLR-FOCA. Od června 2011 působí v Kalonge, provincie Severní Kivu.

4. Innocent KAINA

(také znám jako: a) plukovník Innocent Kaina, b) „India Queen“)

Místo narození: Bunagana, oblast Rutshuru, DRK.

Datum určení OSN: 30. listopadu 2012.

Další informace: Od konce roku 2014 ve Rwandě.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Innocent Kaina je v současné době velitelem sektoru v rámci Hnutí 23. března (M23). Je odpovědný za závažná porušení mezinárodního práva a lidských práv a sám se takových porušení dopustil. V červenci roku 2007 shledal posádkový vojenský soud v Kinshase plukovníka Kainu odpovědného za zločiny proti lidskosti spáchané v okrese Ituri v období od května roku 2003 do prosince roku 2005. Byl propuštěn v roce 2009 na základě mírové dohody mezi konžskou vládou a Národním kongresem pro obranu lidu (CNDP). V roce 2009 se v rámci Ozbrojených sil DRK (FARDC) dopustil poprav, únosů a těžkých ublížení na zdraví v oblasti Masisi. Jako velitel podřízený generálu Ntagandovi byl v dubnu roku 2012 iniciátorem vzpoury bývalého CNDP v oblasti Rutshuru. Zajišťoval bezpečnost vzbouřenců mimo oblast Masisi. Od května do srpna roku 2012 dohlížel na nábor a výcvik více než 150 dětí pro povstání vedené M23 a střílel chlapce, kteří se pokusili uprchnout. V červenci roku 2012 cestoval do Burundi a Degha za účelem mobilizace a naboru pro M23.

5. Jérôme KAKWAVU BUKANDE

(také znám jako: a) Jérôme Kakwavu, b) „Commandant Jérôme“)

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace: V prosinci 2004 mu byla udělena hodnost generála Ozbrojených sil DRK (FARDC). Od června 2011 vězněn ve věznici Makala v Kinshase. Dne 25. března 2011 zahájil Vysoký vojenský soud v Kinshase řízení proti Kakwavuovi pro válečné zločiny. V listopadu 2014 byl vojenským soudem DRK odsouzen k deseti letům odnětí svobody za znásilnění, vraždy a mučení.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Bývalý předseda Svazu konžských vlastenců/Ozbrojených sil konžského lidu (UCD/FAPC). FAPC ovládá ilegální hraniční přechody mezi Ugandou a DRK – klíčovou tranzitní trasu pro tok zbraní. Jako předseda organizace FAPC měl vliv na její politiku, velel jí a řídil ji. FAPC se zabývala nedovoleným obchodováním se zbraněmi, čímž porušovala zbrojní embargo. Podle Úřadu zvláštního představitele generálního tajemníka OSN pro děti v ozbrojených konfliktech byl odpovědný za nábor a využívání dětí v Ituri v roce 2002. Jako jeden z pěti vysokých důstojníků Ozbrojených sil DRK (FARDC) byl obviněn ze závažné trestné činnosti týkající se sexuálního násilí a během návštěvy v roce 2009 Rada bezpečnosti na jeho případ upozornila vládu. V prosinci 2004 mu byla udělena hodnost generála FARDC. Od června 2011 vězněn ve věznici Makala v Kinshase. Dne 25. března 2011 zahájil Vysoký vojenský soud v Kinshase řízení proti Kakwavuovi pro válečné zločiny.

6. Germain KATANGA

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace: V prosinci 2004 byl jmenován generálem FARDC. Vláda DRK jej 18. října 2007 předala Mezinárodnímu trestnímu soudu. V květnu 2014 byl Mezinárodním trestním soudem odsouzen k 12 letům odnětí svobody za válečné zločiny a zločiny proti lidskosti. V současné době je ve vězení v Nizozemsku.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Vůdce Fronty vlasteneckého odporu v Ituri (FRPI). Zapojen do převodů zbraní v rozporu se zbrojním embargem. Podle Úřadu zvláštního představitele generálního tajemníka OSN pro děti v ozbrojených konfliktech byl odpovědný za nábor a využívání dětí v Ituri v letech 2002–2003. V prosinci 2004 byl jmenován generálem Ozbrojených sil DRK (FARDC). Vláda DRK jej 18. října 2007 předala Mezinárodnímu trestnímu soudu. Řízení proti němu bylo zahájeno v listopadu 2009.

7. Thomas LUBANGA

Místo narození: Ituri, DRK.

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace: Zadržen v Kinshase v březnu 2005 za účast UPC/L na porušování lidských práv. Dne 17. března 2006 předán Mezinárodnímu trestnímu soudu. V březnu 2012 jej Mezinárodní trestní soud odsoudil ke 14 letům odnětí svobody. Dne 1. prosince 2014 potvrdili Lubangovo odsouzení a trest odvolací soudci Mezinárodního trestního soudu. V současné době je ve vězení v Nizozemsku.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Předseda Svazu konžských vlastenců/Lubanga (UPC/L), jedné z ozbrojených skupin a milicí uvedených v bodě 20 rezoluce č. 1493 (2003), která se v rozporu se zbrojním embargem zabývala nedovoleným obchodováním se zbraněmi. Podle Úřadu zvláštního představitele generálního tajemníka OSN pro děti v ozbrojených konfliktech byl odpovědný za nábor a využívání dětí v Ituri v letech 2002–2003. Zadržen v Kinshase v březnu 2005 za účast UPC/L na porušování lidských práv. Dne 17. března 2006 předán orgány DRK Mezinárodnímu trestnímu soudu. Řízení proti němu bylo zahájeno v lednu 2009 a mělo skončit v roce 2011. V březnu 2012 jej Mezinárodní trestní soud odsoudil ke 14 letům odnětí svobody. Proti rozhodnutí soudu se odvolal.

8. Sultani MAKENGA

(také znám jako: a) „Makenga, Colonel Sultani“, b) Makenga, Emmanuel Sultani)

Datum narození: 25. prosince 1973.

Místo narození: Rutshuru, DRK.

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 13. listopadu 2012.

Další informace: Vojenský vůdce skupiny Hnutí 23. března (M23) působící v Demokratické republice Kongo. Od konce roku 2014 v Ugandě.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Sultani Makenga je vojenský vůdce skupiny Hnutí 23. března (M23), také známé jako Konžská revoluční armáda, působící v Demokratické republice Kongo (DRK). Jako vůdce skupiny M23 se Sultani Makenga dopustil závažných porušení mezinárodního práva, která se týkají dětí a žen v rámci ozbrojených konfliktů, včetně zabití a těžkých ublížení na zdraví, sexuálního násilí, únosu a nuceného vysídlení, a je za taková porušení práva odpovědný. Je také odpovědný za porušování mezinárodního práva v souvislosti s činností skupiny M23 týkající se náboru dětí nebo jejich využívání v ozbrojeném konfliktu v DRK. Pod velením Sultaniho Makengy spáchala skupina M23 rozsáhlé brutální činy vůči civilnímu obyvatelstvu DRK. Podle svědectví a zpráv bojovníci operující pod velením Sultaniho Makengy znásilňovali na celém území Rutshuru ženy a děti, z nichž některým bylo jen 8 let, přičemž tyto činy byly součástí strategie upevnění kontroly nad územím Rutshuru. Pod Makengovým velením vedla skupina M23 rozsáhlé akce násilného náboru dětí v DRK a v regionu a dopustila se zabíjení, zmrzačení a zranění velkého počtu dětí. Mnohé z násilně odvedených dětí jsou mladší 15 let. Makenga také údajně získává zbraně a související materiál, čímž porušuje opatření, jež přijala DRK za účelem provádění zbrojního embarga, včetně vnitrostátních předpisů o dovozu a držení zbraní a souvisejícího materiálu. Makengovo působení jako vůdce skupiny M23 zahrnuje závažná porušení mezinárodního práva a brutální činy vůči civilnímu obyvatelstvu DRK a zhoršilo stav nejistoty, vysídlování a konfliktu v regionu. Vojenský vůdce skupiny Hnutí 23. března (M23) působící v Demokratické republice Kongo.

9. Khawa Panga MANDRO

(také znám jako: a) Kawa Panga, b) Kawa Panga Mandro, c) Kawa Mandro, d) Yves Andoul Karim, e) Yves Khawa Panga Mandro, f) Mandro Panga Kahwa, g) ‚Chief Kahwa‘, h) ‚Kawa‘)

Datum narození: 20. srpna 1973.

Místo narození: Bunia, DRK.

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace: Od dubna 2005 vězněn v Bunii za sabotování iturijského mírového procesu. V říjnu roku 2005 zatčen konžskými orgány, osvobozen odvolacím soudem v Kisangani, poté předán soudním orgánům v Kinshase na základě nových obvinění z válečných zločinů a zločinů proti lidskosti, vraždy, úmyslného ublížení na zdraví a těžkého ublížení na zdraví. V srpnu roku 2014 jej vojenský soud DRK v Kisangani odsoudil za válečné zločiny a zločiny proti lidskosti k devíti letům odnětí svobody a nařídil mu, aby svým obětem vyplatil přibližně 85 000 USD.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Bývalý předseda strany PUSIC, jedné z ozbrojených skupin a milicí uvedených v bodě 20 rezoluce č. 1493 (2003), která se v rozporu se zbrojním embargem zabývala nedovoleným obchodováním se zbraněmi. Podle Úřadu zvláštního představitele generálního tajemníka OSN pro děti v ozbrojených konfliktech byl odpovědný za nábor a využívání dětí v Ituri v letech 2001–2002. Od dubna 2005 vězněn v Bunii za sabotování iturijského mírového procesu. V říjnu roku 2005 zatčen konžskými orgány, osvobozen odvolacím soudem v Kisangani, poté předán soudním orgánům v Kinshase na základě nových obvinění z válečných zločinů a zločinů proti lidskosti, vraždy, úmyslného ublížení na zdraví a těžkého ublížení na zdraví. Od června 2011 uvězněn v centrální věznici Makala v Kinshase.

10. Callixte MBARUSHIMANA

Datum narození: 24. července 1963.

Místo narození: Ndusu/Ruhengeri, Severní provincie, Rwanda.

Státní příslušnost: rwandská.

Datum určení OSN: 3. března 2009.

Další informace: Zatčen v Paříži dne 3. října 2010 na základě zatykače Mezinárodního trestního soudu za válečné zločiny a zločiny proti lidskosti spáchané jednotkami FDLR v provinciích Kivu v roce 2009 a předán do Haagu dne 25. ledna 2011, avšak koncem roku 2011 Mezinárodním trestním soudem propuštěn.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Až do svého zatčení výkonný tajemník Demokratických sil pro osvobození Rwandy (FDLR) a místopředseda vysokého vojenského velení FDLR. Vedoucí politický a vojenský představitel zahraniční ozbrojené skupiny působící v DRK, která brání odzbrojení a dobrovolnému navracení a přesídlení bojovníků, čímž porušuje rezoluci Rady bezpečnosti 1857 (2008) OP 4 b). Zatčen v Paříži dne 3. října 2010 na základě zatykače Mezinárodního trestního soudu za válečné zločiny a zločiny proti lidskosti spáchané jednotkami FDLR v Severním a Jižním Kivu v roce 2009 a předán do Haagu dne 25. ledna 2011.

11. Iruta Douglas MPAMO

(také znám jako: a) Doulas Iruta Mpamo, b) Mpano)

Adresa: Gisenyi, Rwanda (od června 2011).

Datum narození: a) 28. prosince 1965, b) 29. prosince 1965.

Místo narození: Bashali, Masisi, DRK, b) Goma, DRK, c) Uvira, DRK.

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace: Od chvíle, kdy se zřítila dvě z letadel Great Lakes Business Company (GLBC), není známo, čím se zabývá.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Majitel/ředitel letecké společnosti Compagnie Aérienne des Grands Lacs a obchodní společnosti Great Lakes Business Company, jejichž letadla pomáhala ozbrojeným skupinám a milicím uvedeným v bodě 20 rezoluce 1493 (2003). Je rovněž odpovědný za zatajování informací o letech a zásilkách, zjevně za účelem umožnění porušování zbrojního embarga. Od chvíle, kdy se zřítila dvě z letadel Great Lakes Business Company (GLBC), není známo, čím se zabývá.

12. Sylvestre MUDACUMURA

(také znám jako: a) Mupenzi Bernard, b) ‚General Major Mupenzi‘, c) ‚General Mudacumura‘, d) ‚Radja‘)

Adresa: Les Kikoma, blízko Bogoyi, Walikale, Severní Kivu, DRK (od června 2011).

Státní příslušnost: rwandská.

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace: Vojenský velitel FDLR-FOCA, rovněž politický 1. místopředseda a vrchní velitel FOCA, čímž kombinuje veškeré vojenské a politické funkce od zatčení vůdců FDLR v Evropě. Od roku 2014 působí při velitelství FDLR v Nganga, Severní Kivu.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Velitel Demokratických sil pro osvobození Rwandy (FDLR), který měl vliv na politiku a velel silám FDLR a řídil jejich činnost; FDLR jsou jednou z ozbrojených skupin a milicí uvedených v bodě 20 rezoluce č. 1493 (2003), která se v rozporu se zbrojním embargem zabývala nedovoleným obchodováním se zbraněmi. Mudacumura (či jeho podřízení) byl v telefonním kontaktu s vůdcem FDLR Murwanashyakaem v Německu i v době masakru v Busurungi v květnu 2009 a s vojenským velitelem majorem Guillaumem během operací Umoja Wetu a Kimia II v roce 2009. Podle Úřadu zvláštní představitelky generálního tajemníka OSN pro děti v ozbrojených konfliktech byl odpovědný za 27 případů náboru a využívání dětí jednotkami pod jeho velením v provincii Severní Kivu v letech 2002–2007. Vojenský velitel FDLR-FOCA, rovněž politický 1. místopředseda a vrchní velitel Bojových sil Abucunguzi (FOCA), čímž kombinuje veškeré vojenské a politické funkce od zatčení vůdců FDLR v Evropě.

13. Leodomir MUGARAGU

Také znám jako: a) Manzi Leon, b) Leo Manzi)

Adresa: Velitelství FDLR v lese Kikoma, blízko Bogoyi, Walikale, Severní Kivu, DRK (od června 2011).

Datum narození: a) 1954 b) 1953.

Místo narození: Kigali, Rwanda b) Rushashi, Severní provincie, Rwanda.

Státní příslušnost: rwandská.

Datum určení OSN: 1. prosince 2010.

Další informace: náčelník štábu FDLR-FOCA, pověřen správou.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Podle volně dostupných zdrojů a oficiálních zpráv je Leodomir Mugaragu náčelníkem štábu Bojových sil Abucunguzi za osvobození Rwandy (FOCA), ozbrojeného křídla Demokratických sil pro osvobození Rwandy (FDLR). Podle oficiálních zpráv je Mugaragu hlavním plánovačem vojenských operací FDLR ve východní části DRK. Náčelník štábu FDLR-FOCA, pověřen správou.

14. Leopold MUJYAMBERE

(také znám jako: a) Musenyeri, b) Achille, c) Frere Petrus Ibrahim)

Adresa: Nyakaleke (jihovýchod Mwengy), Jižní Kivu, DRK.

Datum narození: a) 17. března 1962, b) přibližně v roce 1966.

Místo narození: Kigali, Rwanda.

Státní příslušnost: rwandská.

Datum určení OSN: 3. března 2009.

Další informace: Od konce roku 2014 je úřadujícím zástupcem velitele FDLR/FOCA, působí v Nganga, Severní Kivu.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Velitel druhé divize Bojových sil Abucunguzi (FOCA)/záložních brigád (ozbrojená složka Demokratických sil pro osvobození Rwandy – FDLR). Vedoucí vojenský představitel zahraniční ozbrojené skupiny působící v DRK, která v rozporu s bodem 4 písm. b) rezoluce Rady bezpečnosti č. 1857 (2008) brání odzbrojení a dobrovolnému návratu a přesídlení bojovníků. Vedoucí vojenský představitel zahraniční ozbrojené skupiny působící v DRK, která v rozporu s bodem 4 písm. b) rezoluce Rady bezpečnosti č. 1857 (2008) brání odzbrojení a dobrovolnému návratu a přesídlení bojovníků. Síly FDLR-FOCA, které v minulosti najímaly chlapce přibližně ve věku od 15 do 19 let, získávají od poloviny roku 2007 násilnou cestou mládež od 10 let. Nejmladší děti jsou poté využívány jako doprovod a starší děti jsou nasazovány jako vojáci v prvním sledu, čímž je porušován bod 4 písm. d) a e) rezoluce Rady bezpečnosti č. 1857 (2008). Od června 2011 velitel operačního sektoru FDLR/FOCA Jižní Kivu, nyní zvaného „Amazon“.

15. Jamil MUKULU

(také znám jako: a) Steven Alirabaki, b) David Kyagulanyi, c) Musezi Talengelanimiro, d) Mzee Tutu, e) Abdullah Junjuaka, f) Alilabaki Kyagulanyi, g) Hussein Muhammad, h) Nicolas Luumu, i) „Professor Musharaf“, j) Talengelanimiro)

Funkce: a) vedoucí představitel Spojeneckých demokratických sil (ADF), b) velitel, Spojenecké demokratické síly.

Datum narození: a) 1965, b) 1. ledna 1964.

Místo narození: vesnice Ntoke, hrabství Ntenjeru, okres Kayunga, Uganda.

Státní příslušnost: ugandská.

Datum určení OSN: 12. října 2011.

Další informace: Místo pobytu je od konce roku 2014 neznámé; předpokládá se však, že se zdržuje v Severním Kivu, DRK.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Podle volně dostupných zdrojů a oficiálních zpráv, mimo jiné zpráv skupiny odborníků Výboru pro sankce Rady bezpečnosti OSN pro DRK, je Jamil Mukulu vojenským velitelem Spojeneckých demokratických sil (ADF), což je zahraniční ozbrojená skupina, která působí v DRK a brání odzbrojení a dobrovolné repatriaci a přesídlení bojovníků ADF, jak je uvedeno v odst. 4 písm. b) rezoluce č. 1857 (2008). Skupina odborníků Výboru pro sankce Rady bezpečnosti OSN pro DRK informovala, že Mukulu velí a poskytuje materiální podporu ADF (ozbrojená skupina operující na území DRK). Podle řady zdrojů, mimo jiné zpráv skupiny odborníků Výboru pro sankce Rady bezpečnosti OSN pro DRK, Jamil Mukulu rovněž nadále uplatňuje vliv v politice, financuje a kontroluje činnost sil ADF v terénu a zajišťuje přímé velení a v této souvislosti mimo jiné kontroluje vazby na mezinárodní teroristické sítě.

16. Ignace MURWANASHYAKA

(také znám jako: „Dr. Ignace“)

Titul: Dr.

Datum narození: 14. května 1963.

Místo narození: a) Butera, Rwanda, b) Ngoma, Butare, Rwanda.

Státní příslušnost: rwandská.

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace: Zatčen německými orgány dne 17. listopadu 2009. Ve funkci předsedy FDLR-FOCA nahrazen Gastonem Iamuremyem, také známým jako „Rumuli“. Řízení proti Murwanashyakovi pro válečné zločiny a zločiny proti lidskosti spáchané jednotkami FDLR v DRK v letech 2008 a 2009 bylo zahájeno dne 4. května 2011 u německého soudu.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Předseda Demokratických sil pro osvobození Rwandy (FDLR) a vrchní velitel ozbrojených sil FDLR, má vliv na jejich politiku, velí jim a řídí je. FDLR je jednou z ozbrojených skupin a milicí uvedených v bodě 20 rezoluce č. 1493 (2003), která se v rozporu se zbrojním embargem zabývala nedovoleným obchodováním se zbraněmi. Byl v telefonickém kontaktu s polními veliteli FDLR (a to i během masakru v Busurungi v květnu 2009); dával vojenské příkazy vysokému velení; účastnil se koordinace převozu zbraní a munice jednotkám FDLR a vydával konkrétní pokyny k jejich použití; spravoval vysoké částky peněz získané nezákonným prodejem přírodního bohatství z oblastí pod kontrolou FDLR. Podle Úřadu zvláštního představitele generálního tajemníka OSN pro děti v ozbrojených konfliktech byl jako předseda a vojenský velitel FDLR odpovědný za vydávání příkazů k náboru a využívání dětí silami FDLR ve východním Kongu. Zatčen německými orgány dne 17. listopadu 2009. Ve funkci předsedy FDLR-FOCA nahrazen Gastonem Iamuremyem, také známým jako „Rumuli“. Řízení proti Murwanashyakovi pro válečné zločiny a zločiny proti lidskosti spáchané jednotkami FDLR v DRK v letech 2008 a 2009 bylo zahájeno dne 4. května 2011 u německého soudu.

17. Straton MUSONI

(také znám jako: IO Musoni)

Datum narození: a) 6. dubna 1961, b) 4. června 1961.

Místo narození: Mugambazi, Kigali, Rwanda.

Státní příslušnost: rwandská.

Datum určení OSN: 29. března 2007.

Další informace: Zatčen německými orgány dne 17. listopadu 2009. Řízení proti Musonimu pro válečné zločiny a zločiny proti lidskosti spáchané jednotkami FDLR v DRK v letech 2008 a 2009 bylo zahájeno dne 4. května 2011 u německého soudu. Ve funkci 1. místopředsedy FDLR nahrazen Sylvestrem Mudacumurou.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Jako vůdce Demokratických sil pro osvobození Rwandy (FDLR), zahraniční ozbrojené skupiny působící v DRK, bránil Musoni v rozporu s rezolucí 1649 (2005) odzbrojení a dobrovolnému návratu nebo přesídlení bojovníků, kteří byli členy těchto skupin. Zatčen německými orgány dne 17. listopadu 2009. Řízení proti Musonimu pro válečné zločiny a zločiny proti lidskosti spáchané jednotkami FDLR v DRK v letech 2008 a 2009 bylo zahájeno dne 4. května 2011 u německého soudu. Ve funkci 1. místopředsedy FDLR nahrazen Sylvestrem Mudacumurou.

18. Jules MUTEBUTSI

(také znám jako: a) Jules Mutebusi, b) Jules Mutebuzi, c) Colonel Mutebutsi)

Datum narození: 1964.

Místo narození: Minembwe, Jižní Kivu, DRK.

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace: Bývalý zástupce regionálního vojenského velitele 10. vojenského pluku FARDC, v dubnu 2004 propuštěn pro porušení kázně. Zatčen rwandskými orgány v prosinci 2007 při pokusu překročit hranici do DRK. Od té doby žije v Kigali a má omezenou svobodu pohybu (nemá povoleno opustit zemi).

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Spojil se s dalšími odpadlíky z bývalého Rally for Congolese Democracy-Goma (Shromáždění pro konžskou demokracii – Goma, RCD-G) a v květnu 2004 násilím obsadili město Bukavu. Podílel se na získávání zbraní mimo struktury Ozbrojených sil DRK (FARDC) a na obstarávání zásob pro ozbrojené skupiny a milice uvedené v bodě 20 rezoluce 1493 (2003), čímž porušoval zbrojní embargo. Bývalý zástupce regionálního vojenského velitele 10. vojenského pluku FARDC, v dubnu 2004 propuštěn pro porušení kázně. Zatčen rwandskými orgány v prosinci 2007 při pokusu překročit hranici do DRK. Od té doby žije v Kigali a má omezenou svobodu pohybu (nemá povoleno opustit zemi).

19. Baudoin NGARUYE WA MYAMURO

(také znám jako: Colonel Baudoin Ngaruye)

Titul: vojenský velitel Hnutí 23. března (M23).

Funkce: brigádní generál.

Adresa: Rubavu/Mudende, Rwanda.

Datum narození: a) 1. dubna 1978, b) v roce 1978

Místo narození: a) Bibwe, DRK b) Lusamambo, Lubero territory, DRK.

Státní příslušnost: konžská.

Národní identifikační číslo: FARDC ID 1-78-09-44621-80.

Datum určení OSN: 30. listopadu 2012.

Další informace: Dne 16. března 2013 vstoupil na území Republiky Rwanda. Od konce roku 2014 žije v táboře Ngoma, Rwanda.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

V dubnu roku 2012 velel Ngaruye jakožto podřízený generála Ntagandy vzpouře skupiny bývalých příslušníků Národního kongresu na obranu lidu (CNDP), známé jako Hnutí 23. března (M23). V současné době je třetím nejvyšším vojenským velitelem M23. Skupina odborníků zabývající se DRK doporučila jeho určení již v letech 2008 a 2009. Je odpovědný za závažná porušení lidských práv a mezinárodního práva a sám se takových porušení dopustil. V letech 2008 a 2009 a poté koncem roku 2010 pro skupinu M23 najal a vycvičil stovky dětí. Dopustil se zabíjení, těžkých ublížení na zdraví a únosů, jejichž oběťmi byly často ženy. Je odpovědný za popravy a mučení bojovníků, kteří zběhli ze skupiny M23. V roce 2009 nařídil v rámci Ozbrojených sil DRK (FARDC) zabít všechny muže ve vesnici Shalio (oblast Walikale). Na přímý rozkaz generála Ntagandy také poskytoval zbraně, munici a platy v oblastech Masisi a Walikale. V roce 2010 organizoval násilné vysídlení a vyvlastnění obyvatel v oblasti Lukopfu. Spolu s plukovníkem Innocentem Zimurindou byl také intenzivně zapojen do zločineckých sítí v rámci FARDC, které těžily z obchodu s nerosty, což v roce 2011 vedlo k napětí a násilnostem. Dne 16. března 2013 vstoupil přes Gasizi/Rubavu na území Republiky Rwanda.

20. Mathieu, Chui NGUDJOLO

(také znám jako: Cui Ngudjolo)

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace: V říjnu 2003 zatčen v Bunii příslušníky MONUC (mise OSN v DRK). Dne 7. února 2008 vydán vládou DRK Mezinárodnímu trestnímu soudu. V prosinci 2012 jej Mezinárodní trestní soud zprostil obvinění ve všech bodech obžaloby. Po propuštění z vazby byl zadržen nizozemskými orgány; v Nizozemsku podal žádost o azyl. Žalující strana se proti rozhodnutí Mezinárodního trestního soudu odvolala; slyšení se uskutečnilo v říjnu 2014 a rozhodnutí se očekává od prosince 2014.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Náčelník štábu a bývalý náčelník štábu FRPI, který měl vliv na politiku a který velel silám FRPI a řídil jejich činnost; FRPI byla jednou z ozbrojených skupin a milicí uvedených v bodě 20 rezoluce 1493 (2003), které byly odpovědné za nedovolené obchodování se zbraněmi, čímž porušovaly zbrojní embargo. Podle Úřadu zvláštního představitele generálního tajemníka OSN pro děti v ozbrojených konfliktech byl odpovědný za nábor a využívání dětí mladších 15 let v Ituri v roce 2006. V říjnu 2003 zatčen v Bunii příslušníky MONUC (mise OSN v DRK). Dne 7. února 2008 vydán vládou DRK Mezinárodnímu trestnímu soudu. V prosinci 2012 jej Mezinárodní trestní soud zprostil obvinění ve všech bodech obžaloby. Po propuštění z vazby byl zadržen nizozemskými orgány; v Nizozemsku podal žádost o azyl.

21. Floribert Ngabu NJABU

(také znám jako: a) Floribert Njabu Ngabu, b) Floribert Ndjabu, c) Floribert Ngabu Ndjabu)

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace: Od března 2005 v domácím vězení v Kinshase za účast FNI na porušování lidských práv. Dne 27. března 2011 předán do Haagu, aby svědčil v řízeních proti Germainu Katangovi a Mathieuovi Ngudjolovi u Mezinárodního trestního soudu. V květnu 2011 požádal v Nizozemsku o azyl. V říjnu roku 2012 nizozemský soud jeho žádost o azyl zamítl. V červenci 2014 byl vyhoštěn z Nizozemska do DRK, kde byl zatčen.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Předseda Národní a integrační fronty (FNI), jedné z ozbrojených skupin a milicí uvedených v bodě 20 rezoluce 1493 (2003), která se v rozporu se zbrojním embargem zabývala nedovoleným obchodováním se zbraněmi. Od března 2005 v domácím vězení v Kinshase za účast FNI na porušování lidských práv. Dne 27. března 2011 předán do Haagu, aby svědčil v řízeních proti Germainu Katangovi a Mathieuovi Ngudjolovi u Mezinárodního trestního soudu. V květnu 2011 požádal v Nizozemsku o azyl. V říjnu 2012 nizozemský soud jeho žádost o azyl zamítl; věc je v současné době předmětem odvolání.

22. Laurent NKUNDA

(také znám jako: a) Nkunda Mihigo Laurent, b) Laurent Nkunda Bwatware, c) Laurent Nkundabatware, d) Laurent Nkunda Mahoro Batware, e) Laurent Nkunda Batware, f) Chairman, g) General Nkunda, h) Papa Six)

Datum narození: a) 6. února 1967, b) 2. února 1967.

Místo narození: Rutshuru, Severní Kivu, DRK.

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace: Bývalý generál RCD-G. V roce 2006 založil Národní kongres pro obranu lidu (CNDP); v letech 1998–2006 vyšší důstojník v rámci hnutí RCD-G; v letech 1992–1998 důstojníkem Rwandské vlastenecké fronty (RPF). Laurent Nkunda byl zatčen rwandskými orgány ve Rwandě v lednu 2009 a nahrazen ve funkci velitele CNDP. Od té doby je v domácím vězení v Kigali ve Rwandě. Žádost vlády DRK o vydání Nkundy pro zločiny spáchané ve východní DRK byla Rwandou zamítnuta. V roce 2010 bylo rwandským soudem v Gisenyi zamítnuto Nkundovo odvolání proti nezákonnému věznění, přičemž soud uvedl, že věc by měla být posouzena vojenským soudem. Nkundovi právníci podali odvolání u rwandského vojenského soudu.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Spojil se s dalšími odpadlíky z bývalého RCD-G a v květnu 2004 násilím obsadili město Bukavu. Získával zbraně mimo struktury Ozbrojených sil DRK (FARDC), čímž porušoval zbrojní embargo. Podle Úřadu zvláštního představitele generálního tajemníka OSN pro děti v ozbrojených konfliktech byl odpovědný za 264 případů nábor a využívání dětí jednotkami pod jeho velením v provincii Severní Kivu v letech 2002–2009. Bývalý generál Rally for Congolese Democracy-Goma (Shromáždění pro konžskou demokracii – Goma, RCD-G). V roce 2006 založil Národní kongres pro obranu lidu (CNDP); v letech 1998–2006 vyšší důstojník v rámci hnutí RCD-G; v letech 1992–1998 důstojníkem Rwandské vlastenecké fronty (RPF). Laurent Nkunda byl zatčen rwandskými orgány ve Rwandě v lednu 2009 a nahrazen ve funkci velitele CNDP. Od té doby je v domácím vězení v Kigali ve Rwandě. Žádost vlády DRK o vydání Nkundy pro zločiny spáchané ve východní DRK byla Rwandou zamítnuta. V roce 2010 bylo rwandským soudem v Gisenyi zamítnuto Nkundovo odvolání proti nezákonnému věznění, přičemž soud uvedl, že věc by měla být posouzena vojenským soudem. Nkundovi právníci dali podnět k zahájení řízení u rwandského vojenského soudu. Má stále určitý vliv na některé složky CNDP.

23. Felicien NSANZUBUKIRE

(také znám jako: Fred Irakeza)

Funkce: Velitel 1. pluku FDLR/FOCA, působí v oblasti Uvira-Sange v Jižním Kivu

Adresa: Magunda, území Mwenga, Jižní Kivu, DRK (od června 2011).

Datum narození: 1967.

Místo narození: a) Murama, Kigali, Rwanda, b) Rubungu, Kigali, Rwanda, c) Kinyinya, Kigali, Rwanda.

Státní příslušnost: rwandská.

Datum určení OSN: 1. prosince 2010.

Další informace: Člen FDLR alespoň od roku 1994, ve východní části DRK působí od října 1998.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Nsanzubukire kontroloval a koordinoval pašování munice a zbraní z Tanzanie po jezeře Tanganika pro jednotky Demokratických sil pro osvobození Rwandy (FDLR) v oblastech Uvira a Fizi v Jižním Kivu přinejmenším v době mezi listopadem 2008 a dubnem 2009. Velitel 1. pluku FDLR-FOCA, působí v oblasti Uvira-Sange v Jižním Kivu. Člen FDLR alespoň od roku 1994, ve východní části DRK působí od října 1998.

24. Pacifique NTAWUNGUKA

(také znám jako: a) Pacifique Ntawungula, b) Colonel Omega, c) Nzeri, d) Israel)

Funkce: velitel, operační sektor Severní Kivu „SONOKI“ z FDLR-FOCA.

Adresa: Matembe, Severní Kivu, DRK (od června 2011).

Datum narození: a) 1. ledna 1964, b) přibližně v roce 1964.

Místo narození: Gaseke, provincie Gisenyi, Rwanda.

Státní příslušnost: rwandská.

Datum určení OSN: 3. března 2009.

Další informace: Prošel vojenským výcvikem v Egyptě. Od konce roku 2014 působí v oblasti Tongo, Severní Kivu.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Velitel první divize Bojových sil Abucunguzi (FOCA, ozbrojená složka Demokratických sil pro osvobození Rwandy – FDLR). Vojenský velitel zahraniční ozbrojené skupiny působící v DRK, která v rozporu s bodem 4 písm. b) rezoluce Rady bezpečnosti 1857 (2008) brání odzbrojení a dobrovolnému návratu a přesídlení bojovníků. Podle svědectví ověřeného skupinou odborníků Výboru pro sankce Rady bezpečnosti OSN pro DRK, podrobně popsáno ve zprávě ze dne 13. února 2008, byly dívky navrátilší se z FDLR/FOCA předtím uneseny a sexuálně zneužívány. Síly FDLR-FOCA, které v minulosti najímaly chlapce přibližně ve věku od 15 do 19 let, získávají od poloviny roku 2007 násilnou cestou mládež od 10 let. Nejmladší děti jsou poté využívány jako doprovod a starší děti jsou nasazovány jako vojáci v prvním sledu, čímž je porušován bod 4 písm. d) a e) rezoluce Rady bezpečnosti č. 1857 (2008). Prošel vojenským výcvikem v Egyptě.

25. James NYAKUNI

Státní příslušnost: ugandská.

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Obchodní partner Jérôma Kakwavua, zabývá se zejména pašováním přes hranici mezi DRK a Ugandou, podezřelý je i z pašování zbraní a vojenského materiálu v neregistrovaných nákladních vozidlech. Porušování zbrojního embarga a poskytování pomoci ozbrojeným skupinám a milicím uvedeným v bodě 20 rezoluce 1493 (2003), včetně finanční podpory, která jim umožňovala vojenské působení.

26. Stanislas NZEYIMANA

(také znám jako: a) Deogratias Bigaruka Izabayo, b) Izabayo Deo, c) Jules Mateso Mlamba, d) Bigaruka, e) Bigurura)

Funkce: zástupce velitele FDLR-FOCA.

Adresa: Mukobervwa, Severní Kivu, DRK (od června 2011).

Datum narození: a) 1. ledna 1966 b) 28. srpna 1966 c) přibližně v roce 1967.

Místo narození: Mugusa, Butaré, Rwanda.

Státní příslušnost: rwandská.

Datum určení OSN: 3. března 2009.

Další informace: Zmizel během pobytu v Tanzánii počátkem roku 2013. Od konce roku 2014 pobyt neznámý.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Zástupce velitele Bojových sil Abucunguzi (FOCA, ozbrojená složka Demokratických sil pro osvobození Rwandy – FDLR). Vojenský velitel zahraniční ozbrojené skupiny působící v DRK, která v rozporu s bodem 4 písm. b) rezoluce Rady bezpečnosti 1857 (2008) brání odzbrojení a dobrovolnému návratu a přesídlení bojovníků. Podle svědectví ověřeného skupinou odborníků Výboru pro sankce Rady bezpečnosti OSN pro DRK, podrobně popsáno ve zprávě ze dne 13. února 2008, byly dívky navrátilší se z FDLR/FOCA předtím uneseny a sexuálně zneužívány. Síly FDLR-FOCA, které v minulosti najímaly chlapce přibližně ve věku od 15 do 19 let, získávají od poloviny roku 2007 násilnou cestou mládež od 10 let. Nejmladší děti jsou poté využívány jako doprovod a starší děti jsou nasazovány jako vojáci v prvním sledu, čímž je porušován bod 4 písm. d) a e) rezoluce Rady bezpečnosti č. 1857 (2008).

27. Dieudonné OZIA MAZIO

(také znám jako: a) Ozia Mazio, b) Omari, c) „Mr Omari“)

Datum narození: 6. června 1949.

Místo narození: Ariwara, DRK.

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace: Předseda Fédération des entreprises congolaises (FEC) v oblasti Aru; má se za to, že Dieudonné Ozia Mazio zemřel v Ariwara dne 23. září 2008.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Finanční machinace s Jérôme Kakwauem a Ozbrojenými silami konžského lidu (FAPC), pašování přes hranici mezi DRK a Ugandou, zajišťování zásob a hotovosti pro Kakwaua a jeho jednotky. Porušování zbrojního embarga, mimo jiné prostřednictvím pomoci ozbrojeným skupinám a milicím uvedeným v bodě 20 rezoluce 1493 (2003). Předseda Fédération des entreprises congolaises (FEC) v oblasti Aru; má se za to, že Dieudonné Ozia Mazio zemřel v Ariwara dne 23. září 2008.

28. Jean-Marie Lugerero RUNIGA

(také znám jako: Jean-Marie Rugerero)

Funkce: předseda skupiny M23.

Adresa: Rubavu/Mudende, Rwanda.

Datum narození: a) přibližně v roce 1960, b) 9. září 1966.

Místo narození: Bukavu, DRK.

Datum určení OSN: 31. prosince 2012.

Další informace: Dne 16. března 2013 vstoupil na území Republiky Rwanda. Od konce roku 2014 pobývá ve Rwandě.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Dokumentem ze dne 9. července 2012, který podepsal vůdce Hnutí 23. března (M23) Sultani Makenga, byl Runiga jmenován koordinátorem politického křídla skupiny M23. Podle tohoto dokumentu byla podnětem k Runigovu jmenování potřeba zajistit zviditelnění cílů skupiny M23. Na internetových stránkách skupiny M23 je Runiga označován jako její „předseda“. Jeho vůdčí úlohu potvrdila zpráva skupiny odborníků z listopadu 2012, která o Runigovi hovoří jako o „vůdci skupiny M23“. Podle článku agentury Associated Press ze dne 13. prosince 2012 Runiga této agentuře ukázal seznam požadavků, o němž prohlásil, že bude předložen konžské vládě. Mezi požadavky je i odstoupení prezidenta Kabily a rozpuštění národního shromáždění. Runiga uvedl, že naskytne-li se příležitost, skupina M23 by se mohla znovu zmocnit Gomy. „A tentokrát neustoupíme,“ řekl Runiga agentuře Associated Press. Rovněž uvedl, že podmínkou pro obnovení jednání je opětovné převzetí kontroly nad Gomou politickým křídlem skupiny M23. „Myslím, že naši členové, kteří jsou v Kampale, nás reprezentují. V patřičnou dobu tam budu i já. Čekám, až budou záležitosti uspořádány, a až tam bude Kabila, já půjdu také,“ prohlásil Runiga. Podle článku Le Figaro ze dne 26. listopadu 2012 se Runiga dne 24. listopadu 2012 sešel s prezidentem DRK Kabilou, aby zahájili jednání. V samostatném rozhovoru pro Le Figaro Runiga uvedl: „Skupina M23 je složena zejména z bývalých vojenských členů FARDC, kteří zběhli, aby protestovali proti nedodržení dohod ze dne 23. března 2009.“ Dodal:

„Vojáci skupiny M23 jsou zběhové z armády, kteří odešli se zbraněmi v ruce. Nedávno jsme získali rozsáhlé vybavení z vojenské základny v Bunaganě. Momentálně nám to umožňuje získávat každým dnem další a další území a odrážet všechny útoky FARDC. Naše revoluce je revoluce konžská, vedená Konžany, pro konžský lid.“ Podle článku agentury Reuters ze dne 22. listopadu 2012 Runiga uvedl, že skupina M23 má kapacitu k tomu, aby udržela Gomu, protože síly skupiny M23 posílili vzbouření konžští vojáci z FARDC: „Především máme disciplinovanou armádu a máme rovněž vojáky z FARDC, kteří se k nám přidali. Jsou to naši bratři, budou nově vycvičeni a »recyklováni«, pak s nimi budeme pracovat.“ Podle článku publikovaného dne 27. listopadu 2012 v The Guardian Runiga uvedl, že skupina M23 by odmítla poslechnout výzvu regionálních vedoucích představitelů mezinárodní konference o oblasti Velkých jezer k opuštění Gomy s cílem připravit půdu pro mírové rozhovory. Runiga uvedl, že stažení skupiny M23 z Gomy bude naopak výsledkem jednání, a nikoli jeho předpokladem. Podle závěrečné zprávy skupiny odborníků ze dne 15. listopadu 2012 vedl Runiga delegaci, která dne 29. července 2012 cestovala do Kampaly (Uganda) a před očekávanými jednáními mezinárodní konference o oblasti Velkých jezer finalizovala program hnutí M23 obsahující 21 bodů. Podle článku BBC

ze dne 23. listopadu 2012 byla skupina M23 vytvořena poté, co bývalí členové Národního kongresu na obranu lidu (CNDP), kteří byli začleněni do FARDC, začali protestovat proti špatným podmínkám a platům a proti skutečnosti, že nebyla plně provedena mírová dohoda ze dne 23. března 2009 mezi CNDP a DRK, již byl CNDP začleněn do FARDC.

Podle zprávy organizace IPIS z listopadu 2012 byla skupina M23 zapojena do aktivních vojenských operací, jejichž cílem je převzít kontrolu nad územím východní části DRK. Skupina M23 a FARDC bojovaly ve dnech 24. a 25. července 2012 o kontrolu nad několika městy a vesnicemi ve východní části DRK; skupina M23 zaútočila na FARDC dne 26. července 2012 v Rumangabu; dne 17. listopadu 2012 vyhnala FARDC z Kibumby a dne 20. listopadu 2012 převzala kontrolu nad Gomou. Podle zprávy skupiny odborníků z listopadu 2012 několik bývalých bojovníků ze skupiny M23 tvrdí, že vůdci skupiny M23 svědomě popravili desítky dětí, které se pokusily uprchnout poté, co byly odvedeny jako dětské vojáky skupiny M23. Podle zprávy organizace Human Rights Watch (HRW) ze dne 11. září 2012 jeden 18letý Rwandčan, který uprchl poté, co byl násilím odveden ve Rwandě, této organizaci sdělil, že byl svědkem popravy 16letého chlapce ze své jednotky ve skupině M23, který se pokusil v červnu uprchnout. Chlapec byl dopaden a umlácen k smrti bojovníky skupiny M23 před zraky dalších odvedenců. Jeden z velitelů skupiny M23, který ho nařídil zabít, poté jako vysvětlení ostatním odvedencům, proč byl chlapec zabit, údajně řekl: 'Chtěl nás opustit.' Ve zprávě se rovněž uvádí, že podle tvrzení svědků bylo za pokus o útěk svědomě popraveno nejméně 33 nových odvedenců a dalších bojovníků skupiny M23. Někteří byli svázáni a zastřeleni před zraky jiných odvedenců, aby viděli, jaký trest by je stihl. Jeden mladý odvedenec sdělil HRW: 'Když jsme byli u skupiny M23, řekli nám, [že máme na vybranou] a že u nich buď můžeme zůstat, nebo zemřít. Hodně lidí se pokusilo uprchnout. Někteří z nich byli dopadeni a to znamenalo jejich okamžitou smrt.' Dne 16. března 2013 vstoupil přes Gasizi/Rubavu na území Republiky Rwanda.

29. Ntabo Ntaberi SHEKA

Funkce: vrchní velitel, ozbrojené síly na obranu Konga (Nduma Defence of Congo), skupina Mayi Mayi Sheka.

Datum narození: 4. dubna 1976.

Místo narození: oblast Walikale, DRK.

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 28. listopadu 2011.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Ntabo Ntaberi Sheka, vrchní velitel politické složky skupiny Mayi Mayi Sheka, je politickým vůdcem konžské ozbrojené skupiny, která brání odzbrojení, demobilizaci a začlenění bojovníků zpět do společnosti.

Mayi Mayi Sheka jsou milice operující v Kongu, ze základen v oblasti Walikale na východě DRK. Skupina Mayi Mayi Sheka provedla útoky na doly ve východní části DRK, mimo jiné převzala kontrolu nad doly v Bisiye a vynucuje si materiální podporu od místních obyvatel. Ntabo Ntaberi Sheka se rovněž dopustil závažných porušení mezinárodního práva, včetně porušení práv dětí. Ntabo Ntaberi Sheka naplánoval a nařídil sérii útoků v oblasti Walikale; cílem útoků provedených od 30. července do 2. srpna 2010 bylo potrestat místní obyvatele obviněné ze spolupráce s konžskými vládními silami. V průběhu těchto útoků byly znásilněny a uneseny děti, které byly následně využity k nucené práci a staly se předmětem krutého, nelidského a ponižujícího zacházení. Milice Mayi Mayi Sheka rovněž provádějí násilný nábor chlapců a dětí z těchto násilných náborových akcí zadržují ve svých řadách.

30.

Bosco TAGANDA (také znám jako: a) Bosco Ntaganda, b) Bosco Ntagenda, c) General Taganda, d) 'Lydia', e) 'Terminator', f) 'Tango Romeo' (volací znak), g) 'Romeo' (volací znak), h) 'Major')

Adresa: Goma, DRK (od června 2011).

Datum narození: mezi lety 1973 a 1974.

Místo narození: Bigogwe, Rwanda.

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace: Narozen ve Rwandě, přestěhoval se v dětství do Nyamitaby, oblast Masisi, Severní Kivu. Prezidentským výnosem byl dne 11. prosince 2004 v návaznosti na iturijské mírové dohody jmenován brigádním generálem FARDC. Dříve náčelník štábu v CNDP a po zatčení Laurenta Nkundy v lednu 2009 se stal vojenským velitelem CNDP. Od ledna 2009 de facto zástupce velitele při těchto operacích proti FDLR: Umoja Wetu, Kimia II a Amani Leo v Severním a Jižním Kivu. V březnu roku 2013 vstoupil na území Rwandy a 22. března se v Kigali dobrovolně vydal pracovníkům Mezinárodního trestního soudu. Byl převezen k Mezinárodnímu trestnímu soudu v Haagu, Nizozemsko. Dne 9. června 2014 potvrdil Mezinárodní trestní soud 13 obvinění z válečných zločinů a 5 obvinění ze zločinů proti lidskosti; soudní řízení má začít dne 2. června 2015.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Vojenský velitel Svazu konžských vlastenců/Lubanga (UPC/L), který měl vliv na politiku a řídil a kontroloval činnost UPC/L, jedné z ozbrojených skupin a milicí uvedených v bodě 20 rezoluce 1493 (2003), která se v rozporu se zbrojním embargem zabývala nedovoleným obchodováním se zbraněmi. V prosinci 2004 byl jmenován generálem Ozbrojených sil DRK (FARDC), ale odmítl povýšení přijmout, a zůstal tak mimo FARDC. Podle Úřadu zvláštního představitele generálního tajemníka OSN pro děti v ozbrojených konfliktech byl odpovědný za nábor a využívání dětí v Ituri v letech 2002 a 2003 a za 155 případů přímé či velitelské odpovědnosti za nábor a využívání dětí v Severním Kivu v letech 2002 až 2009. Jako náčelník štábu Národního kongresu na obranu lidu (CNDP) nesl přímou a velitelskou odpovědnost za masakr v Kiwanja (listopad 2008). Narozen ve Rwandě, přestěhoval se v dětství do Nyamitaby, oblast Masisi, Severní Kivu. Od června 2011, pobývá v Gomě a vlastní rozsáhlé farmy v oblasti Ngungu, oblast Masisi, Severní Kivu. Prezidentským výnosem byl dne 11. prosince 2004 v návaznosti na iturijské mírové dohody jmenován brigádním generálem FARDC. Dříve náčelník štábu v CNDP a po zatčení Laurenta Nkundy v lednu 2009 se stal vojenským velitelem CNDP. Od ledna 2009 de facto zástupce velitele při těchto operacích proti FDLR: Umoja Wetu, Kimia II a Amani Leo v Severním a Jižním Kivu. V březnu roku 2013 vstoupil na území Rwandy a 22. března se v Kigali dobrovolně vydal pracovníkům Mezinárodního trestního soudu. Byl převezen do sídla soudu v Haagu, kde byl při prvním slyšení dne 26. března seznámen s obviněním.

31. Innocent ZIMURINDA

(také znám jako: Zimulinda)

Funkce: a) skupina M23, brigádní velitel,

hodnost: plukovník, b) plukovník FARDC.

Adresa: Rubavu, Mudende.

Datum narození: a) 1. září 1972, b) přibližně v roce 1975, c) 16. března 1972.

Místo narození: a) Ngungu, oblast Masisi, provincie Severní Kivu, DRK, b) Masisi, DRK.

Státní příslušnost: konžská.

Datum určení OSN: 1. prosince 2010.

Další informace: Začleněn do FARDC v roce 2009 jako podplukovník, brigádní velitel při operaci FARDC Kimia II, působí v oblasti Ngungu. V červenci 2009 byl Zimurinda povýšen na plukovníka a stal se velitelem sektoru FARDC ve Ngungu a poté v Kitchanze při operacích FARDC Kimia II a Amani Leo. Ačkoliv Zimurinda nebyl uveden ve výnosu prezidenta DRK ze dne 31. prosince 2010, kterým byli jmenováni vysocí důstojníci FARDC, zachoval si de facto své postavení velitele 22. sektoru FARDC v Kitchanze a nosí novou hodnost a uniformu FARDC. Podle informací volně dostupných zdrojů z prosince 2010 prováděly jednotky pod velením Zimurindy nábor. Dne 16. března 2013 vstoupil na území Republiky Rwanda. Od konce roku 2014 pobývá v táboře Ngoma, Rwanda.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Podle několika zdrojů podplukovník Innocent Zimurinda jako jeden z velitelů 231. brigády Ozbrojených sil DRK (FARDC) dával příkazy, které vedly k masakru více než 100 rwandských uprchlíků, převážně žen a dětí, během vojenské operace v oblasti Shalio v dubnu 2009. Podle skupiny odborníků Výboru pro sankce Rady bezpečnosti OSN očití svědci tvrdí, že Zimurinda dne 29. srpna 2009 odmítl propustit tři děti ze svého oddílu v Kalehe. Podle řady zdrojů se Zimurinda ještě před začleněním Národního kongresu na obranu lidu (CNDP) do FARDC účastnil v listopadu 2008 operace CNDP, při níž bylo v oblasti Kiwanja zmasakrováno 89 civilistů včetně žen a dětí.

V březnu 2010 uvedly organizace hájící lidská práva a působící na východě DRK, že Zimurinda se v době od února do srpna 2007 opakovaně dopouštěl porušování lidských práv, mimo jiné vražd mnoha civilistů včetně žen a dětí. Stížnost dále podplukovníka Innocenta Zimurindu viní z odpovědnosti za znásilnění velkého počtu žen a dívek. Podle prohlášení zvláštní představitelky generálního tajemníka OSN pro děti v ozbrojených konfliktech ze dne 21. května 2010 se Zimurinda účastnil svěvolných poprav dětských vojáků, a to i během operace Kimia II. V prohlášení se dále uvádí, že nedovolil jednotkám mise OSN v DRK (MONUC) ověřit, zda mezi jeho bojovníky nejsou děti. Podle skupiny odborníků Výboru pro sankce Rady bezpečnosti OSN nese přímou a velitelskou odpovědnost za nábor dětí a jejich působení v jednotkách pod jeho velením. Začleněn do FARDC v roce 2009 jako podplukovník, brigádní velitel při operaci FARDC Kimia II, působí v oblasti Ngungu. V červenci 2009 byl Zimurinda povýšen na plukovníka a stal se velitelem sektoru FARDC ve Ngungu a poté v Kitchanze při operacích FARDC Kimia II a Amani Leo. Ačkoliv Zimurinda nebyl uveden ve výnosu prezidenta DRK ze dne 31. prosince 2010, kterým byli jmenováni vysocí důstojníci FARDC, zachoval si de facto

své postavení velitele 22. sektoru FARDC v Kitchanze a nosí novou hodnost a uniformu FARDC. Je nadále loajální Boscu Ntagandovi. Podle informací volně dostupných zdrojů z prosince 2010 prováděly jednotky pod velením Zimurindy nábor. Dne 16. března 2013 vstoupil na území Republiky Rwanda. Od konce roku 2014 pobývá v táboře Ngoma, Rwanda.

b) Seznam subjektů podle článků 3, 4 a 5

1. ADF

(také známa jako: a) Spojenecké demokratické síly (Allied Democratic Forces) b) Forces Démocratiques Alliées-Armée Nationale de Libération de l'Ouganda c) ADF/NALU d) NALU).

Adresa: Provincie Severní Kivu, Demokratická republika Kongo.

Datum určení OSN: 30. června 2014.

Další informace: V prosinci 2014 se ADF rozdělila na několik malých skupin. Jednu skupinu vede Jamil Mukulu a působí v ní několik vyšších představitelů ADF; její sídlo je neznámé, pravděpodobně v provincii Severní Kivu. Druhou hlavní skupinu vede Seka Baluku; tato skupina operuje v lese severovýchodně od města Beni v provincii Severní Kivu. ADF má také rozsáhlou podpůrnou síť v DRK, Ugandě, Rwandě a možná v dalších zemích.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Organizace Spojenecké demokratické síly (ADF) vznikla v roce 1995 a působí v horské oblasti u hranic DRK s Ugandou. S odvoláním na ugandské představitele a zdroje OSN uvádí závěrečná zpráva skupiny odborníků OSN pro Demokratickou republiku Kongo za rok 2013, že organizace ADF měla v roce 2013 k dispozici 1 200 až 1 500 ozbrojených bojovníků rozmístěných v severovýchodní oblasti Beni provincie Severní Kivu, nedaleko hranic s Ugandou. Podle odhadu stejných zdrojů se celkový počet členů ADF, včetně žen a dětí, pohybuje mezi 1 600 a 2 500. Vzhledem k ofenzivním vojenským operacím Ozbrojených sil Demokratické republiky Kongo (FARDC) a Stabilizační mise OSN v Demokratické republice Kongo (MONUSCO), které se uskutečnily v letech 2013 a 2014, organizace ADF své bojovníky rozptýlila do početných menších základů a ženy a děti přesunula do oblastí na západ od Beni a podél hranic mezi Ituri a Severním Kivu. Vojenským velitelem ADF je Hood Lukwago a jejím nejvyšším představitelem sankcionovaný Jamil Mukulu.

Organizace ADF závažným způsobem porušovala mezinárodní právo a rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 2078 (2012); některé případy tohoto porušování jsou podrobněji popsány níže.

ADF v rozporu s příslušným mezinárodním právem (rezolucí Rady bezpečnosti OSN, bod 4 písm. d)) najímala a používala dětské vojáky.

V závěrečné zprávě skupiny odborníků OSN pro Demokratickou republiku Kongo za rok 2013 se uvádí, že tato skupina vyslechla tři bývalé bojovníky ADF, kteří uprchli během roku 2013 a kteří popsali, jak příslušníci ADF provádějící nábor v Ugandě lákají lidi do DRK falešnými sliby zaměstnání (v případě dospělých) a bezplatného vzdělání (v případě dětí) a poté je nutí, aby se stali členy ADF. Podle této zprávy také bývalí bojovníci ADF skupinu odborníků informovali, že výcvikové skupiny obvykle tvoří dospělí muži a chlapci; dva chlapci, kteří v roce 2013 od ADF uprchli, skupině sdělili, že absolvovali vojenský výcvik ADF. Ve zprávě je rovněž pasáž, v níž „bývalý dětský voják ADF“ popisuje výcvik prováděný ADF.

Podle závěrečné zprávy skupiny odborníků OSN pro Demokratickou republiku Kongo za rok 2012 jsou mezi osobami najatými ADF i děti, což dokládá případ jednoho příslušníka ADF, kterého v červenci 2012 zadržely ugandské orgány v Kasese na cestě do DRK a kterého doprovázelo šest mladých chlapců.

Konkrétní příklad najímání a používání dětí ze strany ADF je uveden v dopise ze dne 6. ledna 2009, který zaslala bývala ředitelka organizace Human Rights Watch pro region Afrika Georgette Gagnonová bývalému ugandskému ministru spravedlnosti Kiddhuovi Makubuyuovi a v němž uvádí, že ADF v roce 2000 unesla devítiletého chlapce jménem Bushobozi Iumba. Jeho úkolem bylo zajišťovat bojovníkům ADF dopravu a jiné služby.

Tzv. „africká zpráva“ kromě toho obsahuje tvrzení, že ADF údajně najímá jako dětské vojáky teprve desetileté děti, a cituje mluvčího Obranných sil ugandského lidu (UPDF), který uvedl, že UPDF zachránilo 30 dětí z výcvikového tábora na ostrově Buvuma ležícím na Viktoriině jezeře.

ADF se rovněž spáchala řadu trestných činů vůči ženám a dětem, jako je například zabití, těžké ublížení na zdraví a sexuální násilí, které představují porušení mezinárodních právních předpisů v oblasti lidských práv a mezinárodního humanitárního práva (rezoluce Rady bezpečnosti OSN, bod 4 písm. e)).

Podle závěrečné zprávy skupiny odborníků OSN pro Demokratickou republiku Kongo za rok 2013 přepadla ADF během roku 2013 řadu vesnic, což přimělo více než 66 000 osob k tomu, aby uprchly do Ugandy. V důsledku těchto útoků se vyvylidnilo rozsáhlé území, nad nímž má ADF od té doby kontrolu, kterou si zajišťuje prostřednictvím únosů nebo zabíjení těch, kdo se vrací do svých vesnic. V období mezi červencem a zářím 2013 ADF stála nejméně pět osob v oblasti Kamango, několik dalších zastřelila a desítky osob unesla. Tyto činy terorizovaly místní obyvatele a odrazovaly uprchlíky od návratu domů.

Prostřednictvím mechanismu pro monitorování a oznamování závažného porušování práv dětí během ozbrojených konfliktů, takzvaného Global Horizontal Note, byla pracovní skupina Rady bezpečnosti pro otázky dětí a ozbrojených konfliktů informována o tom, že během sledovaného období od října do prosince 2013 měla ADF na svědomí 14 z 18 zdokumentovaných případů dětských obětí, včetně incidentu, k němuž došlo dne 11. prosince 2013 v oblasti Beni v Severním Kivu, kdy ADF zaútočila na vesnici Musuku a zabila 23 lidí, včetně 11 dětí (tří dívek a osmi chlapců) ve věku od dvou měsíců do 17 let. Všechny oběti byly hrůzně zmrzačeny mačetami, včetně dvou dětí, které útok přežily.

Zpráva generálního tajemníka o sexuálním násilí souvisejícím s konflikty z března roku 2014 zařadila organizaci ‚Spojenecké demokratické síly – Národní armáda pro osvobození Ugandy‘ na seznam stran důvodně podezřelých z toho, že se během ozbrojených konfliktů dopustily znásilnění či jiných forem sexuálního násilí nebo jsou za tyto činy odpovědné.

ADF se rovněž účastnila útoků na příslušníky mírové mise MONUSCO (rezoluce Rady bezpečnosti OSN, bod 4 písm. ii)).

Stabilizační mise OSN v Demokratické republice Kongo (MONUSCO) oznámila, že ADF na příslušníky mise zaútočila nejméně dvakrát. V prvním případě se jednalo o útok spáchaný dne 14. července 2013 na hlídku MONUSCO na silnici mezi městy Mbau a Kamango. O tomto útoku podrobně pojednává závěrečná zpráva skupiny odborníků OSN pro Demokratickou republiku Kongo za rok 2013. K druhému útoku došlo dne 3. března 2014. Ve vzdálenosti 10 kilometrů od letiště Mavivi v Beni byly na vozidlo mise MONUSCO vypáleny granáty, které zranily pět příslušníku mise.

2. BUTEMBO AIRLINES (BAL)

Adresa: Butembo, DRK.

Datum určení OSN: 29. března 2007.

Další informace: Soukromá letecká společnost se základnou v Butembo. Od prosince 2008 BAL není držitelem licence k provozování letadel v DRK.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Kisoni Kambale (zemřel 5. července 2007 a následně byl 24. dubna 2008 vyňat ze seznamu) svou leteckou společnost používal k přepravě zlata, potravin a zbraní pro Národní a integrační frontu (FNI) na trase Mongbwalu–Butembo. Tato činnost je ‚poskytováním pomoci‘ nelegálním ozbrojeným skupinám a je v rozporu se zbrojním embargem podle rezolucí č. 1493 (2003) a č. 1596 (2005). Soukromá letecká společnost se základnou v Butembo. Od prosince 2008 BAL není držitelem licence k provozování letadel v DRK.

3. COMPAGNIE AERIENNE DES GRANDS LACS (CAGL); GREAT LAKES BUSINESS COMPANY (GLBC) (také známá jako: CAGL)

Adresa: a) Avenue Président Mobutu, Goma, DRK, b) Gisenyi, Rwanda, c) PO BOX 315, Goma, DRK.

Datum určení OSN: 29. března 2007.

Další informace: K prosinci 2008 již neměla GLBC žádné provozuschopné letadlo, i když v roce 2008 ještě několik strojů létalo, navzdory sankcím OSN.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Společnosti CAGL a GLBC vlastní Douglas MPAMO, který již podléhá sankcím podle rezoluce 1596 (2005). Společnosti CAGL a GLBC byly používány k přepravě zbraní a střeliva v rozporu se zbrojním embargem podle rezolucí 1493 (2003) a 1596 (2005). K prosinci 2008 již neměla GLBC žádné provozuschopné letadlo, i když v roce 2008 ještě několik strojů létalo, navzdory sankcím OSN.

4. CONGOMET TRADING HOUSE

Adresa: Butembo, Severní Kivu.

Datum určení OSN: 29. března 2007.

Další informace: Jako společnost obchodující se zlatem se sídlem v Butembo, Severní Kivu, již neexistuje.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Společnost Congomet Trading House (dříve uvedená pod názvem Congocom) vlastnil Kisoni Kambale (zemřel 5. července 2007 a následně byl 24. dubna 2008 vyňat ze seznamu). Kambale získal kontrolu nad téměř veškerou produkcí zlata v okrese Mongbwalu, který ovládala Národní a integrační fronta (FNI). FNI měla značné příjmy z daní u platňovaných na tuto produkci. Tato činnost je „poskytováním pomoci“ nelegálním ozbrojeným skupinám a je v rozporu se zbrojním embargem podle rezolucí č. 1493 (2003) a č. 1596 (2005). Jako společnost obchodující se zlatem se sídlem v Butembu, Severní Kivu, již neexistuje.

5. FORCES DEMOCRATIQUES DE LIBERATION DU RWANDA (FDLR)

(také známá jako: a) FDLR, b) Force Combattante Abacunguzi, c) Combatant Force for the Liberation of Rwanda, d) FOCA)

Adresa: a) Severní Kivu, DRK b) Jižní Kivu, DRK.

Datum určení OSN: 31. prosince 2012.

Další informace: E-mail: Fdlr@fmx.de; fldrrse@yahoo.fr; fdlr@gmx.net; fldrsrt@gmail.com; humura2020@gmail.com

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Demokratické síly pro osvobození Rwandy (FDLR) je jedna z největších zahraničních ozbrojených skupin operujících na území DRK. Skupina byla vytvořena v roce 2000 a od té doby se dopouštěla závažného porušování mezinárodního práva, k němuž docházelo v případech žen a dětí v rámci ozbrojeného konfliktu, včetně zabíjení a případů těžkého ublížení na zdraví, sexuálního násilí a nuceného vysídlování. Podle zprávy Amnesty International z roku 2010 byla FDLR odpovědná za zabít devadesát šest civilistů v Busurguni (oblast Walikale). Některé z obětí byly zaživa upáleny ve svých domovech. Podle stejného zdroje informovalo v červnu 2010 jedno zdravotní středisko provozované nevládní organizací o tom, že každý měsíc dochází přibližně k šedesáti případům znásilnění dívek a žen v jižní části oblasti Lubero (Severní Kivu) příslušníky ozbrojených skupin včetně FDLR. Podle zprávy organizace Human Rights Watch (HRW) ze dne 20. prosince 2010 existují doložitelné důkazy, že FDLR aktivně provádí náboje dětí. Organizace HRW identifikovala nejméně 83 konžských dětí mladších 18 let, z nichž některým bylo teprve 14 let, které byly násilně odvedeny FDLR. V lednu 2012 organizace HRW informovala, že příslušníci FDLR zaútočili na celou řadu vesnic v oblasti Masisi, přičemž zabili šest civilistů, znásilnili dvě ženy a unesli nejméně 48 lidí.

Podle zprávy organizace HRW z června 2012 zaútočili bojovníci FDLR v květnu 2012 na civilisty v Kamananze a Lumenji (provincie Jižní Kivu) a v Chambe (oblast Walikale) a na vesnice v oblasti Ufumandu (oblast Masisi, provincie Severní Kivu). Při těchto útocích bojovníci FDLR mačetami a noži zmasakrovali desítky civilistů včetně mnoha dětí. Podle zprávy skupiny odborníků z června 2012 zaútočila FDLR mezi 31. prosincem 2011 a 4. lednem 2012 na několik vesnic v Jižním Kivu. Vyšetřování OSN potvrdilo, že během útoku bylo zabito nejméně 33 osob včetně 9 dětí a 6 žen, a to buď upálením zaživa, setnutím, nebo zastřelením. Dále došlo ke znásilnění jedné ženy a jedné dívky. Ve zprávě skupiny odborníků z června 2012 se také uvádí, že vyšetřování OSN potvrdilo, že v květnu 2012 FDLR v Jižním Kivu zmasakrovala nejméně 14 civilistů včetně 5 žen a 5 dětí. Podle zprávy skupiny odborníků z listopadu 2012 OSN zdokumentovala nejméně 106 případů sexuálního násilí spáchaného FDLR od prosince 2011 do září 2012. Ve zprávě skupiny odborníků z listopadu 2012 se uvádí, že podle vyšetřování OSN znásilnili příslušníci FDLR v noci 10. března 2012 v Kalinganyi (oblast Kabare) sedm žen včetně jedné nezletilé dívky. Síly FDLR zaútočily na vesnici znovu dne 10. dubna 2012 a tři z těchto žen byly znásilněny podruhé. Podle zprávy skupiny odborníků z listopadu 2012 dále FDLR dne 6. dubna 2012 zabila 11 osob v Bushibwambombu (Kalehe) a v květnu se podílela na zabít dalších 19 osob v oblasti Masisi, včetně pěti nezletilých a šesti žen. Mouvement Du 23 Mars (Hnutí 23. března – M23) je ozbrojená skupina operující v DRK, která je příjemcem zbraní a souvisejícího materiálu, včetně poradenství, výcviku a pomoci související s vojenskou činností.

Existuje několik očitých svědectví o tom, že vedle materiální podpory pro bojové operace dodávají skupině M23 vojenský materiál ve formě zbraní a munice Rwandské ozbrojené síly (RDF). Skupina M23 nese spoluvinu a odpovědnost za závažné porušování mezinárodního práva, k němuž dochází v případech žen a dětí v rámci ozbrojených konfliktů v DRK, včetně zabíjení a případů těžkého ublížení na zdraví, sexuálního násilí, únosů a nuceného vysídlování. Podle mnoha zpráv, šetření a svědectví očitých svědků je skupina M23 v různých oblastech DRK odpovědná za hromadné zabíjení civilistů a za znásilňování žen a dětí. V několika zprávách se uvádí, že bojovníci skupiny M23 znásilnili 46 žen a dívek, z nichž nejmladší bylo 8 let. Vedle hlášených případů sexuálního násilí provádí skupina M23 také rozsáhlé násilné odvody dětí do svých řad. Odhaduje se, že od července 2012 skupina M23 jen v oblasti Rutshuru ve východní části DRK násilně odvedla 146 mladých mužů a chlapců. Některým z obětí bylo teprve 15 let. Hrůzné činy skupiny M23 páchané na civilním obyvatelstvu v DRK a násilné odvody pro skupinu M23, jakož i skutečnost, že skupina je příjemcem zbraní a vojenské pomoci, výrazně přispěly k nestabilitě a konfliktu v regionu a v některých případech znamenaly porušení mezinárodního práva.

6. M23

(také známa jako: Mouvement du 23 mars – Hnutí 23. března).

Datum určení OSN: 31. prosince 2012.

Další informace: E-mail: mouvementdu23mars1@gmail.com

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Mouvement Du 23 Mars (Hnutí 23. března – M23) je ozbrojená skupina operující v DRK, která je příjemcem zbraní a souvisejícího materiálu, včetně poradenství, výcviku a pomoci související s vojenskou činností. Existuje několik očitých svědectví o tom, že vedle materiální podpory pro bojové operace dodávají skupině M23 vojenský materiál ve formě zbraní a munice Rwandské ozbrojené síly (RDF). Skupina M23 nese spoluvinu a odpovědnost za závažné porušování mezinárodního práva, k němuž dochází v případech žen a dětí v rámci ozbrojených konfliktů v DRK, včetně zabíjení a případů těžkého ublížení na zdraví, sexuálního násilí, únosů a nuceného vysídlování. Podle mnoha zpráv, šetření a svědectví očitých svědků je skupina M23 v různých oblastech DRK odpovědná za hromadné zabíjení civilistů a za znásilňování žen a dětí. V několika zprávách se uvádí, že bojovníci skupiny M23 znásilnili 46 žen a dívek, z nichž nejmladší bylo 8 let. Vedle hlášených případů sexuálního násilí provádí skupina M23 také rozsáhlé násilné odvody dětí do svých řad. Odhaduje se, že od července 2012 skupina M23 jen v oblasti Rutshuru ve východní části DRK násilně odvedla 146 mladých mužů a chlapců. Některým z obětí bylo teprve 15 let. Hrůzné činy skupiny M23 páchané na civilním obyvatelstvu v DRK a násilné odvody pro skupinu M23, jakož i skutečnost, že skupina je příjemcem zbraní a vojenské pomoci, výrazně přispěly k nestabilitě a konfliktu v regionu a v některých případech znamenaly porušení mezinárodního práva.

7. MACHANGA LTD

Adresa: Plot 55 A, Upper Kololo Terrace, Kampala, Uganda.

Datum určení OSN: 29. března 2007.

Další informace: Společnost zabývající se vývozem zlata (ředitelé: Rajendra Kumar Vaya a Hirendra M. Vaya). V roce 2010 byl majetek společnosti Machanga na účtu Emirates Gold zmrazen bankou Bank of Nova Scotia Mocatta (UK). Majitelé společnosti Machanga se i nadále věnovali nákupu zlata z východní části DRK.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Společnost Machanga nakupovala zlato prostřednictvím pravidelných obchodních styků s obchodníky z DRK, kteří měli úzké vazby na milice. Tato činnost je „poskytováním pomoci“ nelegálním ozbrojeným skupinám a je v rozporu se zbrojním embargem podle rezolucí č. 1493 (2003) a č. 1596 (2005). Společnost zabývající se vývozem zlata (ředitelé: Rajendra Kumar Vaya a Hirendra M. Vaya). V roce 2010 byl majetek společnosti Machanga na účtu Emirates Gold zmrazen bankou Bank of Nova Scotia Mocatta (UK). Předchozí majitel společnosti Machanga Rajendra Kumar a jeho bratr Vipul Kumar se i nadále věnovali nákupu zlata z východní části DRK.

8. TOUS POUR LA PAIX ET LE DEVELOPPEMENT

(nevládní organizace) (také známa jako: TPD)

Adresa: Goma, Severní Kivu, DRK.

Datum určení OSN: 1. listopadu 2005.

Další informace: Goma, provinční výbory v Jižním Kivu, Západním Kasai, Východním Kasai a Maniémě. V roce 2008 oficiálně pozastavila veškerou činnost. Od června 2011 jsou kanceláře TPD de facto již otevřeny a zabývají se případy spojenými s návratem vnitřně vysídlených osob, komunitními iniciativami zaměřenými na usmíření, řešením sporů o půdu, atd. Předsedou TPD je Eugene Serufuli a místopředsedou Saverina Karomba. Významnými členy jsou zástupci provincie Severní Kivu Robert Seninga a Bertin Kirivita.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

TPD porušila zbrojní embargo poskytováním pomoci Rally for Congolese Democracy-Goma (Shromáždění pro konžskou demokracii – Goma, RCD-G), zejména dodávkami nákladních vozidel pro přepravu zbraní a vojáků, a dále přepravou zbraní, které měly být počátkem roku 2005 rozděleny části obyvatelstva v oblastech Masisi a Rutshuru v Severním Kivu. Goma, provinční výbory v Jižním Kivu, Západním Kasai, Východním Kasai a Maniémě. V roce 2008 oficiálně pozastavila veškerou činnost. Od června 2011 jsou kanceláře TPD de facto již otevřeny a zabývají se případy spojenými s návratem vnitřně vysídlených osob, komunitními iniciativami zaměřenými na usmíření, řešením sporů o půdu, atd. Předsedou TPD je Eugene Serufuli a místopředsedou Saverina Karomba. Významnými členy jsou zástupci provincie Severní Kivu Robert Seninga a Bertin Kirivita.

9. UGANDA COMMERCIAL IMPEX (UCI) LTD

Adresa: a) Plot 22, Kanjokya Street, Kamwokya, Kampala, Uganda (Tel.: +256 41 533 578/9), b) PO BOX 22709, Kampala, Uganda.

Datum určení OSN: 29. března 2007.

Další informace: Společnost zabývající se vývozem zlata. (ředitelé Jamnadas V. LODHIA – znám jako ‚Chuni‘ – a jeho synové Kunal J. LODHIA a Jitendra J. LODHIA) V lednu 2011 oznámily ugandské orgány výboru, že v návaznosti na výjimku pro nakládání se svým finančním majetkem Emirates Gold splatila dluh, který měla UCI u Crane Bank v Kampale, což vedlo ke konečnému uzavření účtů UCI. Ředitelé UCI se i nadále věnovali nákupu zlata z východní části DRK.

Další informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Společnost UCI nakupovala zlato prostřednictvím pravidelných obchodních styků s obchodníky z DRK, kteří měli úzké vazby na milice. Tato činnost je ‚poskytováním pomoci‘ nelegálním ozbrojeným skupinám a je v rozporu se zbrojním embargem podle rezolucí č. 1493 (2003) a č. 1596 (2005). Společnost zabývající se vývozem zlata. (Bývalí ředitelé J. V. LODHIA – znám jako ‚Chuni‘ – a jeho syn Kunal LODHIA). V lednu 2011 oznámily ugandské orgány výboru, že v návaznosti na výjimku pro nakládání se svým finančním majetkem Emirates Gold splatila dluh, který měla UCI u Crane Bank v Kampale, což vedlo ke konečnému uzavření účtů UCI. Předchozí majitel UCI J.V. Lodhia a jeho syn Kunal Lodhia se i nadále věnovali nákupu zlata z východní části DRK.“

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY (SZBP) 2015/621**ze dne 20. dubna 2015,****kterým se provádí rozhodnutí 2010/656/SZBP, kterým se obnovují omezující opatření vůči
Pobřeží slonoviny**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 31 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na rozhodnutí Rady 2010/656/SZBP ze dne 29. října 2010, kterým se obnovují omezující opatření vůči Pobřeží slonoviny ⁽¹⁾, a zejména na čl. 6 odst. 1 a 2 uvedeného rozhodnutí,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 29. října 2010 přijala Rada rozhodnutí 2010/656/SZBP.
- (2) V souladu s čl. 10 odst. 3 rozhodnutí 2010/656/SZBP provedla Rada přezkum opatření uvedených v čl. 4 odst. 1 písm. b) a čl. 5 odst. 1 písm. b) uvedeného rozhodnutí.
- (3) Rada rozhodla, že opatření uvedená v čl. 4 odst. 1 písm. b) a čl. 5 odst. 1 písm. b) by se měla i nadále uplatňovat na pět osob uvedených na seznamu.
- (4) Tribunál Evropské unie rozsudkem ze dne 14. ledna 2015 ve věci T-406/13 ⁽²⁾ zrušil prováděcí rozhodnutí Rady 2014/271/SZBP ⁽³⁾ provádějící rozhodnutí 2010/656/SZBP, pokud šlo o Marcela Gossia. V důsledku tohoto zrušení by měly být údaje týkající se Marcela Gossia vypuštěny i z přílohy II rozhodnutí 2010/656/SZBP.
- (5) Dne 26. února 2015 vyjmul Výbor pro sankce zřízený podle rezoluce Rady bezpečnosti Organizace spojených národů (RB OSN) č. 1572 (2004) o Pobřeží slonoviny jednu osobu ze seznamu osob, na něž se vztahují opatření stanovená v bodech 9 a 12 uvedené rezoluce. Údaje týkající se této osoby je třeba vypustit z přílohy I rozhodnutí 2010/656/SZBP.
- (6) Výbor pro sankce navíc aktualizoval další údaje týkající se osob, na něž se vztahují opatření stanovená v bodech 9 a 12 rezoluce RB OSN č. 1572 (2004).
- (7) Seznam osob, na něž se vztahují omezující opatření, obsažený v přílohách I a II rozhodnutí 2010/656/SZBP by měl být proto odpovídajícím způsobem změněn,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Příloha I rozhodnutí 2010/656/SZBP se nahrazuje zněním obsaženým v příloze I tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Příloha II rozhodnutí 2010/656/SZBP se mění v souladu s přílohou II tohoto rozhodnutí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 285, 30.10.2010, s. 28.⁽²⁾ Rozsudek ze dne 14. ledna 2015 ve věci T-406/13, *Gossio v. Rada*.⁽³⁾ Prováděcí rozhodnutí Rady 2014/271/SZBP ze dne 12. května 2014, kterým se provádí rozhodnutí 2010/656/SZBP, kterým se obnovují omezující opatření vůči Pobřeží slonoviny (Úř. věst. L 138, 13.5.2014, s. 108).

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Lucemburku dne 20. dubna 2015.

Za Radu
předsedkyně
F. MOGHERINI

PŘÍLOHA I

„PŘÍLOHA I

Seznam osob uvedených v čl. 4 odst. 1 písm. a) a čl. 5 odst. 1 písm. a)

1. Jméno: CHARLES BLÉ GOUDÉ

Hodnost: není k dispozici, Určení: není k dispozici, Datum narození: 1.1.1972 Místo narození: a) Guibéroua, Gagnoa, Pobřeží slonoviny; b) Niagbrahio/Guiberoua, Pobřeží slonoviny; c) Guiberoua, Pobřeží slonoviny, Dostatečně spolehlivá přezdívka: a) 'Génie de Kpo' b) Gbapé Zadi, Nedostatečně spolehlivá přezdívka: 'Général', Státní příslušnost: občan Pobřeží slonoviny, Číslo pasu: a) 04LE66241, vydaný dne 10.11.2005 v Pobřeží slonoviny (platný do: 9.11.2008), b) AE/088 DH 12, vydaný dne 20.12.2002 v Pobřeží slonoviny (platný do: 11.12.2005), c) 98LC39292, vydaný v Pobřeží slonoviny (platný do: 23.11.2003), Národní identifikační číslo: není k dispozici, Adresa: a) Yopougon Selmer, Bloc P 170, Abidžan, Pobřeží slonoviny, b) c/o Hotel Ivoire, Abidžan, Pobřeží slonoviny, c) Cocody (předměstí), Abidžan, Pobřeží slonoviny (adresa uvedená v cestovním dokladu č. C2310421, vydaném dne 15.11.2005 Švýcarskem a platném do 31.12.2005), Datum zařazení na seznam: 7.2.2006.

Další informace:

Popisná část odůvodnění zařazení na seznam: Vedoucí představitel organizace COJEP ('Mladí vlastenci'), opakovaná veřejná prohlášení obhajující násilnosti namířené proti zařízením OSN a jejich zaměstnancům a proti cizincům; řízení a účast na násilných činech páchaných pouličními ozbrojenými skupinami, včetně bití, znásilňování a vykonávání trestu smrti bez rozsudku; zastrašování OSN, Mezinárodní pracovní skupiny, politické opozice a nezávislého tisku; sabotování mezinárodních rozhlasových stanic; ztěžování působení Mezinárodní pracovní skupiny, operace OSN v Pobřeží slonoviny (UNOCI) a francouzských ozbrojených sil a vytváření překážek mírovému procesu podle rezoluce č. 1643 (2005).

3. Jméno: EUGÈNE N'GORAN KOUADIO DJUÉ

Hodnost: není k dispozici, Určení: není k dispozici, Datum narození: a) 1.1.1966, b) 20.12.1969, Místo narození: Pobřeží slonoviny, Dostatečně spolehlivá přezdívka: není k dispozici, Nedostatečně spolehlivá přezdívka: není k dispozici, Státní příslušnost: občan Pobřeží slonoviny, Číslo pasu: 04 LE 017521, vydaný dne 10.2.2005 (platný do: 10.2.2008), Národní identifikační číslo: není k dispozici, Adresa: není k dispozici, Datum zařazení na seznam: 7.2.2006.

Další informace:

Popisná část odůvodnění zařazení na seznam: Vedoucí představitel Svazu vlastenců pro úplné osvobození Pobřeží slonoviny (Union des Patriotes pour la Libération Totale de la Côte d'Ivoire, UPLTCI). Opakovaná veřejná prohlášení obhajující násilnosti namířené proti zařízením OSN a jejich zaměstnancům a proti cizincům; řízení a účast na násilných činech páchaných pouličními ozbrojenými skupinami, včetně bití, znásilňování a vykonávání trestu smrti bez rozsudku; ztěžování působení Mezinárodní pracovní skupiny, UNOCI a francouzských ozbrojených sil a vytváření překážek mírovému procesu podle rezoluce č. 1643 (2005).

4. Jméno: MARTIN KOUAKOU FOFIÉ

Hodnost: není k dispozici, Určení: není k dispozici, Datum narození: 1.1.1968, Místo narození: Bohi, Pobřeží slonoviny, Dostatečně spolehlivá přezdívka: není k dispozici, Nedostatečně spolehlivá přezdívka: není k dispozici, Státní příslušnost: občan Pobřeží slonoviny, Číslo pasu: není k dispozici, Národní identifikační číslo: a) 2096927, vydané dne 17.3.2005 v Burkiné Faso, b) CNB N.076, vydané dne 17.2.2003 v Burkiné Faso (osvědčení o státní příslušnosti Burkiny Faso), c) 970860100249, vydané dne 5.8.1997 v Pobřeží slonoviny (platné do: 5.8.2007), Adresa: není k dispozici, Datum zařazení na seznam: 7.2.2006.

Další informace:

Jméno otce: Yao Koffi FOFIE. Jméno matky: Ama Krouama KOSSONOU.

Popisná část odůvodnění zařazení na seznam: Vrchní velitel sboru Nových sil, sektor Korhogo; Ozbrojené síly se pod jeho velením podílely na verbování dětských vojáků, únosech, ukládání nucených prací, pohlavním zneužívání žen, svévolném zatýkání a výkonech trestu smrti bez rozsudku, což je v rozporu s úmluvami v oblasti lidských práv a mezinárodním humanitárním právem; ztěžování působení Mezinárodní pracovní skupiny, UNOCI a francouzských ozbrojených sil a vytváření překážek mírovému procesu podle rezoluce č. 1643 (2005).

5. Jméno: LAURENT GBAGBO

Hodnost: není k dispozici, Určení: není k dispozici, Datum narození: 31.5.1945, Místo narození: Gagnoa, Pobřeží slonoviny, Dostatečně spolehlivá přezdívka: není k dispozici, Nedostatečně spolehlivá přezdívka: není k dispozici, Státní příslušnost: občan Pobřeží slonoviny, Číslo pasu: není k dispozici, Národní identifikační číslo: není k dispozici, Adresa: není k dispozici, Datum zařazení na seznam: 30.3.2011.

Další informace:

Popisná část odůvodnění zařazení na seznam: Bývalý prezident Pobřeží slonoviny: brání míru a procesu usmíření, odmítá výsledky prezidentských voleb.

6. Jméno: SIMONE GBAGBO

Hodnost: není k dispozici, Určení: není k dispozici, Datum narození: 20.6.1949, Místo narození: Moossou, Grand-Bassam, Pobřeží slonoviny, Dostatečně spolehlivá přezdívka: není k dispozici, Nedostatečně spolehlivá přezdívka: není k dispozici, Státní příslušnost: občanka Pobřeží slonoviny, Číslo pasu: není k dispozici, Národní identifikační číslo: není k dispozici, Adresa: není k dispozici, Datum zařazení na seznam: 30.3.2011.

Další informace:

Popisná část odůvodnění zařazení na seznam: Předsedkyně parlamentní skupiny Lidové fronty Pobřeží slonoviny (FPI): brání míru a procesu usmíření, veřejně podněcuje k nenávisti a násilí.

8. Jméno: DÉSIÉ TAGRO

Hodnost: není k dispozici, Určení: není k dispozici, Datum narození: 27.1.1959, Místo narození: Issia, Pobřeží slonoviny, Dostatečně spolehlivá přezdívka: není k dispozici, Nedostatečně spolehlivá přezdívka: není k dispozici, Státní příslušnost: občan Pobřeží slonoviny, Číslo pasu: AE 065FH08, Národní identifikační číslo: není k dispozici, Adresa: není k dispozici, Datum zařazení na seznam: 30.3.2011.

Další informace:

Zemřel dne 12. dubna 2011 v Abidžanu.

Popisná část odůvodnění zařazení na seznam: Generální tajemník ‚prezidentského úřadu‘ Laurenta Gbagba: členství v nelegitimní vládě Laurenta Gbagba, bránil míru a procesu usmíření, odmítal výsledky prezidentských voleb, podílel se na násilných represích lidových hnutí.“

PŘÍLOHA II

Ze seznamu uvedeného v příloze II rozhodnutí 2010/656/SZBP se vypouštějí údaje týkající se této osoby:

Marcel GOSSIO

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

Pouze původní texty EHK OSN mají podle mezinárodního veřejného práva právní účinek. Status a datum vstupu tohoto předpisu v platnost je zapotřebí ověřit v nejnovější verzi dokumentu EHK OSN o statusu TRANS/WP.29/343, který je k dispozici na internetové adrese:

<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocsts.html>.

Předpis Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK OSN) č. 118 – Jednotná technická ustanovení týkající se vlastností materiálů používaných v konstrukci určitých kategorií motorových vozidel při hoření a/nebo jejich schopnosti odpuzovat palivo nebo mazivo [2015/622]

Zahrnuje veškerá platná znění až po:

doplňek 1 k sérii změn 02 – datum vstupu v platnost: 3. listopadu 2013

OBSAH

PŘEDPIS

1. Oblast působnosti
2. Definice: obecné pojmy
3. Žádost o schválení
4. Schválení
5. Část I: Schválení typu vozidla s ohledem na vlastnosti konstrukčních částí používaných ve vnitřním prostoru, motorovém prostoru a odděleném prostoru pro topení při hoření a/nebo s ohledem na schopnost izolačních materiálů používaných v motorovém prostoru a odděleném prostoru pro topení odpuzovat palivo nebo mazivo.
6. Část II: Schválení konstrukční části s ohledem na její vlastnosti při hoření a/nebo schopnost odpuzovat palivo nebo mazivo.
7. Změna typu a rozšíření schválení
8. Shodnost výroby
9. Postihy za neshodnost výroby
10. Definitivní ukončení výroby
11. Názvy a adresy technických zkušeben odpovědných za provádění schvalovacích zkoušek a názvy a adresy schvalovacích orgánů
12. Přejícná ustanovení

PŘÍLOHY

1. Informační dokument pro vozidlo
2. Informační dokument pro konstrukční část
3. Sdělení (o schválení typu vozidla)

4. Sdělení (o schválení typu konstrukční části)
5. Uspořádání značek schválení typu
6. Zkouška ke stanovení rychlosti hoření materiálů ve vodorovném směru
7. Zkouška ke stanovení vlastností materiálů při tavení
8. Zkouška ke stanovení rychlosti hoření materiálů ve svislém směru
9. Zkouška ke stanovení schopnosti materiálů odpuzovat palivo nebo mazivo

1. OBLAST PŮSOBNOSTI

- 1.1 Tento předpis se vztahuje na vlastnosti materiálů používaných ve vozidlech kategorie M₃, tříd II a III ⁽¹⁾ při hoření (vznětlivost, rychlost hoření a vlastnosti při tavení) a na jejich schopnost odpuzovat palivo nebo mazivo.

Schválení typu se udělují podle:

- 1.2 části I – schválení typu vozidla s ohledem na vlastnosti konstrukčních částí používaných ve vnitřním prostoru, motorovém prostoru a odděleném prostoru pro topení při hoření a/nebo s ohledem na jejich schopnost odpuzovat palivo nebo mazivo;
- 1.3 části II – schválení konstrukční části montované ve vnitřním prostoru, motorovém prostoru nebo odděleném prostoru pro topení s ohledem na její vlastnosti při hoření a/nebo schopnost odpuzovat palivo nebo mazivo.

2. DEFINICE: OBECNÉ POJMY

- 2.1 „Výrobce“ se rozumí osoba nebo organizace, která odpovídá schvalujícímu orgánu za všechna hlediska postupu schvalování typu a za zajištění shodnosti výroby. Není podstatné, aby tato osoba nebo organizace byla přímo zapojena do všech stupňů výroby vozidla nebo konstrukční části, které jsou předmětem postupu schválení.
- 2.2 „Vnitřním prostorem“ se rozumí prostor určený pro cestující, řidiče a/nebo posádku, který je ohraničen vnitřní stranou:
- a) stropu;
 - b) podlahy;
 - c) přední a zadní stěny a bočních stěn;
 - d) dveří;
 - e) vnějšího zasklení.
- 2.3 „Motorovým prostorem“ se rozumí prostor, ve kterém je instalován motor a kde může být instalováno spalovací topení.
- 2.4 „Odděleným prostorem pro topení“ se rozumí prostor pro spalovací topení, který se nachází mimo vnitřní prostor a motorový prostor.
- 2.5 „Výrobními materiály“ se rozumí výrobky ve formě volně loženého materiálu (např. role potahových textilií) nebo prefabrikované konstrukční části, dodávané výrobcí k namontování do typu vozidla schváleného podle tohoto předpisu nebo dílně pro použití při podnikání v oboru údržby nebo opravy vozidel.
- 2.6 „Sedadlem“ se rozumí konstrukce včetně čalounění, která může, ale nemusí být pevnou součástí konstrukce vozidla a která je určena k sezení jedné dospělé osoby. Termín zahrnuje jak samostatné sedadlo, tak část lavicového sedadla určenou k sezení jedné dospělé osoby.
- 2.7 „Skupinou sedadel“ se rozumí buď sedadlo lavicového typu, nebo sedadla, která jsou oddělená, avšak umístěná vedle sebe (tj. krajní přední ukotvení jednoho sedadla je v jedné rovině s krajním zadním ukotvením jiného sedadla nebo před ním a v jedné rovině s jeho krajním předním ukotvením nebo za ním) a která slouží k sezení jedné nebo několika dospělých osob.

⁽¹⁾ Podle definice v úplném znění usnesení o konstrukci vozidel (R.E.3), dokument ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.2, bod 2.

- 2.8 „Lavicovým sedadlem“ se rozumí konstrukce včetně čalounění určená k sezení více než jedné dospělé osoby.
- 2.9 „Materiálem montovaným ve svislé poloze“ se rozumí materiál montovaný ve vnitřním prostoru, motorovém prostoru a kterémkoli odděleném prostoru vozidla pro topení tak, že jeho sklon od vodorovné roviny činí více než 15 procent, má-li vozidlo provozní hmotnost a stojí-li na hladkém vodorovném povrchu.
3. ŽÁDOST O SCHVÁLENÍ
- 3.1 Žádost o schválení typu vozidla nebo konstrukční části podle tohoto předpisu předkládá výrobce.
- 3.2 K žádosti se přiloží informační dokument podle vzoru v příloze 1 nebo v příloze 2.
- 3.3 Technické zkušebně provádějící zkoušky pro schválení typu musí být předloženy:
- 3.3.1 pro schválení vozidla: vozidlo představující typ, který má být schválen;
- 3.3.2 v případě konstrukčních částí, jimž již bylo schválení typu uděleno: k žádosti o schválení typu vozidla se přiloží seznam čísel schválení typu a označení typu dotčených dílů podle výrobce;
- 3.3.3 v případě konstrukčních částí bez schválení typu:
- 3.3.3.1 vzorky konstrukčních částí užitých ve vzorových vozidlech typu, jenž má být schválen; počet vzorků je stanoven v přílohách 6 až 9;
- 3.3.3.2 technické zkušebně se kromě toho předá jeden vzorek pro případné pozdější referenční účely;
- 3.3.3.3 u zařízení, jako jsou sedadla, záclony, přepážky apod., vzorky v počtu podle bodu 3.3.3.1 a jedno kompletní zařízení, jak je uvedeno výše;
- 3.3.3.4 na vzorcích musí být zřetelně a nesmazatelně uveden obchodní název nebo značka žadatele a označení typu.
4. SCHVÁLENÍ
- 4.1 Schválení se udělí, jestliže typ dodaný ke schválení podle tohoto předpisu vyhovuje příslušné části (příslušným částem) tohoto předpisu.
- 4.2 Každému schválenému typu se přidělí číslo schválení. Jeho první dvě číslice (nyní 02, což odpovídá sérii změn 02) udávají sérii změn, která zahrnuje nejnovější významné technické změny předpisu v době vydání schválení. Tatáž smluvní strana nesmí přidělit stejné číslo jinému typu vozidla nebo konstrukční části definovaným v tomto předpisu.
- 4.3 Oznámení o schválení nebo o rozšíření schválení typu podle tohoto předpisu se zašle smluvním stranám dohody uplatňujícím tento předpis, a to na příslušném formuláři podle vzorů v příloze 3, resp. 4 tohoto předpisu.
- 4.4 Na každém vozidle shodném s typem schváleným podle tohoto předpisu se viditelně a na snadno přístupném místě určeném ve formuláři schválení umístí mezinárodní značka schválení typu, kterou tvoří:
- 4.4.1 písmeno „E“ v kružnici, za nímž následuje rozlišovací číslo země, která schválení udělila ⁽¹⁾;
- 4.4.2 číslo tohoto předpisu, za nímž následuje písmeno „R“, symbol „I“ k označení části I tohoto předpisu, pomlčka a číslo schválení typu vpravo od kružnice předepsané v bodě 4.4.1.

⁽¹⁾ Rozlišovací čísla smluvních stran dohody z roku 1958 jsou uvedena v příloze 3 úplného znění usnesení o konstrukci vozidel (R.E.3), dokument ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.2/Amend.1.

- 4.4.3 Odpovídá-li vozidlo typu vozidla schválenému podle jednoho nebo více dalších předpisů připojených k dohodě v zemi, která udělila schválení typu podle tohoto předpisu, není třeba znak předepsaný v bodě 4.4.1 opakovat; v takovém případě se předpisy, podle nichž bylo uděleno schválení v zemi, která udělila schválení podle tohoto předpisu, musí umístit ve svislých sloupcích vpravo od znaku předepsaného v bodě 4.4.1.
- 4.4.4 Značka schválení musí být jasně čitelná a nesmazatelná.
- 4.4.5 Značka schválení se umístí v blízkosti štítku nebo přímo na štítek s údaji o vozidle, kterým vozidlo opatřil výrobce.
- 4.5 Výrobní materiály není třeba jednotlivě označovat. Balení, v němž jsou dodávány, však musí být označeno mezinárodní značkou schválení, kterou tvoří:
- 4.5.1 písmeno „E“ v kružnici, za nímž následuje rozlišovací číslo země, která schválení udělila ⁽¹⁾;
- 4.5.2 číslo tohoto předpisu, za nímž následuje písmeno „R“, symbol „II“ k označení části II tohoto předpisu, pomlčka a číslo schválení typu vpravo od kružnice předepsané v bodě 4.4.1;
- 4.5.3 v blízkosti kružnice se pak uvedou:
- 4.5.3.1 symboly udávající směr, ve kterém smí být materiál montován:
-  pro vodorovný směr (viz bod 6.2.1),
-  pro svislý směr (viz body 6.2.3 a 6.2.4),
-  pro vodorovný i svislý směr (viz body 6.2.1, 6.2.3 a 6.2.4);
- 4.5.3.2 písmeno „V“ udávající, že materiál splňuje požadavky podle bodu 6.2.2.
- 4.5.4 Značka schválení musí být jasně čitelná a nesmazatelná.
- 4.6 Konstrukční části lze označit značkou schválení předepsanou v bodě 4.5.
- 4.6.1 Případné označení kompletních konstrukčních částí, např. sedadel, přepážek, polic na zavazadla apod., musí zahrnovat písmena „CD“ udávající, že konstrukční část byla schválena jako kompletní zařízení.
- 4.7 V příloze 5 tohoto předpisu jsou uvedeny příklady uspořádání značek schválení.
5. ČÁST I: SCHVÁLENÍ TYPU VOZIDLA S OHLEDEM NA VLASTNOSTI KONSTRUKČNÍCH ČÁSTÍ POUŽÍVANÝCH VE VNITŘNÍM PROSTORU, MOTOROVÉM PROSTORU A ODDĚLENÉM PROSTORU PRO TOPENÍ PŘI HOŘENÍ A/NEBO S OHLEDEM NA SCHOPNOST IZOLAČNÍCH MATERIÁLŮ POUŽÍVANÝCH V MOTOROVÉM PROSTORU A ODDĚLENÉM PROSTORU PRO TOPENÍ ODPUZOVAT PALIVO NEBO MAZIVO
- 5.1 Definice
- Pro účely části I tohoto předpisu platí, že:
- 5.1.1 „typem vozidla“ se rozumí vozidla, která se neliší v takových základních ohledech, jako je označení typu podle výrobce.
- 5.2 Specifikace
- 5.2.1 Materiály nacházející se ve vnitřním prostoru a do vzdálenosti 13 mm od vnitřního prostoru, materiály v motorovém prostoru a materiály v odděleném prostoru pro topení použité ve vozidle, jehož typ má být schválen, musí splňovat požadavky stanovené v části II tohoto předpisu.
- 5.2.2 Materiály a/nebo vybavení použité ve vnitřním prostoru, motorovém prostoru a odděleném prostoru pro topení a/nebo v zařízeních schválených jako konstrukční části musí být instalovány tak, aby se minimalizovalo riziko vzniku a šíření plamenů.

⁽¹⁾ Rozlišovací čísla smluvních stran dohody z roku 1958 jsou uvedena v příloze 3 úplného znění usnesení o konstrukci vozidel (R.E.3), dokument ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.2/Amend.1.

5.2.3 Tyto materiály a/nebo vybavení mohou být instalovány pouze v souladu se zamýšleným účelem a se zkouškami, kterým byly podrobeny (viz body 6.2.1, 6.2.2, 6.2.3, 6.2.4, 6.2.5, 6.2.6 a 6.2.7), zejména z hlediska jejich vlastností při hoření a při tavení (ve vodorovném a svislém směru) a/nebo jejich schopnosti odpuzovat palivo nebo mazivo.

5.2.4 Lepidlo použité k připevnění vnitřních materiálů k jejich nosné konstrukci pokud možno nesmí zhoršit vlastností materiálu při hoření.

6. ČÁST II: SCHVÁLENÍ KONSTRUKČNÍ ČÁSTI S OHLEDEM NA JEJÍ VLASTNOSTI PŘI HOŘENÍ A/NEBO SCHOPNOST ODPUZOVAT PALIVO NEBO MAZIVO

6.1 Definice

Pro účely části II tohoto předpisu platí, že:

6.1.1 „typem konstrukční části“ se rozumějí konstrukční části, které se neliší v takových podstatných ohledech, jako jsou:

6.1.1.1 označení typu výrobcem;

6.1.1.2 předpokládané použití (čalounění sedadel, obložení stropu, izolace apod.);

6.1.1.3 základní materiál (materiály) (např. vlna, plasty, pryž, směsi materiálů);

6.1.1.4 počet vrstev u kompozitních materiálů a

6.1.1.5 jiné vlastnosti, pokud mají znatelný vliv na vlastnosti předepsané tímto předpisem;

6.1.2 „rychlostí hoření“ se rozumí poměr prohořelé délky měřené podle přílohy 6 a/nebo 8 tohoto předpisu k době potřebné k prohoření této délky. Vyjadřuje se v milimetrech za minutu;

6.1.3 „kompozitním materiálem“ se rozumí materiál, který sestává z více vrstev stejných nebo různých materiálů spojených na jejich povrchu tmelením, lepením, plátováním, svařováním atd. Různé materiály, které jsou spojeny přerušovaně (například šitím, vysokofrekvenčním svařováním, nýtováním atd.), se nepovažují za kompozitní;

6.1.4 „exponovanou stranou“ se rozumí strana materiálu, která je po namontování materiálu do vozidla obrácena do prostoru pro cestující, motorového prostoru či odděleného prostoru pro topení;

6.1.5 „čalouněním“ se rozumí kombinace vnitřního polštářování a povrchového materiálu, které tvoří vypořádání rámu sedadla;

6.1.6 „obložení vnitřku“ se rozumí materiál(y) tvořící (společně) povrchovou úpravu a vnitřní vrstvu střechy, stěny nebo podlahy;

6.1.7 „izolačním materiálem“ se rozumí materiál(y) používaný(é) ke snížení přenosu tepla vedením, radiací nebo prouděním a ke zvukové izolaci motorového prostoru a odděleného prostoru pro topení;

6.1.8 „schopností odpuzovat palivo nebo mazivo“ se rozumí schopnost materiálů odpuzovat palivo nebo mazivo, měřená podle přílohy 9 tohoto předpisu.

6.2 Specifikace

6.2.1 Zkoušky popsané v příloze 6 tohoto předpisu se podrobí následující materiály:

a) materiál(y) a kompozitní materiál(y) instalovaný(é) ve vnitřním prostoru ve vodorovné poloze;

b) izolační materiál(y) instalovaný(é) v motorovém prostoru a odděleném prostoru pro topení ve vodorovné poloze.

Výsledek zkoušky se považuje za vyhovující, jestliže nejhorším výsledkem zkoušky je, že rychlost hoření ve vodorovném směru není větší než 100 mm/min nebo jestliže plamen před dosažením posledního bodu měření zhasne.

Materiály splňující požadavky bodu 6.2.3 se považují za materiály plnící požadavky tohoto odstavce.

6.2.2 Zkoušky popsané v příloze 7 tohoto předpisu se podrobí následující materiály:

- a) materiál(y) a kompozitní materiál(y) instalovaný(é) výše než 500 mm nad sedákem sedadla a ve střeše vozidla;
- b) izolační materiál(y) instalovaný(é) v motorovém prostoru a odděleném prostoru pro topení.

Výsledek zkoušky se pokládá za vyhovující, jestliže se při nejhorším výsledku zkoušky nevytvoří žádná kapka, která zapálí vatou.

6.2.3 Zkoušky popsané v příloze 8 tohoto předpisu se podrobí následující materiály:

- a) materiál(y) a kompozitní materiál(y) instalovaný(é) ve vnitřním prostoru ve svislé poloze,
- b) izolační materiál(y) instalovaný(é) v motorovém prostoru a odděleném prostoru pro topení ve svislé poloze.

Výsledek zkoušky se považuje za vyhovující, jestliže při nejhorším výsledku zkoušky rychlost hoření ve svislém směru není větší než 100 mm/min nebo jestliže plamen před přetržením jedné z prvních značkovacích nití zhasne.

6.2.4 Materiály dosahující střední hodnoty CFE (kritický tepelný tok při uhašení) větší nebo rovné 20 kW/m² při zkoušce podle normy ISO 5658-2 ⁽¹⁾ se považují za vyhovující požadavkům podle bodů 6.2.2 a 6.2.3, pokud se při nejhorším výsledku zkoušky nevytvoří hořící kapky.

6.2.5 Všechny izolační materiály montované v motorovém prostoru a odděleném prostoru pro topení musí být podrobeny zkoušce podle přílohy 9 tohoto předpisu.

Výsledek zkoušky se pokládá za vyhovující, jestliže při nejhorším výsledku zkoušky zvýšení hmotnosti zkušebního vzorku nepřesáhne 1 g.

Z technických důvodů jsou povolena nezbytná přerušení, např. potrubí nebo konstrukční prvky, které musí procházet materiálem, za podmínky, že je dodržena ochrana (např. těsnící materiál, páska atd.).

6.2.6 Elektrické kabely musí být podrobeny zkoušce odolnosti proti šíření plamene popsané v bodě 12 normy ISO 6722:2006.

Výsledek zkoušky se pokládá za vyhovující, jestliže při nejhorším výsledku zkoušky je hořící plamen izolačního materiálu uhašen do 70 sekund a jestliže minimálně 50 mm izolace na vrcholu zkušebního vzorku zůstane nespáleno.

6.2.7 Zkouškám podle příloh 6 až 8 se nemusí podrobovat tyto materiály:

6.2.7.1 díly vyrobené z kovu nebo skla;

6.2.7.2 každé jednotlivé příslušenství sedadla s hmotností nekovových materiálů nižší než 200 g. Pokud celková hmotnost příslušenství překročí 400 g nekovového materiálu na jedno sedadlo, musí být zkoušen každý materiál;

6.2.7.3 prvky, u nichž povrch, resp. objem nepřekračuje:

6.2.7.3.1 100 cm² nebo 40 cm³ u prvků spojených s jednotlivým místem k sezení;

6.2.7.3.2 300 cm² nebo 120 cm³ na jednu řadu sedadel a nejvýše na jeden metr délky vnitřního prostoru u těch prvků, které jsou rozmístěny ve vozidle a nejsou spojeny s jednotlivým místem k sezení;

6.2.7.4 prvky, z nichž není možné vyjmout vzorek předepsaných rozměrů vymezených v bodě 3.1 přílohy 6 a v bodě 3 přílohy 7.

⁽¹⁾ ISO 5658-2:2006 Reakce na požární zkoušky – Stanovení šíření plamene – Část 2: Stranové šíření u produktů ve svislé poloze.

7. ZMĚNA TYPU A ROZŠÍŘENÍ SCHVÁLENÍ

7.1 Každá změna typu vozidla nebo typu konstrukční části v souvislosti s tímto předpisem musí být oznámena schvalujícímu orgánu, který typ vozidla nebo konstrukční části schválil. Tento orgán pak může buď:

7.1.1 usoudit, že provedené změny pravděpodobně nebudou mít znatelný nepříznivý vliv a že vozidla nebo konstrukční části v každém případě stále vyhovují příslušným požadavkům, nebo

7.1.2 požadovat od technické zkušebny odpovědné za provádění zkoušek nový zkušební protokol.

7.2 Potvrzení nebo odmítnutí schválení s uvedením příslušných změn se postupem podle bodu 4.3 výše zašle smluvním stranám dohody, které používají tento předpis.

7.3 Schvalovací orgán, který vydává rozšíření schválení, přidělí každému formuláři sdělení o takovém rozšíření pořadové číslo a uvede o tom ostatní smluvní strany dohody z roku 1958, které používají tento předpis, prostřednictvím formuláře sdělení podle vzoru v příloze 3 nebo 4 tohoto předpisu.

8. SHODNOST VÝROBY

Postupy k zaručení shodnosti výroby musí splňovat postupy stanovené v dodatku 2 dohody (E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Rev.2) a tyto požadavky:

8.1 Vozidla/konstrukční části schválené podle tohoto předpisu musí být zhotoveny tak, aby odpovídaly schválenému typu tím, že budou splňovat požadavky příslušné části (příslušných částí) tohoto předpisu.

8.2 Schvalovací orgán, který udělil schválení typu, může kdykoliv ověřit metody kontroly shodnosti používané v každém výrobním zařízení. Obvykle se tato ověření provádějí jednou za dva roky.

9. POSTIHY ZA NESHODNOST VÝROBY

9.1 V případě, že nejsou splněny výše uvedené požadavky, lze schválení typu vozidla/konstrukční části udělené podle tohoto předpisu odejmout.

9.2 Jestliže některá strana dohody používající tento předpis odejme schválení, které dříve udělila, musí o tom neprodleně uvědomit ostatní strany dohody používající tento předpis prostřednictvím formuláře sdělení podle vzoru v příloze 3 nebo 4 tohoto předpisu.

10. DEFINITIVNÍ UKONČENÍ VÝROBY

Pokud držitel schválení zcela ukončí výrobu typu vozidla schváleného v souladu s tímto předpisem, musí o tom informovat schvalovací orgán, který schválení typu udělil. Ihned po obdržení příslušného sdělení o tom uvedený orgán podá zprávu ostatním stranám dohody z roku 1958, které používají tento předpis, prostřednictvím formuláře sdělení podle vzoru v příloze 3 nebo 4 tohoto předpisu.

11. NÁZVY A ADRESY TECHNICKÝCH ZKUŠEBEN ODPOVĚDNÝCH ZA PROVÁDĚNÍ SCHVALOVACÍCH ZKOUŠEK A NÁZVY A ADRESY SCHVALOVACÍCH ORGÁNŮ

Smluvní strany dohody z roku 1958, které uplatňují tento předpis, sdělí sekretariátu Organizace spojených národů názvy a adresy technických zkušeben odpovědných za provádění zkoušek schválení, jakož i názvy a adresy schvalovacích orgánů, které udělují schválení typu a jimž se mají zasílat formuláře potvrzující udělení, rozšíření, odmítnutí či odejmutí schválení vydané v jiných zemích.

12. PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

12.1 Počínaje úředním datem vstupu série změn 01 v platnost nesmí žádná ze smluvních stran, které uplatňují tento předpis, odmítnout udělit schválení typu podle tohoto předpisu ve znění série změn 01.

- 12.2 Po 24 měsících od úředního data vstupu série změn 01 v platnost smí smluvní strany, které uplatňují tento předpis, udělit schválení typu pouze tehdy, pokud schvalovaný typ vozidla nebo konstrukční části vyhovuje požadavkům tohoto předpisu ve znění série změn 01.
- 12.3 Po uplynutí 60 měsíců od úředního data vstupu série změn 01 v platnost mohou smluvní strany, které uplatňují tento předpis, odmítnout první vnitrostátní nebo regionální registraci (první uvedení do provozu) vozidel, která nesplní požadavky tohoto předpisu ve znění série změn 01.
- 12.4 Schválení konstrukčních částí podle předchozích sérií změn zůstanou platná i po vstupu série změn 01 tohoto předpisu v platnost, a smluvní strany, které uplatňují tento předpis, musí tato schválení nadále uznávat.
- 12.5 Smluvní strany, které uplatňují tento předpis, nesmí odmítnout udělit rozšíření schválení podle série změn 00 tohoto předpisu.
- 12.6 Počínaje úředním datem vstupu série změn 02 v platnost nesmí žádná ze smluvních stran, které uplatňují tento předpis, odmítnout udělit schválení typu podle tohoto předpisu ve znění série změn 02.
- 12.7 Po 48 měsících od úředního data vstupu série změn 02 v platnost smí smluvní strany, které uplatňují tento předpis, udělit schválení typu pouze tehdy, pokud schvalovaný typ konstrukční části vyhovuje požadavkům tohoto předpisu ve znění série změn 02.
- 12.8 Po 60 měsících od úředního data vstupu série změn 02 v platnost smí smluvní strany, které uplatňují tento předpis, udělit schválení typu pouze tehdy, pokud schvalovaný typ vozidla vyhovuje požadavkům tohoto předpisu ve znění série změn 02.
- 12.9 Po uplynutí 96 měsíců od úředního data vstupu série změn 02 v platnost mohou smluvní strany, které uplatňují tento předpis, odmítnout první vnitrostátní registraci (první uvedení do provozu) vozidel, která nesplňují požadavky tohoto předpisu ve znění série změn 02.
- 12.10 Schválení konstrukčních částí podle předchozích sérií změn zůstanou platná i po vstupu série změn 02 tohoto předpisu v platnost, a smluvní strany, které uplatňují tento předpis, musí tato schválení nadále uznávat.
-

PŘÍLOHA 1

INFORMAČNÍ DOKUMENT PRO VOZIDLO

V souladu s bodem 3.2 tohoto předpisu, který se týká schválení typu vozidla z hlediska vlastností konstrukčních částí používaných ve vnitřním prostoru, motorovém prostoru a odděleném prostoru pro topení při hoření a/nebo z hlediska schopnosti izolačních materiálů používaných v motorovém prostoru a odděleném prostoru pro topení odpuzovat palivo nebo mazivo.

1. Obecné informace
 - 1.1 Značka (obchodní název výrobce):
 - 1.2 Typ a obecný obchodní popis:
 - 1.3 Způsob označení typu, je-li na vozidle vyznačen:
 - 1.4 Umístění tohoto označení:
 - 1.5 Kategorie vozidla ⁽¹⁾:
 - 1.6 Název a adresa výrobce:
 - 1.7 Adresa montážního závodu (závodů):
2. Obecné konstrukční vlastnosti vozidla
 - 2.1 Fotografie a/nebo výkresy vzorového vozidla:
3. Karoserie
Vnitřní výbava a/nebo izolační materiály
 - 3.1 Sedadla
 - 3.1.1 Počet:
 - 3.2 Materiály použité ve vnitřním prostoru, s uvedením každého materiálu
 - 3.2.1 Číslo schválení typu konstrukční části (bylo-li uděleno):
 - 3.2.2 Značka:
 - 3.2.3 Označení typu:
 - 3.2.4 Zkoušeno v souladu s bodem 6.2.1, 6.2.2, 6.2.3, 6.2.4 ⁽²⁾:
 - 3.2.5 Pro dosud neschválené materiály
 - 3.2.5.1 Základní materiál(y)/označení: ... /
 - 3.2.5.2 Kompozitní/homogenní ⁽²⁾ materiál, počet vrstev ⁽²⁾:
 - 3.2.5.3 Druh krycí vrstvy ⁽²⁾:
 - 3.2.5.4 Maximální/minimální tloušťka mm
 - 3.3 Materiály použité k izolačním účelům v motorovém prostoru a/nebo v odděleném prostoru pro topení, s uvedením každého materiálu
 - 3.3.1 Číslo schválení typu konstrukční části (bylo-li uděleno):
 - 3.3.2 Značka:
 - 3.3.3 Označení typu:
 - 3.3.4 Zkoušeno v souladu s bodem 6.2.1, 6.2.2, 6.2.3, 6.2.4, 6.2.5 ⁽²⁾:

- 3.3.5 Pro dosud neschválené materiály
 - 3.3.5.1 Základní materiál(y)/označení: ... /
 - 3.3.5.2 Kompozitní/homogenní ⁽²⁾ materiál, počet vrstev ⁽²⁾:
 - 3.3.5.3 Druh krycí vrstvy ⁽²⁾:
 - 3.3.5.4 Maximální/minimální tloušťka mm
- 3.4 Elektrické kabely, uvedené pro každý typ
 - 3.4.1 Číslo (čísla) schválení typu konstrukční části (bylo-li uděleno/byla-li udělena):
 - 3.4.2 Značka:
 - 3.4.3 Označení typu:
 - 3.4.4 Pro dosud neschválené materiály
 - 3.4.4.1 Základní materiál(y)/označení: ... /
 - 3.4.4.2 Kompozitní/homogenní ⁽²⁾ materiál, počet vrstev ⁽²⁾:
 - 3.4.4.3 Druh krycí vrstvy ⁽²⁾:
 - 3.4.4.4 Maximální/minimální tloušťka mm

⁽¹⁾ Podle definice v úplném znění usnesení o konstrukci vozidel (R.E.3), příloha 7 (dokument TRANS/WP.29/78/Rev.2, bod 2).

⁽²⁾ Nehodící se škrtněte.

PŘÍLOHA 2

INFORMAČNÍ DOKUMENT PRO KONSTRUKČNÍ ČÁST

V souladu s bodem 3.2 tohoto předpisu, který se týká schválení typu konstrukčních částí používaných ve vnitřním prostoru, motorovém prostoru a odděleném prostoru pro topení z hlediska jejich vlastností při hoření a/nebo z hlediska schopnosti izolačních materiálů používaných v motorovém prostoru a odděleném prostoru pro topení odpuzovat palivo nebo mazivo.

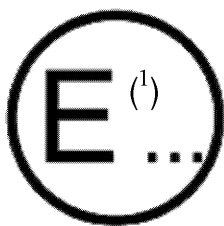
1. Obecné informace
 - 1.1 Značka (obchodní název výrobce):
 - 1.2 Typ a obecný obchodní popis:
 - 1.3 Název a adresa výrobce:
 - 1.4 U konstrukčních součástí a samostatných technických celků umístění a způsob připevnění značky schválení typu:
 - 1.5 Adresa (adresy) montážního závodu (závodů):
2. Vnitřní materiály
 - 2.1 Materiály určené pro vodorovnou/svislou/vodorovnou i svislou instalaci ⁽¹⁾
Materiály určené k instalaci výše než 500 mm nad sedákem sedadla a/nebo ve střeše vozidla: ano/nepoužije se ⁽¹⁾
 - 2.2 Základní materiál(y)/označení: ... /
 - 2.3 Kompozitní/homogenní ⁽¹⁾ materiál, počet vrstev ⁽¹⁾:
 - 2.4 Druh krycí vrstvy ⁽¹⁾:
 - 2.5 Maximální/minimální tloušťka mm
 - 2.6 Číslo schválení typu, bylo-li uděleno:
3. Izolační materiály
 - 3.1 Materiály určené pro vodorovnou/svislou/vodorovnou i svislou instalaci ⁽¹⁾
 - 3.2 Základní materiál(y)/označení: ... /
 - 3.3 Kompozitní/homogenní ⁽¹⁾ materiál, počet vrstev ⁽¹⁾:
 - 3.4 Druh krycí vrstvy ⁽¹⁾:
 - 3.5 Maximální/minimální tloušťka mm
 - 3.6 Číslo schválení typu, bylo-li uděleno:
4. Elektrické kabely
 - 4.1 Materiál(y) užitý(é) pro:
 - 4.2 Základní materiál(y)/ značení: ... /
 - 4.3 Kompozitní/homogenní ⁽¹⁾ materiál, počet vrstev ⁽¹⁾:
 - 4.4 Druh krycí vrstvy ⁽¹⁾:
 - 4.5 Maximální/minimální tloušťka mm
 - 4.6 Číslo schválení typu, bylo-li uděleno:

⁽¹⁾ Nehodící se škrtněte.

PŘÍLOHA 3

SDĚLENÍ

(maximální formát: A4 (210 × 297 mm))



Vydal:

Název správního orgánu

.....

.....

.....

ve věci ⁽²⁾:

udělení schválení

rozšíření schválení

odmítnutí schválení

odejmutí schválení

definitivního ukončení výroby

typu vozidla podle předpisu č. 118

Schválení č.: Rozšíření č.:

Důvod rozšíření:

Oddíl I

Obecné údaje

- 1.1 Značka (obchodní název výrobce):
- 1.2 Typ:
- 1.3 Způsob označení typu, je-li na vozidle / konstrukční části / samostatném technickém celku ⁽²⁾ vyznačen ^(b):
- 1.3.1 Umístění tohoto označení:
- 1.4 Kategorie vozidla ^(c):
- 1.5 Název a adresa výrobce:
- 1.6 Umístění značky schválení typu:
- 1.7 Adresa (adresy) montážního závodu (závodů):

Oddíl II

1. Případné doplňující informace
2. Technická zkušebna odpovědná za provedení zkoušek:
3. Datum zkušebního protokolu:
4. Číslo zkušebního protokolu:
5. Případné poznámky:
6. Místo:
7. Datum:
8. Podpis:
9. Přiložen je seznam informačních dokumentů uložených u schvalovacího orgánu, které lze obdržet na požádání.

⁽¹⁾ Rozlišovací číslo země, která schválení udělila/rozšířila/zamítla nebo odejmula.

⁽²⁾ Nehodící se škrtněte (v některých případech připadá v úvahu více možností a není třeba nic vypustit).

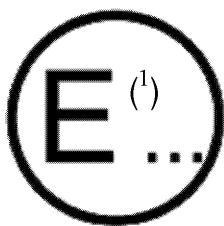
^(b) Pokud způsob označení typu obsahuje znaky, které nejsou důležité pro popis typů vozidla, konstrukční části nebo samostatného technického celku, kterých se týká tento informační dokument, nahradí se tyto znaky v dokumentaci znakem „?“ (např. ABC??123??).

^(c) Podle definice v příloze 7 úplného znění usnesení o konstrukci vozidel (R.E. 3) (dokument TRANS/WP.29/78/Rev.2, bod 2).

PŘÍLOHA 4

SDĚLENÍ

(maximální formát: A4 (210 x 297 mm))



Vydal:

Název správního orgánu

.....

.....

.....

ve věci ⁽²⁾: udělení schválení
 rozšíření schválení
 odmítnutí schválení
 odejmutí schválení
 definitivního ukončení výroby

typu konstrukční části podle předpisu č. 118

Schválení č.: Rozšíření č.:

Důvod rozšíření:

Oddíl I

Obecné údaje

- 1.1 Značka (obchodní název výrobce):
- 1.2 Typ:
- 1.3 Způsob označení typu, je-li na zařízení vyznačen ^(b):
- 1.3.1 Umístění tohoto označení:
- 1.4 Název a adresa výrobce:
- 1.5 Umístění značky schválení typu:
- 1.6 Adresa montážního závodu (závodů):

Oddíl II

1. Případné doplňující informace: viz dodatek 1
2. Technická zkušebna odpovědná za provedení zkoušek:
3. Datum zkušebního protokolu:
4. Číslo zkušebního protokolu:
5. Případné poznámky:
6. Místo:
7. Datum:
8. Podpis:
9. Přiložen je seznam informačních dokumentů uložených u schvalovacího orgánu, které lze obdržet na požádání.

⁽¹⁾ Rozlišovací číslo země, která schválení udělila/rozšířila/zamítla nebo odejmula.

⁽²⁾ Nehodící se škrtněte (v některých případech připadá v úvahu více možností a není třeba nic vypustit).

^(b) Pokud způsob označení typu obsahuje znaky, které nejsou důležité pro popis typů vozidla, konstrukční části nebo samostatného technického celku, kterých se týká tento informační dokument, nahradí se tyto znaky v dokumentaci znakem „?“ (např. ABC??123??).

Dodatek 1

Dodatek ke sdělení o schválení typu č. ... týkající se schválení typu konstrukční části podle předpisu č. 118

1. Doplnující informace
 - 1.1 Vnitřní materiály
 - 1.1.1 Směr, ve kterém smí být konstrukční část instalována: vodorovný/svislý/vodorovný i svislý ⁽¹⁾
 - 1.1.2 Vyhovuje požadavkům podle bodu 6.6.2: ano/nepoužije se ⁽¹⁾
 - 1.1.3 Byl ověřen soulad pro konstrukční části schválené jako kompletní zařízení: ano/ne ⁽¹⁾
 - 1.1.4 Omezení použití a požadavky na instalaci:
 - 1.2 Izolační materiály
 - 1.2.1 Směr, ve kterém smí být konstrukční část instalována: vodorovný/svislý/vodorovný i svislý ⁽¹⁾.
 - 1.2.2 Soulad byl ověřen pro konstrukční části schválené jako kompletní zařízení: ano/ne ⁽¹⁾
 - 1.2.3 Omezení použití a požadavky na instalaci:
 - 1.3 Elektrické kabely
 - 1.3.1 Omezení použití a požadavky na instalaci:
2. Poznámky:

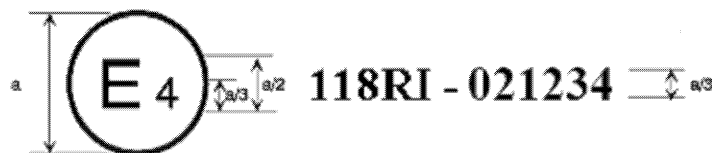
⁽¹⁾ Nehodící se škrtněte.

PŘÍLOHA 5

USPOŘÁDÁNÍ ZNAČEK SCHVÁLENÍ TYPU

Příklad 1

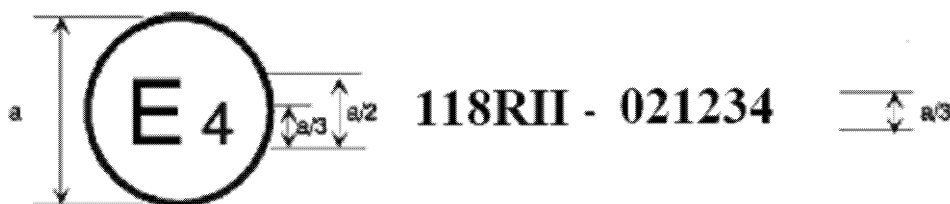
(viz část I tohoto předpisu)

 $a = \text{minimálně } 8 \text{ mm}$

Výše uvedená značka schválení, již je vozidlo opatřeno, udává, že daný typ byl schválen v Nizozemsku (E4) podle části I předpisu č. 118 pod číslem schválení 021234. První dvě číslice (02) čísla schválení typu udávají, že schválení bylo uděleno v souladu s požadavky série změn 02 předpisu č. 118.

Příklad 2

(viz část II tohoto předpisu)

 $a = \text{minimálně } 8 \text{ mm}$ 

Výše uvedená značka schválení, již je konstrukční část opatřena, udává, že daný typ byl schválen v Nizozemsku (E4) podle části II předpisu č. 118 pod číslem schválení 021234. První dvě číslice (02) čísla schválení typu udávají, že schválení bylo uděleno v souladu s požadavky série změn 02 předpisu č. 118.

Doplňkový symbol  udává směr, ve kterém smí být konstrukční část montována:

Symbol  označuje, že konstrukční část splňuje požadavky podle bodu 6.2.2.

Symbol  označuje schválení kompletního zařízení, jako jsou např. sedadla, přepážky atd.

Doplňkové značky se použijí pouze v oprávněných případech.

PŘÍLOHA 6

ZKOUŠKA KE STANOVENÍ RYCHLOSTI HOŘENÍ MATERIÁLŮ VE VODOROVNÉM SMĚRU**1. ODBĚR VZORKŮ A POSTUP ZKOUŠKY**

- 1.1 U izotropních materiálů se zkouška provede na pěti vzorcích, a u anizotropních materiálů na deseti vzorcích (na pěti vzorcích v každém směru).
- 1.2 Vzorky se odeberou ze zkoušeného materiálu. U materiálů s různou rychlostí hoření v různých směrech musí být zkouška provedena pro každý směr. Vzorky se odeberou a umístí do zkušebního zařízení tak, aby byla měřena nejvyšší rychlost hoření. Dodává-li se materiál v určitých šířkách, odřízne se alespoň 500 mm dlouhý kus v celé šířce. Z něj se odeberou vzorky ve vzdálenosti alespoň 100 mm od okraje a stejně vzdálené jeden od druhého. Pokud to dovolí tvar výrobku, odeberou se vzorky z hotových výrobků stejným způsobem. Jeli tloušťka výrobku větší než 13 mm, zmenší se mechanicky na 13 mm, a to na straně, která není přivrácena k příslušnému prostoru (vnitřní prostor, motorový prostor nebo oddělený prostor pro topení). Není-li to možné, provede se zkouška po dohodě s příslušnou technickou zkušebnou na materiálu v původní tloušťce a tato skutečnost se uvede v protokolu o provedení zkoušky.

Kompozitní materiály (viz bod 6.1.3) se zkouší, jako kdyby byly homogenní. U materiálů s vrstvami rozdílného složení, které nejsou kompozitními materiály, se všechny vrstvy materiálu až do hloubky 13 mm od povrchu přivráceného k příslušnému prostoru zkoušejí samostatně.

- 1.3 Vzorek se upne vodorovně do držáku tvaru U a vystaví se ve spalovací komoře po dobu 15 sekund působení stanoveného plamene, přičemž plamen působí na volný okraj vzorku. Zkouškou se zjistí, zda a kdy plamen zhasne, nebo jakou dobu plamen potřebuje k překonání měřené vzdálenosti.

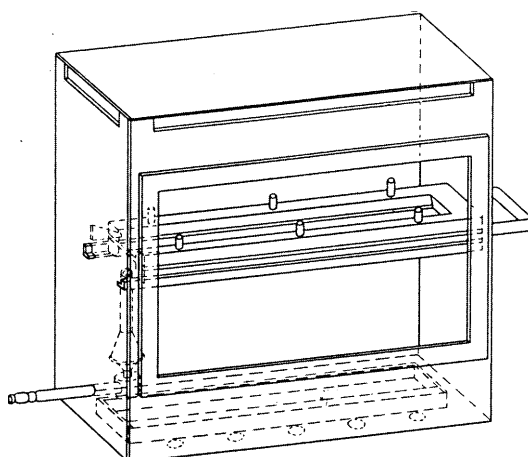
2. ZAŘÍZENÍ

- 2.1 Spalovací komora (viz obrázek 1), pokud možno z nerezavějící oceli, která má rozměry uvedené na obrázku 2. Na přední stěně komory je plamenovzdorné pozorovací okénko, které může zaujímat celou přední stěnu a které může být konstruováno jako přístupový panel.

Ve dně komory jsou větrací otvory a podél celého obvodu horní části větrací šterbiny. Spalovací komora stojí na čtyřech patkách o výšce 10 mm.

Komora může mít na jednom konci otvor pro vsunutí držáku se vzorkem; na protějším konci je otvor pro plynové potrubí. Roztavený materiál se zachycuje v jínce (viz obrázek 3), která je umístěna na dně komory mezi větracími otvory, aniž by je kdekoli zakrývala.

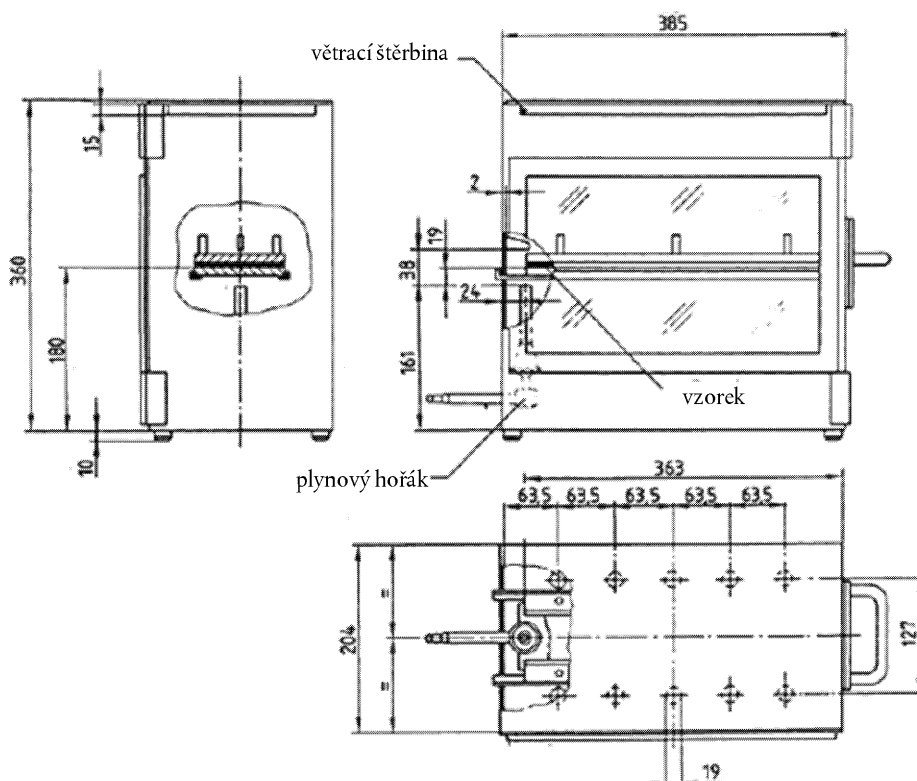
Obrázek 1

Příklad spalovací komory s držákem vzorku a odkapávací jímkou

Obrázek 2

Příklad spalovací komory

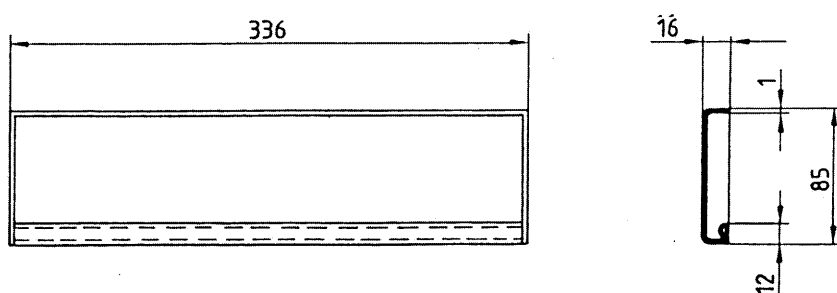
(rozměry v milimetrech)



Obrázek 3

Typická odkapávací jímka

(rozměry v milimetrech)



- 2.2 Držák vzorků sestávající ze dvou kovových desek tvaru U nebo rámu z nerezavějícího materiálu. Rozměry udává obrázek 4.

Spodní deska je opatřena kolíky s odpovídajícími otvory v horní desce, aby bylo zajištěno pevné uchycení vzorku. Kolíky zároveň slouží jako body měření na začátku a na konci dráhy hoření.

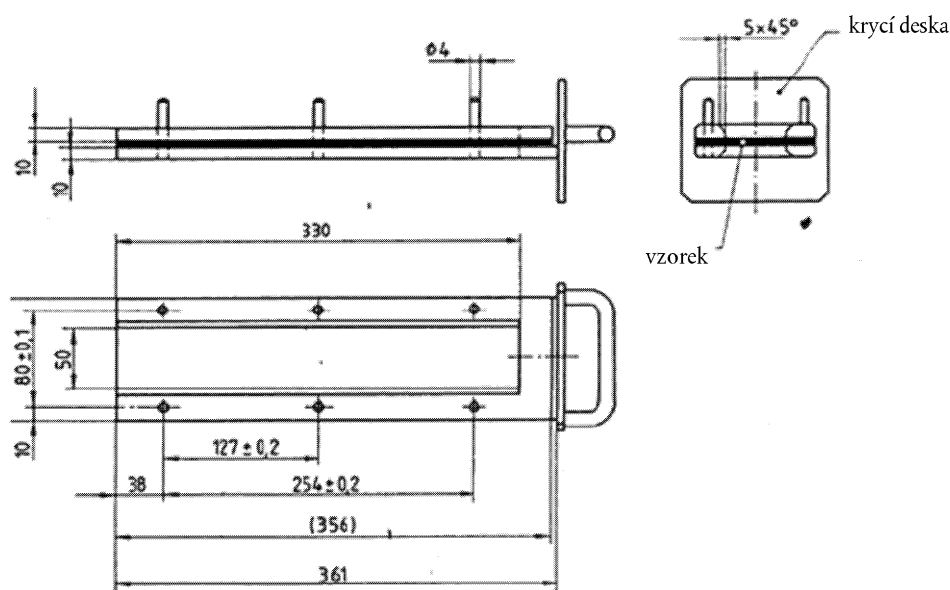
Spodní část rámu tvaru U se vyztuží sítí žáruvzdorných drátů o průměru 0,25 mm procházejících celou spodní částí rámu v rozstupech 25 mm (viz obrázek 5).

Plocha spodní strany vzorků musí být 178 mm nad deskou tvořící dno. Vzdálenost předního okraje držáku vzorku od okraje komory je 22 mm; vzdálenost podélných stran držáku vzorku od stěn komory je 50 mm (všechny uvedené rozměry jsou vnitřní) (viz obrázky 1 a 2).

Obrázek 4

Příklad držáku vzorků

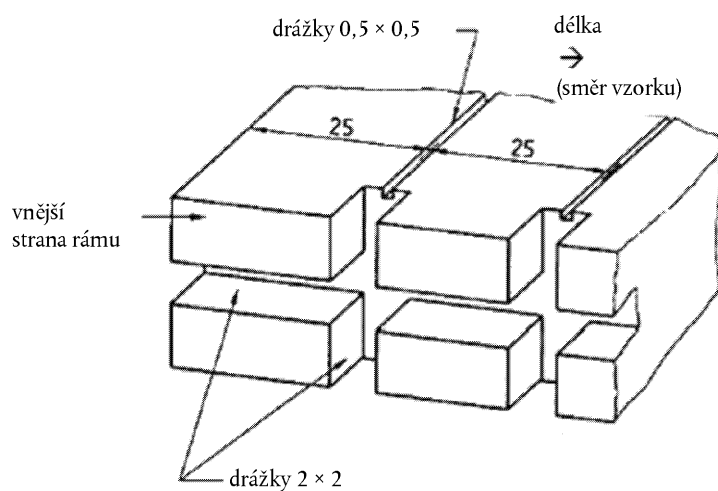
(rozměry v milimetrech)



Obrázek 5

Příklad průřezu spodním rámem tvaru U pro uchycení podpěrných drátů

(rozměry v milimetrech)

**2.3 Plynový hořák**

Zdroj zážehu tvoří Bunsenův hořák s vnitřním průměrem $9,5 \pm 0,5$ mm. Je umístěn ve zkušební komoře tak, aby střed jeho trysky byl 19 mm pod středem spodního okraje volného konce vzorku (viz obrázek 2).

2.4 Zkušební plyn

Plyn, který napájí hořák, musí mít výhřevnost přibližně 38 MJ/m^3 (např. zemní plyn).

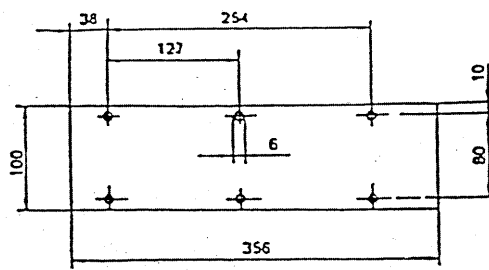
2.5 Kovový hřeben alespoň 110 mm dlouhý, se sedmi až osmi hladce zaoblenými zuby na každých 25 mm délky.**2.6 Stopky s přesností 0,5 s.**

- 2.7 Digestoř: Spalovací komora může být umístěna v digestoři za předpokladu, že vnitřní objem digestoře je alespoň 20krát, avšak nejvýše 110krát větší než objem spalovací komory, a za předpokladu, že žádný z rozměrů digestoře (výška, šířka ani délka) není větší než 2,5násobek některého ze zbývajících dvou rozměrů. Před zkouškou se změří rychlost vzduchu v digestoři ve svislém směru, a to 100 mm před a za konečným umístěním spalovací komory. Musí být mezi 0,10 a 0,30 m/s, aby obsluha nebyla obtěžována spaliny. Je možné použít digestoř s přirozeným větráním a vhodnou rychlostí vzduchu.
3. VZORKY
- 3.1 Tvar a rozměry
- 3.1.1 Tvar a rozměry vzorků jsou uvedeny na obrázku 6. Tloušťka vzorku odpovídá tloušťce zkoušeného výrobku. Nesmí být větší než 13 mm. Je-li to možné, odebere se vzorek, který má v celé délce stejný průřez.

Obrázek 6

Vzorek

(rozměry v milimetrech)



- 3.1.2 Pokud tvar a rozměry výrobku nedovolují odebrat vzorek uvedených rozměrů, musí být dodrženy tyto minimální rozměry:
- a) vzorky o šířce 3 až 60 mm musí mít délku 356 mm; v tomto případě se materiál zkouší v celé šířce výrobku;
 - b) u vzorků o šířce od 60 do 100 mm musí délka činit nejméně 138 mm; v tomto případě odpovídá potenciální dráha hoření délce vzorku, přičemž měřit se začíná v prvním bodě měření.
- 3.2 Stabilizace
- Vzorky se stabilizují po dobu alespoň 24 hodin, avšak nejvýše 7 dnů, při teplotě $23\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$ a relativní vlhkosti $50 \pm 5\%$ a udržují se v těchto podmínkách až do doby bezprostředně před zkoušením.
4. POSTUP
- 4.1 Vzorky s vlasovými nebo chomáčovitými povrchy se umístí na rovnou plochu a dvakrát přejedou hřebem (viz bod 2.5) proti vlasu.
- 4.2 Vzorek se vloží do držáku vzorku (viz bod 2.2) exponovanou stranou směrem dolů k plamenu.
- 4.3 Plamen plynového hořáku se při uzavření přívodu vzduchu nastaví na výšku 38 mm pomocí značky na komoře. Před začátkem první zkoušky se plamen nechá hořet alespoň jednu minutu, aby se stabilizoval.
- 4.4 Držák vzorku se vsune do spalovací komory tak, aby byl konec vzorku vystaven plamenu, a po 15 sekundách se uzavře přívod plynu.

- 4.5 Měření doby hoření začíná v okamžiku, kdy pata plamene prochází prvním bodem měření. Šíření plamene se sleduje na straně, která hoří rychleji (horní nebo spodní strana).
- 4.6 Měření doby hoření končí v okamžiku, kdy plamen dospěje do posledního bodu měření nebo kdy plamen zhasne, aniž by tohoto bodu dosáhl. Jestliže plamen nedosáhne posledního bodu měření, změří se prohořelá délka k bodu, kde plamen zhasl. Prohořelou délkou se rozumí porušená část vzorku, která byla zničena hořením na povrchu nebo uvnitř.
- 4.7 Pokud se vzorek nevznítí nebo pokud přestane hořet po zhasnutí hořáku nebo pokud plamen zhasne před dosažením prvního bodu měření, a není tedy naměřena žádná doba hoření, uvede se do protokolu o zkoušce, že rychlost hoření je 0 mm/min.
- 4.8 Při provádění série zkoušek nebo při opakování zkoušek je nutné zajistit, aby spalovací komora a držák vzorku měly před zahájením každé další zkoušky teplotu nejvýše 30 °C.

5. VÝPOČET

Rychlost hoření B ⁽¹⁾ v milimetrech za minutu se vypočte podle vzorce:

$$B = 60 s/t$$

kde:

s = prohořelá délka v milimetrech;

t = doba prohoření délky s v sekundách.

⁽¹⁾ Rychlost hoření (B) se u každého vzorku vypočte pouze v případě, že plamen dosáhne posledního bodu měření nebo konce vzorku.

PŘÍLOHA 7

ZKOUŠKA KE STANOVENÍ VLASTNOSTÍ MATERIÁLŮ PŘI TAVENÍ

1. ODBĚR VZORKŮ A POSTUP ZKOUŠKY

1.1 Zkouška se provede na čtyřech vzorcích na obou stranách (nejsou-li strany shodné).

1.2 Vzorek se ve vodorovné poloze vystaví působení elektrického radiátoru. Pod vzorek se umístí jímka k zachycování vzniklých kapek. Do jímky se vloží kousek vaty, aby se zjistilo, zda kapky hoří.

2. ZAŘÍZENÍ

Zařízení tvoří (viz obrázek 1):

- a) elektrický radiátor;
- b) nosič vzorku s mřížkou;
- c) jímka (pro zachycení vzniklých kapek);
- d) stojan (pro zařízení).

2.1 Zdrojem žár je elektrický radiátor s užitečným výkonem 500 W. Povrch, který vydává žár, musí být tvořen průhlednou deskou z křemene o průměru 100 ± 5 mm.

Žár vyzařovaný zařízením, měřený na povrchu rovnoběžném s povrchem radiátoru ve vzdálenosti 30 mm, musí být 3 W/cm^2 .

2.2 Kalibrace

Ke kalibraci radiátoru se použije měřič tepelného toku (radiometr) Gardonova (foliového) typu s konstrukčním rozsahem do 10 W/cm^2 . Záření, případně v malé míře též proudění, působí na plochý, kruhový terč, který má průměr nejvýše 10 mm a trvanlivou matně černou povrchovou úpravu.

Terč je umístěn ve vodou chlazeném tělese, jehož přední strana je plochá, kruhová, o průměru přibližně 25 mm, z vysoce leštěného kovu a odpovídá rovině terče.

Než záření dosáhne terče, nesmí procházet žádným oknem.

Přístroj musí být robustní, jeho instalace a použití musí být jednoduché a musí být odolný vůči průvanu a se stabilní kalibrací. Musí mít přesnost $\pm 3 \%$ a reprodukovatelnost v rozmezí 0,5 %.

Kalibrace měřiče tepelného toku se musí zkontrolovat při každé nové kalibraci radiátoru srovnáním s přístrojem, který slouží jako referenční norma a používá se výhradně pro tento účel.

Nástroj sloužící jako referenční norma musí být v ročních intervalech plně kalibrován v souladu s příslušnou vnitrostátní normou.

2.2.1 Kontrola kalibrace

Intenzita záření produkovaného zdrojem energie, která při počáteční kalibraci měla hodnotu 3 W/cm^2 , musí být často kontrolována (nejméně po každých 50 hodinách provozu) a zařízení musí být znovu kalibrováno, pokud se při této kontrole zjistí odchylka vyšší než $0,06 \text{ W/cm}^2$.

2.2.2 Postup kalibrace

Zařízení se umístí do prostředí, které je v zásadě bez vzdušného proudění (ne více než 0,2 m/s).

Měřič tepelného toku se do zařízení vloží v poloze vzorku tak, aby terč měřiče tepelného toku byl ve středu plochy radiátoru.

Zapne se přívod elektrického proudu a určí se příkon kontrolního zařízení nutný k dosažení intenzity záření o hodnotě 3 W/cm^2 ve středu plochy radiátoru. Napájecí jednotka se nastaví tak, aby bylo dosaženo hodnoty 3 W/cm^2 , a poté se po dobu pěti minut nastavení nemění, aby byla zajištěna rovnováha.

- 2.3 Nosič vzorku má formu kovového prstence (viz obrázek 1). Na něj se umístí mřížka z drátů z nerezavějící oceli o těchto rozměrech:

- a) vnitřní průměr: 118 mm;
- b) velikost otvorů: $2,10 \text{ mm}^2$;
- c) průměr ocelového drátu: 0,70 mm.

- 2.4 Jímka je tvořena válcem o vnitřním průměru 118 mm a hloubce 12 mm. Jímka se naplní vatou.

- 2.5 Předměty vymezené v bodech 2.1, 2.3 a 2.4 jsou upevněny na svislém sloupu.

Radiátor se umístí na horní část sloupu tak, aby plocha vyzařující teplo byla ve vodorovné poloze a aby záření směřovalo dolů.

Sloup musí být opatřen pákou/pedálem za účelem pomalého zdvižení nosiče radiátoru. Rovněž by měl být vybaven zařízením pro případné zachycení radiátoru, aby bylo možné vrátit radiátor zpět do normální polohy.

Osy radiátoru, nosiče vzorku a jímky musí být v normální poloze rovnoběžné.

3. VZORKY

Zkoušené vzorky musí mít tyto rozměry: $70 \text{ mm} \times 70 \text{ mm}$. Pokud to tvar výrobku umožňuje, odeberou se vzorky z hotových výrobků vždy stejným způsobem. Je-li tloušťka výrobku větší než 13 mm, zmenší se mechanicky na 13 mm, a to na straně, která není přivrácena k příslušnému prostoru (vnitřní prostor, motorový prostor nebo oddělený prostor pro topení). Není-li to možné, provede se zkouška po dohodě s příslušnou technickou zkušebnou na materiálu v původní šířce a tato skutečnost se uvede v protokolu o provedení zkoušky.

Kompozitní materiály (viz bod 6.1.3 tohoto předpisu) se zkouší, jako kdyby byly homogenní.

U materiálů s vrstvami rozdílného složení, které nejsou kompozitními materiály, se všechny vrstvy materiálu až do hloubky 13 mm od povrchu přivráceného k příslušnému prostoru (vnitřnímu prostoru, motorovému prostoru nebo oddělenému prostoru pro topení) zkoušejí samostatně.

Celková hmotnost zkoušeného vzorku musí být nejméně 2 g. Jeli hmotnost jednoho vzorku nižší, přidá se dostatečný počet vzorků.

Pokud se obě strany materiálu liší, musí se zkoušet obě, což znamená, že se zkouší osm vzorků. Vzorky a vata se stabilizují po dobu alespoň 24 hodin při teplotě $23 \text{ °C} \pm 2 \text{ °C}$ a relativní vlhkosti $50 \pm 5 \%$ a udržují se při těchto podmínkách až do doby bezprostředně před zkouškou.

4. POSTUP

Vzorek se položí na nosič, který se umístí do takové polohy, aby vzdálenost mezi povrchem radiátoru a horní stranou vzorku byla 30 mm.

Pod mřížku nosiče se ve vzdálenosti 300 mm umístí jímka s vatou.

Radiátor se odsune stranou tak, aby nemohl zářit na vzorek, a zapne se. Když dosáhne plné kapacity záření, umístí se nad vzorek a začne se měřit čas.

Pokud se materiál taví, či deformuje, upraví se výška radiátoru tak, aby vzdálenost byla 30 mm.

Pokud se materiál vznítí, radiátor se po třech sekundách odstaví. Poté, co plamen zhasne, se radiátor vrátí do původní polohy a celý postup se během prvních pěti minut zkoušky opakuje tak často, jak je třeba.

Po pěti minutách zkoušky:

- i) pokud vzorek zhasl (ať už se během prvních pěti minut zkoušky vznítí, či ne), ponechá se radiátor v původní poloze, i pokud se vzorek znovu vznítí,
- ii) pokud materiál hoří, je třeba před vrácením radiátoru do původní polohy počkat, až zhasne.

V obou případech se musí ve zkoušce pokračovat dalších pět minut.

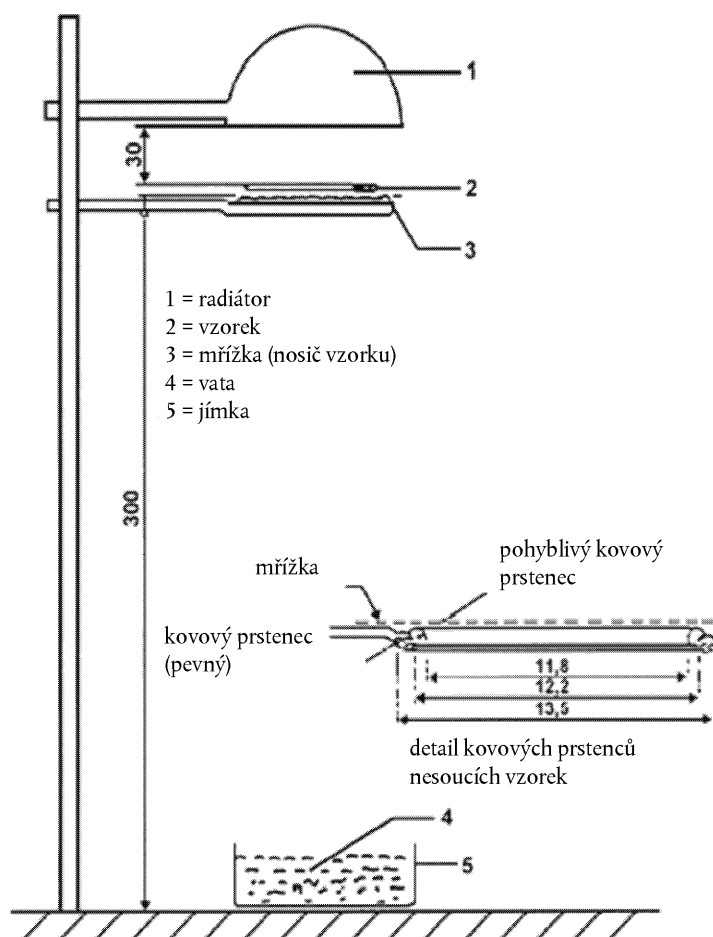
5. VÝSLEDKY

Pozorování se zaznamená do protokolu o provedení zkoušky. Např.:

- i) zda roztavený materiál odkapává, ať už hoří, či ne,
- ii) zda se vznítí vata v jímce.

Obrázek 1

(rozměry v milimetrech)



PŘÍLOHA 8

ZKOUŠKA KE STANOVENÍ RYCHLOSTI HOŘENÍ MATERIÁLŮ VE SVISLÉM SMĚRU

1. ODBĚR VZORKŮ A POSTUP ZKOUŠKY

1.1 U izotropních materiálů se zkouška provede na třech vzorcích, u anizotropních materiálů na šesti vzorcích.

1.2 Zkouška spočívá v tom, že se vzorky ve svislé poloze vystaví působení plamene a určí se rychlost šíření plamene zkoušeným materiálem.

2. ZAŘÍZENÍ

Zařízení tvoří:

a) držák vzorku;

b) hořák;

c) systém ventilace k odvádění plynu a spalin;

d) šablona;

e) značkovací vlákna z vláken bílé mercerované vaty s maximální délkovou hustotou 50 tex.

2.1 Držák vzorku tvoří obdélníkový rám vysoký 560 mm a dvě pevně spojené rovnoběžné tyče vzdálené od sebe 150 mm, na nichž jsou upevněny kolíky nesoucí zkoušený vzorek umístěný v rovině ve vzdálenosti alespoň 20 mm od rámu. Kolíky nesoucí vzorek mají průměr nejvýše 2 mm a délku alespoň 27 mm. Umístění kolíků na rovnoběžných tyčích znázorňuje obrázek 1. Rám je upevněn na vhodném držáku tak, aby tyče během zkoušky byly ve svislé poloze. (Aby bylo možné umístit vzorek, který kolíky nesou, v rovině mimo rám, mohou se vedle kolíků upevnit rozpěry o průměru 2 mm).

2.2 Hořák je znázorněn na obrázku 3.

Plynem přiváděným do hořáku může být buď obchodní propan nebo obchodní butan.

Hořák se umístí před vzorek, avšak níže, než je vzorek, tak, aby se nacházel v rovině procházející svislou střednicí vzorku a kolmé k jeho přední straně (viz obrázek 2), přičemž podélná osa směřuje nahoru ke spodnímu okraji vzorku v úhlu 30 °C s jeho svislicí. Vzdálenost mezi vrškem hořáku a spodním okrajem vzorku musí být 20 mm.

2.3 Zkušební zařízení může být umístěno v digestoři za předpokladu, že vnitřní objem digestoře je alespoň 20krát, avšak nejvýše 110krát větší než objem zkušebního zařízení, a za předpokladu, že žádný z rozměrů digestoře (výška, šířka ani délka) není větší než 2,5násobek některého ze zbývajících dvou rozměrů. Před zkouškou se změří rychlost vzduchu v digestoři ve svislém směru, a to 100 mm před a za konečným umístěním zkušebního zařízení. Musí být mezi 0,10 a 0,30 m/s, aby obsluha nebyla obtěžována spalinami. Je možné použít digestoř s přirozeným větráním a vhodnou rychlostí vzduchu.

2.4 Použije se plochá tuhá šablona zhotovená z vhodného materiálu, jejíž rozměry odpovídají rozměrům vzorku. Do šablony se vyvrtají otvory o průměru přibližně 2 mm umístěné tak, aby vzdálenosti mezi středy otvorů odpovídaly vzdálenostem mezi kolíky na rámu (viz obrázek 1). Všechny otvory musí být stejně vzdálené od svislé střednice šablony.

3. VZORKY

3.1 Rozměry vzorků: 560 × 170 mm.

Nedovolují-li rozměry materiálu odebrání vzorku daných rozměrů, provede se zkouška po dohodě s příslušnou technickou zkušebnou na materiálu vhodné velikosti a tato skutečnost se uvede v protokolu o provedení zkoušky.

3.2 Je-li tloušťka vzorku větší než 13 mm, zmenší se mechanicky na 13 mm, a to na straně, která není přivrácena k příslušnému prostoru (vnitřní prostor, motorový prostor nebo oddělený prostor pro topení). Není-li to možné, provede se zkouška po dohodě s příslušnou technickou zkušebnou na materiálu v původní tloušťce a tato skutečnost se uvede v protokolu o provedení zkoušky. Kompozitní materiály (viz bod 6.1.3) se zkouší, jako kdyby byly homogenní. U materiálů s vrstvami rozdílného složení, které nejsou kompozitními materiály, se všechny vrstvy materiálu až do hloubky 13 mm od povrchu přivráceného k příslušnému prostoru zkoušejí samostatně.

3.3 Vzorky se stabilizují po dobu alespoň 24 hodin při teplotě $23\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$ a relativní vlhkosti $50 \pm 5\%$ a udržují se při těchto podmínkách až do doby bezprostředně před zkouškou.

4. POSTUP

4.1 Zkouška se provede při teplotě mezi 10 °C a 30 °C a relativní vlhkosti mezi 15 a 80 %.

4.2 Hořák se předeheřívá po dobu 2 minut. Plamen se nastaví na výšku $40 \pm 2\text{ mm}$ měřenou jako vzdálenost konce trubice hořáku a špičky žluté části plamene, přičemž hořák je ve svislé poloze a plamen je pozorován ve slabém světle.

4.3 Vzorek se (po umístění zadních značkových nití) umístí na kolíky zkušebního rámu, přičemž je nutné zajistit, aby kolíky procházely body vyznačenými šablonou a aby vzdálenost vzorku od rámu byla alespoň 20 mm. Rám se upevní na držák tak, aby byl vzorek ve svislé poloze.

4.4 Před vzorek se vodorovně připevní značkovácí nitě v místech podle obrázku 1. V každém místě se z nitě vytvoří smyčka tak, aby obě její části od sebe byly vzdáleny 1 mm a od roviny přední strany vzorku 5 mm.

Každá smyčka se připevní ke vhodnému časoměrnému zařízení. Nit musí být dostatečně napnutá, aby její poloha vůči vzorku zůstala zachována.

4.5 Vzorek se vystaví působení plamene po dobu 5 sekund. Má se za to, že došlo ke vznícení, pokud vzorek hoří ještě 5 sekund po odstavení zapalovacího plamene. Nedojde-li ke vznícení, působí se plamenem po dobu 15 sekund na další stabilizovaný vzorek.

4.6 Pokud některý výsledek u některého souboru tří vzorků překročí minimální výsledek o 50 %, zkouška se pro stejný směr hoření nebo stejnou stranu provede ještě na dalším souboru tří vzorků. Pokud jeden nebo dva vzorky v některém souboru tří vzorků nedohoří k horní značkové niti, zkouška se pro stejný směr hoření nebo stejnou stranu provede ještě na dalším souboru tří vzorků.

4.7 Měří se následující doby, v sekundách:

a) doba od začátku působení zapalovacího plamene do přetržení jedné z prvních značkových nití (t_1);

b) doba od začátku působení zapalovacího plamene do přetržení jedné z druhých značkových nití (t_2);

c) doba od začátku působení zapalovacího plamene do přetržení jedné z třetích značkových nití (t_3).

4.8 Nevznítí-li se vzorek, nebo pokud po zhasnutí hořáku hoření nepokračuje, nebo pokud plamen zhasne před zničením jedné z prvních značkových nití, takže se nenaměří žádná doba hoření, uvažuje se rychlost hoření 0 mm/min .

4.9 Jestliže se vzorek vznítí a plamen hořícího vzorku dosáhne výšky třetí značkové niti, aniž by byla zničena první a druhá značkovácí nit (např. v důsledku materiálových vlastností u tenkého vzorku), uvažuje se rychlost hoření vyšší než 100 mm/min .

5. VÝSLEDKY

Pozorování se zapisuje do protokolu o provedení zkoušky, a to včetně:

- a) dob trvání spalování: t_1 , t_2 a t_3 v sekundách a
- b) odpovídajících prohořelých délek: d_1 , d_2 a d_3 v mm.

Rychlost hoření V_1 a případně rychlosti V_2 a V_3 se vypočtou (pro každý vzorek, pokud plamen dosáhne alespoň jedné z prvních značkových nití) takto:

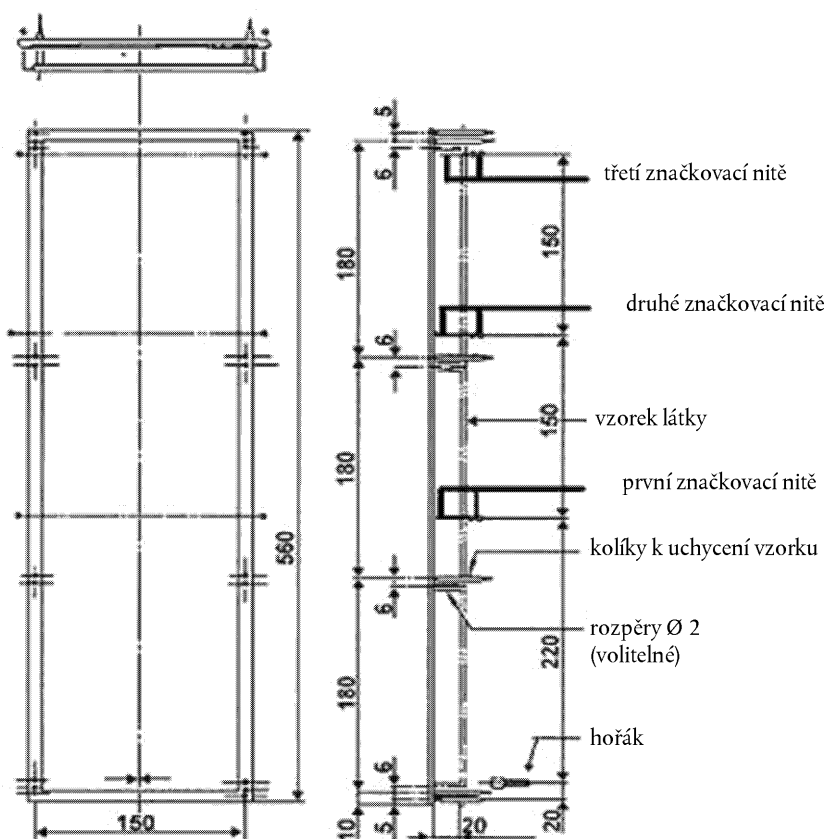
$$V_i = 60 d_i/t_i \text{ (mm/min)}$$

Bere se v úvahu nejvyšší z rychlostí V_1 , V_2 a V_3 .

Obrázek 1

Držák vzorku

(rozměry v milimetrech)



PŘÍLOHA 9

ZKOUŠKA KE STANOVENÍ SCHOPNOSTI MATERIÁLŮ ODPUZOVAT PALIVO NEBO MAZIVO**1. OBLAST PŮSOBNOSTI**

Tato příloha obsahuje pokyny pro zkoušky schopnosti izolačních materiálů používaných v motorovém prostoru a v odděleném prostoru pro topení

2. ODBĚR VZORKŮ A POSTUP ZKOUŠKY

2.1 Zkoušené vzorky musí mít tyto rozměry: 140 × 140 mm.

2.2 Tloušťka vzorků musí činit 5 mm. Je-li tloušťka vzorku větší než 5 mm, zmenší se mechanicky na 5 mm, a to na straně, která není přivrácena k motorovému prostoru nebo oddělenému prostoru pro topení.

2.3 Zkušební kapalinou musí být nafta odpovídající normě EN 590:1999 (Obchodní nafta), nebo lze jako alternativu použít naftu odpovídající předpisu č. 83 (příloha 10: Specifikace referenčních paliv).

2.4 Zkouší se čtyři vzorky.

3. ZAŘÍZENÍ (VIZ OBRÁZEK 4a A 4b)

Zařízení tvoří:

A základová deska o tvrdosti nejméně 70 Shore D;

B absorpční povrch na základové desce (např. papír);

C kovový válec (vnitřní průměr 120 mm, vnější průměr 130 mm a výška 50 mm) naplněný zkušební kapalinou;

D-D' dva šrouby s křídlovými maticemi;

E zkoušený vzorek;

F vrchní deska.

4. POSTUP

4.1 Vzorek a zařízení se stabilizují po dobu alespoň 24 hodin při teplotě $23\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$ a relativní vlhkosti $50 \pm 5\%$ a udržují se při těchto podmínkách až do doby bezprostředně před zkouškou.

4.2 Zkoušené vzorky se zvaží.

4.3 Zkoušený vzorek s exponovaným povrchem směřujícím nahoru se umístí na základovou desku zařízení a upevní se doprostřed kovovým válcem pomocí šroubů s dostatečným tlakem. Zkušební kapalina nesmí unikat.

4.4 Kovový válec se naplní zkušební kapalinou do výšky 20 mm a vše se v tomto stavu ponechá po dobu 24 hodin.

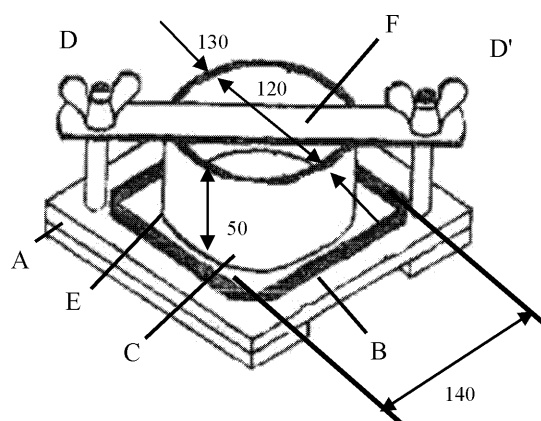
4.5 Zkušební kapalina se odstraní a vzorek se vyjme ze zařízení. Pokud na vzorku zůstane zbytek zkušební kapaliny, odstraní se, aniž by došlo ke stlačení vzorku.

4.6 Zkoušené vzorky se zváží.

Obrázek 4a

Zařízení pro zkoušku schopnosti odpuzovat palivo nebo mazivo

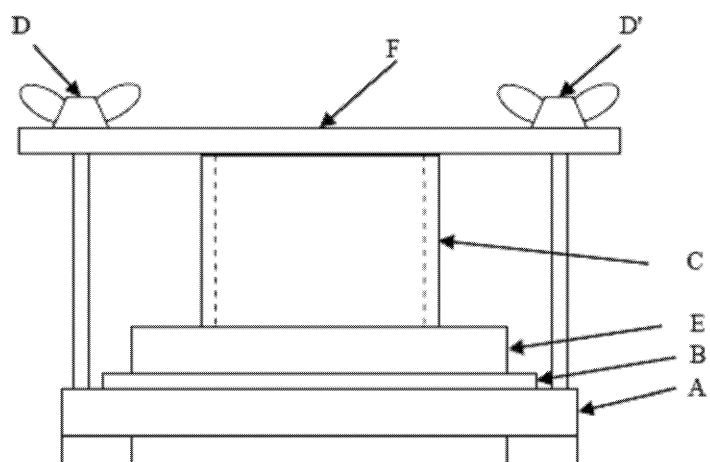
(rozměry v milimetrech)



Obrázek 4b

Zařízení pro zkoušku schopnosti odpuzovat palivo nebo mazivo

(boční pohled)



OPRAVY

Oprava rozhodnutí Rady 2013/743/EU ze dne 3. prosince 2013 o zavedení zvláštního programu, kterým se provádí Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020), a o zrušení rozhodnutí 2006/971/ES, 2006/972/ES, 2006/973/ES, 2006/974/ES a 2006/975/ES

(Úřední věstník Evropské unie L 347 ze dne 20. prosince 2013)

Strana 1038, Příloha II, 3. Část III. Priorita 'Společenské výzvy', poslední věta:

místo: „U každé výzvy se mimoto bude pokrok posuzovat na základě příspěví k níže uvedeným specifickým cílům, které jsou podrobně rozvedeny v příloze I nařízení (EU) č. 104/2013.“,

má být: „U každé výzvy se mimoto bude pokrok posuzovat na základě příspěví k níže uvedeným specifickým cílům, které jsou podrobně rozvedeny v příloze I nařízení (EU) č. 1291/2013.“

Oprava konečného přijetí (EU, Euratom) 2015/339 souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2015

(Úřední věstník Evropské unie L 69 ze dne 13. března 2015)

V oddílu III, Komise, následující rozpočtové položky:

02 05 11, 04 03 11, 06 02 04, 07 02 05 01, 07 02 05 02, 07 02 06, 09 02 03, 09 02 04, 15 02 12, 18 02 04, 18 02 05, 18 02 06, 32 02 10, 33 02 06, 33 02 07 a 33 03 04

mají být rozlišené položky.

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)



Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS